

การปรับปรุงการทำงานของสถานีการผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการ
ประกอบตู้นวด กรณีศึกษา โรงงานประกอบเกี่ยวนวดข้าวไทย
IMPROVE THE FUNCTIONALITY OF COMPONENTS AND
SUBSTATION TO SEND A MESSAGE CABINET PRODUCT LINE :
A CASE STUDY OF LOCAL COMBINE HARVESTER FACTORY IN
THAILAND

นายวสันต์ สิงห์รอด รหัส 50371049
นายอาเขต ดอนไพรนุช รหัส 50371452

ผู้ลงทะเบียนและวิกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 28/08/2554
เลขทะเบียน..... 1510405
เลขเรียกห้องเรียน..... M/S.
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 23582

ปริญญาในพินธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารอุตสาหการ ภาควิชาบริหารอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ปีการศึกษา 2553

ใบรับรองปริญญาบัตร

ชื่อหัวข้อโครงการ	การปรับปรุงการทำงานของสถานีการผลิตชิ้นส่วนย่อย เพื่อส่งขายการ		
ผู้ดำเนินโครงการ	ประกอบด้วย กรณีศึกษาโรงงานประกอบรถเกี่ยวข้าวนาดใหญ่		
ที่ปรึกษาโครงการ	นาย วสันต์ สิงห์รอ	รหัส 50371049	
สาขาวิชา	นาย อาเขต ดอนไพรนุช	รหัส 50371452	
ภาควิชา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริกาญจน์ สิมารักษ์		
ปีการศึกษา	วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมอุตสาหการ		
	2553		

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรศวร อนุมัติให้ปริญญาบัตรนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

..... ที่ปรึกษาโครงการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริกาญจน์ สิมารักษ์)

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ภาณุ บูรณจารุกร)

P. Singhale กรรมการ
(อาจารย์พิสุทธิ์ อภิชัยกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิชัย ฤทิรุพ์)

ชื่อหัวข้อโครงการ การปรับปรุงการทำงานของสถานีการผลิตชิ้นส่วนย่อย เพื่อส่งขายการ
ประกอบตู้น้ำดื่ม กรณีศึกษา โรงงานประกอบเกี่ยวน้ำดื่มน้ำดื่มชั้นนำไทย
ผู้ดำเนินโครงการ นาย วสันต์ สิงห์รอด รหัส 50371049
 นาย อาเขต คงไฟรบุช รหัส 50371452
ที่ปรึกษาโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิษณุวัฒน์ สิมารักษ์
สาขาวิชา วิศวกรรมอุตสาหการ
ภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ
ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

บริษัทฯ ได้ทำการศึกษาวิธีการทำงาน และขั้นตอนการทำงานในแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งขายการประกอบตู้น้ำดื่มเพื่อที่จะปรับปรุงวิธีการทำงานและขั้นตอนการทำงานของพนักงานรวมถึงสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นโดยใช้หลักการวิธีการจัดเวลาโดยตรง ใช้ Activity Chart ในการเก็บข้อมูล ใช้หลักการ 7 Waste ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหา ใช้หลักการ 5 S. ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหา ใช้เทคนิคการสร้างคุณค่าเพิ่ม ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาและใช้หลักการ ECRS ช่วยในการหาแนวทางแก้ไข

จากการศึกษาระบวนการการผลิตในแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งขายการประกอบตู้น้ำดื่มโดยละเอียดพบว่าการจัดสถานีงานและการจัดวางวัสดุ อุปกรณ์ ไม่เป็นไปตามหลักการ 5 S. และหลักการเศรษฐศาสตร์การเคลื่อนไหว จึงมีการจัดสถานีงานและจัดวางวัสดุ อุปกรณ์ใหม่ และมีการปรับปรุงจัดในแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งรายประกอบตู้น้ำดื่มให้มีคุณภาพมากขึ้น

อย่างไรก็ตามในการศึกษาแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งขายการประกอบตู้น้ำดื่มที่ยังมีแนวทางในการปรับปรุงเพื่อลดเวลาในการผลิตลงอีก เช่น การจัดลำดับการผลิต ซึ่งน่าจะมีการศึกษาต่อในเรื่องนี้

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาอันพิเศษบันนี้ สำเร็จคุ่งไปได้ด้วยดีเพาะความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะ
อาจารย์ศิษยَا สินารักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา แนะนำวิธีแก้ปัญหา
รวมถึงข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนความดูแลเอาใจใส่ ติดตามการดำเนินโครงงานมาโดยตลอด และ
ขอขอบคุณคณะอาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเกริกท่าน ที่ได้ให้
ริชาร์ด เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ ยังต้องขอบคุณ โรงงานประกอบเกียรติวัสดุข้าวไทย จำกัด ห้องวังทอง จังหวัด
พิษณุโลก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าไปเก็บข้อมูล เพื่อใช้ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็น
อย่างดีมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้ดำเนินโครงงานครรชกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ได้ให้การดูแล อบรมสั่ง
สอนและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ตลอดการดำเนินโครงงานจนสำเร็จการศึกษา

ผู้ดำเนินโครงงาน
วสันต์ สิงห์รอด
อาเขต ดอนไพรนุช

เมษายน 2554

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองปริญญาบัณฑิต.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ด
สารบัญรูป.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 เกณฑ์ชี้วัดผลงาน (Output).....	1
1.4 เกณฑ์ชี้วัดผลสำเร็จ (Outcome).....	1
1.5 ขอบเขตในการดำเนินโครงการ.....	1
1.6 สถานที่ในการดำเนินโครงการ.....	2
1.7 ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ.....	2
1.8 ขั้นตอนและแผนการดำเนินโครงการ (Gantt Chart) ทุกเดือน	2
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี.....	3
2.1 การศึกษาการทำงาน.....	3
2.2 การศึกษาเวลา.....	4
2.3 การกำหนดจำนวนครั้งในการจับเวลา.....	10
2.4 การหาเวลาการทำงานปกติ.....	12
2.5 การวิเคราะห์และปรับปรุงการทำงานโดย Activity Chart	14
2.6 หลักการความสูญเสีย 7 ประการ.....	15
2.7 หลักการ 5 ส.....	17
2.8 เทคนิคการสร้างคุณค่าเพิ่ม.....	19
2.9 การปรับปรุงวิธีการทำงาน.....	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินโครงการ.....	22
3.1 การเก็บข้อมูลเบื้องต้น.....	22
3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการทำงาน.....	22
3.3 หาแนวทางการปรับปรุงการทำงาน.....	23
3.4 นำเสนอบริหาร.....	23
3.5 ปรับปรุงวิธีการทำงานใหม่.....	23
3.6 เปรียบเทียบเวลาการทำงานเดิมกับเวลาที่มีการปรับปรุงแล้ว.....	23
บทที่ 4 ผลการทดลองและการวิเคราะห์.....	24
4.1 การเก็บข้อมูลเบื้องต้น.....	24
4.2 การวิเคราะห์ปัญหา.....	51
4.3 การหาแนวทางการแก้ปัญหา.....	65
4.4 นำเสนอต่อผู้บริหาร.....	76
4.5 ทำการปรับปรุงปัญหา.....	80
4.6 เปรียบเทียบผลก่อนและหลังปรับปรุง.....	94
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	99
5.1 สรุปผลการดำเนินโครงการ.....	99
5.2 ปัญหาที่พบในการดำเนินโครงการ.....	101
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	101
เอกสารอ้างอิง.....	102
ภาคผนวก ก.....	103
ประวัติผู้เขียน.....	119

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ขั้นตอนและแผนการดำเนินโครงการ	2
2.1 แสดงการบันทึกเวลาแบบต่อเนื่อง (Continuous Method)	8
2.2 แสดงการบันทึกเวลาแบบย้อนกลับ (Repetitive or snapback Method)	9
2.3 การหาจำนวนรอบที่เหมาะสมโดยการประมาณสำหรับค่าความคลาดเคลื่อน + / - 5% ..	11
2.4 ตารางแสดงค่าตัวประกอบของความเชื่อมั่นที่ระดับความเชื่อต่างๆ	11
2.5 ตารางคะแนนขององค์ประกอบต่างๆในการประเมินอัตราความเร็วตามวิธีของ Westing House	13
4.1 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตแผงข้าง	26
4.2 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตชานหน้า	26
4.3 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตคุณภาพ	27
4.4 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตตะแกรงบน	28
4.5 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตตะแกรงโยก	28
4.6 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตโครงถังเก็บข้าว	29
4.7 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตท่อสีบ	29
4.8 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตห้อยา	30
4.9 ตารางแสดงข้อมูลการจับเวลาเบื้องต้นก่อนการปรับปรุง	32
4.10 ตารางแสดงข้อมูลการจับเวลาเบื้องต้นก่อนการปรับปรุงเพิ่มเติม	33
4.11 แสดงการวิเคราะห์การกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตแผงข้าง	33
4.12 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตชานหน้าและตะแกรงล่าง	34
4.13 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตคุณภาพ	34
4.14 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตตะแกรงบน	35
4.15 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตตะแกรงโยก	35
4.16 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตโครงถังเก็บข้าว	35
4.17 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตห้อสีบและห้อเม็ด 1 , 2 , 3	36
4.18 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตหัวกะໂໂລກและห้อส่งข้าวยา	36
4.19 สรุปผลการคำนวณ Normal Time	37

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 Activity Chart การผลิตแผงข้าง.....	38
4.21 Activity Chart การผลิตท่อเม็ด 1 , 2 , 3.....	39
4.22 สรุปปัญหาที่เกิดจากการจัดสถานีงาน.....	63
4.23 สรุปปัญหาที่เกิดจากการจัดเก็บชิ้นส่วน.....	63
4.24 สรุปปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ช่วยทำงาน.....	64
4.25 สรุปปัญหาที่เกิดจากวิธีการทำงานที่ไม่เหมาะสม.....	64
4.26 สรุปปัญหาที่เกิดจากการเตรียมชิ้นส่วน	65
4.27 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดสถานีงานต่อ ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวนวดข้าวไทย	77
4.28 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดเก็บชิ้นส่วนต่อ ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวนวดข้าวไทย	78
4.29 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ช่วยในการทำงานต่อ ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวนวดข้าวไทย	78
4.30 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการทำงานต่อ ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวนวดข้าวไทย	79
4.31 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเตรียมชิ้นส่วนต่อ ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวนวดข้าวไทย	79
4.32 แสดงการจับเวลาหลังการปรับปรุง	95
4.33 แสดง Normal Time ของเวลาการทำงานหลังปรับปรุง.....	95
4.34 แสดงการเปรียบเทียบ Normal Time ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง.....	96
5.1 แสดงการสรุปหลักการที่ใช้ในการแก้ปัญหาร่วมทั้งเวลาที่ลดลง.....	99
5.2 แสดงผลการเปรียบเทียบด้านเวลาเมื่อคิดเป็น %.....	101
ก.1 Activity Chart การผลิตชานหน้า	104
ก.2 Activity Chart การผลิตตะแกรงล่าง	108
ก.3 Activity Chart การผลิตถุงน้ำ	110
ก.4 Activity Chart การผลิตตะแกรงบน	111
ก.5 Activity Chart การผลิตตะแกรงโยก	112
ก.6 Activity Chart การผลิตโครงดังเก็บข้าว	114
ก.7 Activity Chart การผลิตท่อสีบ	116
ก.8 Activity Chart การผลิตหอยาว	118
ก.9 Activity Chart การผลิตหัวกะโหลก	118

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 นาฬิกาจับเวลา.....	5
2.2 แผ่นสำหรับใช้รองเวลาบันทึกข้อมูล	6
2.3 แสดงรูปสถานที่ทำงานและ Activity Chart ของการทำงาน (ก่อนการปรับปรุง)	15
2.4 แสดงรูปสถานที่ทำงานและ Activity Chart ของการทำงาน (หลังปรับปรุง)	15
2.5 การสร้างคุณค่าเพิ่มจากลักษณะระบบการผลิตที่ประกอบด้วยการไฟล์และกิจกรรม.....	19
4.1 ผังแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประglobตัวน้ำด	24
4.2 ตัวอย่างภาพวีดีโอที่ทำการบันทึกการทำงานของพนักงาน.....	25
4.3 แสดง layout รวมของสถานีผลิตชิ้นส่วนย่อยและสถานีประกอบตัวน้ำด	42
4.4 สถานีผลิตแพงช้า และ layout สถานีผลิตแพงช้า.....	43
4.5 สถานีผลิตลูกน้ำด และ layout สถานีผลิตลูกน้ำด.....	44
4.6 สถานีผลิตตะแกรงล่างและชานหน้า และ layout สถานีผลิตตะแกรงล่าง , ชานหน้า	45
4.7 สถานีผลิตตะแกรงบน และ layout สถานีผลิตตะแกรงบน	46
4.8 สถานีผลิตตะแกรงโยก และ layout สถานีผลิตตะแกรงโยก	47
4.9 สถานีผลิตโครงถังเก็บข้าว และ layout สถานีผลิตโครงถังเก็บข้าว	48
4.10 สถานีผลิตห่ออีบ,ห่อเม็ด 1 , 2 , 3 และ layout สถานีผลิตห่ออีบ ห่อเม็ด 1 , 2 , 3	49
4.11 สถานีผลิตห่อยา,หัวกะโหลก และ layout สถานีผลิตห่อยา และหัวกะโหลก	50
4.12 แสดงการวัดชิ้นงานของพนักงาน	51
4.13 สถานีผลิตแพงช้า และ layout สถานีผลิตแพงช้า.....	51
4.14 แสดงชั้นวางชิ้นส่วนของแผนกผลิตแพงช้า	52
4.15 แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้ว	52
4.16 แสดงการเจียรรอย巴กร่องของพนักงาน	53
4.17 แสดงจึกที่พนักงานใช้งานและการจับยืดชิ้นงาน	53
4.18 แสดงการเจียรโครงตะแกรงล่างของพนักงาน	54
4.19 แสดงการตัดเหล็กเส้นโครงตะแกรงล่างออก	54
4.20 แสดงชั้นวางชิ้นส่วนของแผนกผลิตชานหน้าและตะแกรงล่าง	55
4.21 แสดงการเดินไปหยิบชิ้นส่วนที่อยู่ในถังของพนักงานผลิตชานหน้า	55
4.22 แสดงกระดาษที่พนักงานใช้พ่นสีเพื่อмарคตำแหน่งการประกอบใบพัดฟาง	56
4.23 แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วน	56
4.24 แสดงการเจียรโครงตะแกรงบนของพนักงาน	57
4.25 แสดงชิ้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตตะแกรงบน	57

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.26	แสดงการดัดเหล็กจากโครงตะแกรงโยก.....	58
4.27	แสดงขั้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตตะแกรงโยก.....	58
4.28	แสดงการตัดชิ้นส่วนโครงถังเก็บข้าวที่ชาวเกินออก	59
4.29	แสดงขั้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตโครงถังเก็บข้าว	59
4.30	แสดงการประกอบห่อลีบกับตันห่อลีบ	60
4.31	แสดงการดัดเพลาเกลียวห่อลีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3 ของพนักงาน.....	60
4.32	แสดงขั้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตห่อลีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3.....	61
4.33	แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วนห่อลีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3.....	61
4.34	แสดงการดัดเพลาเกลียวหัวกะโหลกและห่อส่งข้าวยาของพนักงาน	62
4.35	แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วนหัวกะโหลกและห่อส่งข้าวยา	62
4.36	แสดงขั้นที่ทำการออกแบบมาใส่ชิ้นส่วนที่กองอยู่บนพื้นภายในสถานีผลิตแพงข้าง	66
4.37	แสดงการใส่ชิ้นงานเข้าและดึงชิ้นงานออก	66
4.38	แสดงการจัดสถานีผลิตแพงข้างใหม่	67
4.39	แสดงการออกแบบชั้นใส่ชิ้นส่วนขนาดเล็กในสถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงล่าง	68
4.40	แสดงการทำพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จภายในสถานีผลิตห่อลีบ และห่อเม็ด 1 , 2 , 3.....	69
4.41	แสดงแผ่นสแตนเลสติดบานพับพร้อมที่จะติดป้ายตามชื่นทางชิ้นส่วนต่างๆ ภายในสถานีงาน	70
4.42	แสดงขนาดของแผ่นสแตนเลสที่ใช้ติดป้าย	70
4.43	แสดงการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงานบนจั๊มเบี้ยนจี๊กผลิตแพงข้าง	71
4.44	แสดงระยะต่างๆในการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงานบนจั๊มเบี้ยนจี๊กผลิตแพงข้าง	71
4.45	แสดงระยะที่มีการปรับเปลี่ยนของชุดจับยึดชิ้นงานบนจั๊มเบี้ยนจี๊กผลิตชานหน้า	72
4.46	แสดงระยะที่มีการปรับเปลี่ยนของชุดจับยึดชิ้นงานบนจั๊มเบี้ยนจี๊กดัดเหล็กจาก โครงตะแกรงโยก	72
4.47	แสดงการออกแบบจั๊กแบงระยะใส่ใบพัดฟาง	73
4.48	แสดงระยะต่างๆ ที่อยู่บนจั๊กแบงระยะใส่ใบพัดฟางของสถานีผลิตลูกน้ำด	74
4.49	แสดงจั๊กแบบเก่าที่มีแต่ชุดใส่ใบพัดฟาง	74
4.50	แสดงแบบจั๊กที่รวมชุดแบงระยะใส่ใบพัดฟางเข้าไปด้วยกัน	75
4.51	แสดงขั้นที่จัดทำขึ้นเพื่อนำมาใส่ชิ้นส่วนในสถานีผลิตแพงข้าง.....	80
4.52	แสดงการวางชั้นใส่ชิ้นส่วนใหม่กับชั้นใส่ชิ้นส่วนเก่าเพื่อให้มีพื้นที่ว่างมากขึ้น.....	81

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.53	แสดงการกำหนดพื้นที่จัดเก็บขั้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้ว.....	81
4.54	แสดงชั้นที่จัดทำขึ้นเพื่อใส่ขั้นส่วนขนาดเล็กแทนการใส่ในถัง	82
4.55	แสดงระยะที่ใช้แบ่งช่องของชั้นใส่ขั้นส่วนขนาดเล็ก	82
4.56	แสดงการนำขั้นวางขั้นส่วนขนาดเล็กมาวางใกล้ๆก็จะเหลือพื้นที่ปฏิบัติงาน	83
4.57	แสดงการนำพาเลทไม้มาใส่อะไหล่พร้อมทั้งจัดทำป้ายบอกชื่อและขนาด	83
4.58	แสดงรูปแบบป้ายที่ใช้บ่งชี้อะไหล่ที่อยู่ในพาเลทไม้	84
4.59	แสดงการกำหนดพื้นที่จัดเก็บขั้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้วภายใต้ สถานีผลิตท่อสีและห้องแม่ต 1 , 2 , 3.....	84
4.60	แสดงการคัดแยกขนาดของเหล็กตามชั้นพร้อมทั้งใช้สีช่วย ในการแยกขนาดและชนิดของขั้นส่วน	85
4.61	แสดงเส้นบนกระดับสูงสุดและต่ำสุดที่อยู่บนชั้น	85
4.62	แสดงป้ายที่ใช้บอกขนาดของชั้นส่วนตามชั้นวางขั้นส่วนต่างๆ.....	86
4.63	แสดงการออกแบบติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊กผลิตแผงข้าง	87
4.64	แสดงการติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊ก	87
4.65	แสดงชุดจับยึดชิ้นงานขณะที่จับยึดชิ้นงาน	87
4.66	แสดงระยะในการติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊กผลิตแผงข้าง	88
4.67	แสดงการตัดแปลงขนาดของชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊กงานหน้า.....	88
4.68	แสดงการออกแบบติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงาน	89
4.69	แสดงระยะในการติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊กชานหน้า.....	89
4.70	แสดงชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊กดัดเหล็กโครงตะแกรงโยก	90
4.71	แสดงการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงานบนจี๊กดัดเหล็กจากโครงตะแกรงโยก	90
4.72	แสดงระยะที่ใช้ติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานของจี๊กดัดเหล็กจากโครงตะแกรง	91
4.73	แสดงการประกอบจี๊กแบ่งระยะใส่ใบพัดฟางกับจี๊กใส่ใบพัดฟาง	91
4.74	แสดงตัวล้อคติ์ตำแหน่งและตัวกำหนดขีดเส้นที่เพิ่มเข้าไปใน จี๊กแบ่งระยะใส่ใบพัดฟาง	92
4.75	แสดงการใช้งานของจี๊กที่ใช้แบ่งระยะใส่ใบพัดฟาง.....	92
4.76	แสดงการเปลี่ยนวิธีการทำงานทำงานของพนักงานผลิตท่อสี	93
4.77	แสดงการนำถังไปใส่เศษโครงตะแกรงล่างแล้วนำมารวบใกล้ๆกัน	93
4.78	แสดงขั้นตอนการทำงานหลังปรับปรุง.....	94
4.79	แสดงสถานีผลิตแผงข้างก่อนปรับปรุง.....	97
4.80	แสดงสถานีผลิตแผงข้างหลังปรับปรุง.....	97

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมการเกษตรโดยมีการปลูกข้าวเป็นหลัก และมีการแข่งขันกันสูงปัจจุบันจึงมีการคิดค้นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชั้นนำช่วยในการเก็บเกี่ยว เครื่องเก็บเกี่ยวข้าวเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญในการช่วยเหลือเกษตรกร ในด้านการเก็บเกี่ยวการผลิตเครื่องเกี่ยวข้าวนั้นมีทั้งหมดตามรายรุ่น เพื่อตอบสนองตามความต้องการของลูกค้าในปัจจุบันความต้องการของเกษตรกรที่มีต่อผลิตภัณฑ์ได้มีมากขึ้นตามลำดับเนื่องจากการแข่งขันของเกษตรกร และปัญหาทางด้านธรรมชาติที่ต้องเร่งเก็บเกี่ยวข้าวเพื่อหนีปัญหาทางด้านอุทกภัย จึงมียอดการสั่งซื้อเข้ามาในโรงงานค่อนข้างมาก แต่ทางโรงงานไม่สามารถทำการผลิตได้ทันตามความต้องการของลูกค้าเนื่องจากการประกอบเครื่องเกี่ยวข้าวต้องมีหลายขั้นตอน และมีรายการซื้อส่วนใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่ในกระบวนการประกอบเป็นเครื่องเกี่ยวข้าว 1 เครื่อง แผนกผลิตซึ่งส่วนใหญ่ของการสั่งรายประกอบตู้นวด เป็นอีกแผนกที่มีความสำคัญ เพราะเป็นส่วนที่ทำการผลิตซึ่งส่วนใหญ่ในการประกอบขึ้นโครงสร้างของตู้นวด ในปัจจุบันแผนกผลิตซึ่งส่วนใหญ่นี้มีปัญหาในการผลิตที่มีความล่าช้าส่งผลให้ไม่สามารถส่งซึ่งส่วนใหญ่ไปให้รายประกอบตู้นวดได้จึงมีความล่าช้าตามไปด้วย

ดังนั้นการศึกษาการทำงานและการปรับปรุงวิธีการทำงานในแผนกผลิตซึ่งส่วนใหญ่ให้มีความรวดเร็วขึ้นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้ปริมาณการผลิตตู้นวดมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ปรับปรุงการทำงานของพนักงานในสถานีผลิตซึ่งส่วนใหญ่เพื่อส่งสายการประกอบตู้นวด
- 1.2.2 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในสถานีผลิตซึ่งส่วนใหญ่เพื่อส่งสายการประกอบตู้นวด

1.3 เกณฑ์ชี้วัดผลงาน (Output)

วิธีการทำงาน, ขั้นตอนการทำงานและสภาพแวดล้อมใหม่ของพนักงานภายในสถานีผลิตซึ่งส่วนใหญ่เพื่อส่งสายการประกอบตู้นวด

1.4 เกณฑ์ชี้วัดผลสำเร็จ (Outcome)

เวลาในการทำงานของพนักงานภายในสถานีการผลิตซึ่งส่วนใหญ่เพื่อส่งสายการประกอบตู้นวดลดลง และมีสภาพแวดล้อมภายในสถานีงานที่สะอาดในการทำงานเพิ่มมากขึ้น

1.5 ขอบเขตในการดำเนินโครงการ

- 1.5.1 ทำการปรับปรุงการทำงานในแผนกผลิตซึ่งส่วนใหญ่
- 1.5.2 ใช้วิธีการจับเวลาโดยตรง
- 1.5.3 ใช้ Activity Chart ในการเก็บข้อมูล

- 1.5.4 ใช้หลักการ 7 Waste ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหา
 - 1.5.5 ใช้หลักการ 5 ส. ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไข
 - 1.5.6 ใช้เทคนิคการสร้างคุณค่าเพิ่ม ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหา
 - 1.5.7 ใช้หลักการ ECRS ช่วยในการหาแนวทางแก้ไข
 - 1.5.8 ใช้กลุ่มพนักงานเดียวกันในการศึกษา

หลักการที่กล่าวมานี้ทั้งหมดอาจจะไม่ได้นำมาใช้ครบถ้วน แต่จะนำมาประยุกต์ให้เข้ากับวิธีการและสภาพแวดล้อมภายในสถานีการผลิตซึ่งส่วนใหญ่เพื่อส่งถ่ายการประกอบตู้น้ำดเท่านั้น

1.6 สถานที่ในการดำเนินโครงการ

โรงพยาบาลราชวิถี จังหวัดข้าวไทย อำเภอวังทอง จ.พิษณุโลก

1.7 ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

วันที่ 1 สิงหาคม 2553 – 1 มีนาคม 2554

1.8 ขั้นตอนและแผนการดำเนินโครงการ (Gantt Chart) ทุกเดือน

ตารางที่ 1.1 ขั้นตอนและแผนการดำเนินโครงการ

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

2.1 การศึกษาการทำงาน

การศึกษาการทำงาน (Work study) คือ วิธีการศึกษาอย่างมีระเบียบเกี่ยวกับงานอย่างโดยย่างหนึ่ง เพื่อที่จะปรับปรุงการทำงานนั้นมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ความสำคัญกับการศึกษางานเกิดจากความจำเป็นจากการใช้แรงงานคน วัตถุคิดและเครื่องจักรอุปกรณ์ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด

2.1.1 หลักของการศึกษาการทำงาน

การศึกษาวิธีทำงาน (Method study) คือ กระบวนการศึกษาอย่างมีระเบียบเกี่ยวกับวิธีการทำงานที่ใช้อยู่หรือเสนอขึ้นใหม่ เพื่อที่จะให้เกิดวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการศึกษาวิธีการทำงานควรเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนเพื่อสะดวกในการดำเนินการ ขั้นตอนต่างๆในการศึกษาวิธีการทำงานดังนี้

2.1.1.1 เลือกงานที่จะศึกษา

การเลือกงานที่จะศึกษานั้นควรพิจารณาส่วนประกอบที่สำคัญคือค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นพื้นฐานของการศึกษางานทั้งหลาย เช่น มีการสิ้นเปลืองวัสดุโดยเปล่าประโยชน์ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเกิดความจำเป็นในการศึกษางาน ซึ่งส่วนประกอบอีกสิ่งหนึ่งคือด้านเทคนิคในกรณีที่มีเครื่องจักรและอุปกรณ์ใหม่หรือไม่อืดต้องการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ ที่มีอยู่ให้สูงขึ้น ประการสุดท้ายคือ ด้านพนักงาน ซึ่งมีความจำเป็นเท่าเทียมกัน งานที่เลือกศึกษานั้นเป็นงานที่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เมื่อยล้า หรืออันตราย ซึ่งเป็นผลให้เกิดการขาดงานหรือลาออกจากบ่อยครั้ง

2.1.1.2 การบันทึกวิธีการทำงาน

วิธีการบันทึกการทำงานมีหลายวิธีแต่ควรจะใช้วิธีที่เหมาะสมกับความจำเป็น เช่น การศึกษาเบื้องต้นก็ต้องการบันทึกที่รวดเร็ว และให้ข้อมูลโดยคร่าวๆ เมื่อต้องการศึกษาเพิ่มเติม จึงใช้วิธีละเอียดและใช้เวลามากขึ้น การบันทึกควรจะทำพร้อมกับการสังเกตการด้วยตนเอง ไม่ใช้ให้ความจำหรือการบอกเล่า

2.1.1.3 การตรวจตราข้อมูลที่ได้อย่างละเอียด

การตรวจตราข้อมูลที่ได้บันทึกไว้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามนั้น ส่วนมากจะเป็นคำถามสำเร็จรูป (Checklist) ที่ตั้งไว้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องกันโดยจุดประสงค์ของการตรวจตราแก่เพื่อให้ทราบด้วยของปัญหาและนำไปสู่การพัฒนาวิธีการทำงานที่ดีกว่า

2.1.1.4 พัฒนาวิธีการทำงานที่เหมาะสม

เมื่อวิเคราะห์วิธีการทำงานโดยมีการตั้งคำถามอย่างครบถ้วน และเป็นระบบอย่างต่อเนื่องแล้วคำตอบสำหรับพัฒนาไปสู่วิธีการที่ดีกว่าจะออกมาเองในขั้นนี้จึงทำการบันทึกวิธีการทำงานที่เสนอแนะลงบนแผนภูมิ และได้岀แกรมต่างๆพร้อมกับตรวจสอบไปด้วยในตัวว่า มีสิ่งใดหลุดรอดไปจากการพิจารณาบ้างเปรียบเทียบจำนวนครั้งของขั้นของการปฏิบัติงานระยะทางกากล่องย้าย การประหยัดเวลาของวิธีการทำงานเดิมกับวิธีการที่เสนอแนะ

2.1.1.5 ตั้งนิยามการทำงาน

เป็นการกำหนดรายละเอียดของวิธีการที่เสนอแนะไว้ในแผนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน (Standard Practice Sheet) แต่ก่อนที่ทำได้ควรดำเนินการขออนุมัติวิธีการทำงานที่เสนอแนะ

2.1.1.6 ทำการใช้วิธีการทำงานใหม่

ก่อนจะเริ่มวิธีการทำงานใหม่ต้องพิจารณานิมนานาจิตใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการทำงานทั้งหมดให้ยอมรับการเปลี่ยนแปลงตามลำดับตั้งแต่ผู้ควบคุมโรงงานฝ่ายบริหารคนงานหรือตัวแทนหลังจากเมื่อทุกฝ่ายคล้อยตามยอมรับแล้วจำเป็นต้องมีการฝึกงานตามวิธีการที่เสนอแนะจริง เริ่มทำการใช้วิธีการทำงานจริง

2.1.1.7 ดำเนินการปฏิบัติงานตามวิธีการใหม่อ้างส่วนเสีย

เป็นการควบคุมดูแลความก้าวหน้าของงานจนกว่าจะแนใจว่าสามารถทำงานได้ตามวิธีที่เสนอแนะ และก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพขึ้นจริง ถ้าสามารถปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีกว่าเดิมได้อีก ก็ให้ดำเนินการศึกษาวิธีการทำงานใหม่

2.2 การศึกษาเวลา (Time study)

การศึกษาเวลา คือ การหาเวลามาตรฐานในการทำงานของคนงาน ซึ่งได้รับการฝึกฝนนั้นมาดีแล้ว ทำงานในอัตราปกติ (Normal pace) ด้วยวิธีการที่กำหนด (Specified method) การศึกษาเวลาแตกต่างจากการศึกษาการเคลื่อนไหว (Motion study) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิธีการทำงาน และการออกแบบวิธีที่ปรับปรุงแล้ว การศึกษาเวลา (Time study) เกี่ยวกับการวัดผลงานซึ่งผลที่ได้ก็จะมีหน่วยเป็นนาที ที่คนงานหนึ่งๆ สามารถทำงานนั้นๆ ได้ตามวิธีการที่ได้กำหนดให้ เวลาที่ได้นี้ก็คือเวลามาตรฐาน หรือ Time Standard นั่นเอง อาจอธิบายความหมายของเวลามาตรฐานของงานโดยแสดงเป็นสมการความสัมพันธ์กับผลผลิตได้ดังนี้

$$\text{EXPECTED OUTPUT (PIECES)} = \frac{\text{TOTAL TIME SPENT ON OPERATION}}{\text{STANDARD TIME PER PIECE}} \quad (2.1)$$

สมการข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่าเวลามาตรฐานของขั้นงานควรรวมเอาเวลาเพื่อเวลาต่างๆ สำหรับการทำงาน เช่น การล่าช้า การพักเหนื่อย เป็นส่วนหนึ่งของเวลาที่ใช้ในการผลิตเวลามาตรฐานจะช่วยให้เราสามารถคำนวณผลผลิตของงาน เมื่อคนงานทำงานด้วยประสิทธิภาพเต็ม 100 % ดังนั้น ถ้าอัตราการผลิตของคนงานต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้เราอาจคำนวณค่าประสิทธิภาพในการทำงานได้จากสูตร

$$\text{EFFICIENCY} = \frac{\text{ACTUAL OUTPUT}}{\text{STANDARD OUTPUT}} \quad (2.2)$$

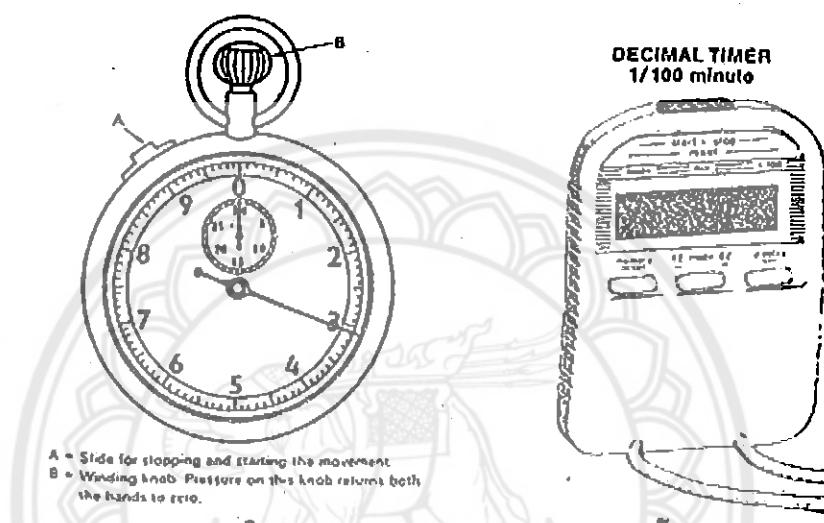
ซึ่งเป็นดัชนีที่ชี้ให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพของการทำงานภายในโรงงานว่าได้เปลี่ยนไปในทางบวกหรือลบ

2.2.1 การศึกษาเวลาโดยตรง (Direct time study)

2.2.1.1 เครื่องมือ

การศึกษาเวลาโดยตรงนี้เป็นวิธีการศึกษาที่นิยมใช้กันมากที่สุดโดยอาศัยการจับเวลาด้วยเครื่องมือบันทึกเวลาและแผงบันทึกข้อมูลอาจมีกล้องถ่ายวิดีโอด้วยในบางกรณี เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาจึงควรมีดังนี้

เครื่องมือบันทึกเวลา ส่วนใหญ่มักจะใช้เป็นนาฬิกาจับเวลา มีทั้งแบบเข็ม และแบบตัวเลข สเกลบนเวลาอาจแบ่งเป็น 3 แบบ คือ

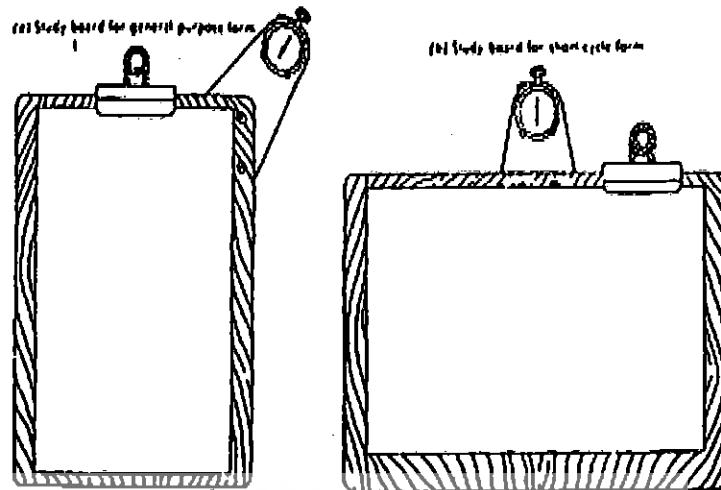

รูปที่ 2.1 นาฬิกาจับเวลา
ที่มา : รัชต์วรรณ (2538)

ก. ชนิดที่เข้มข่าวหนนได้ 1 รอบต่อ 1 นาที และแบ่งออกเป็น 60 ช่อง 1 ช่อง = $1/60$ นาที หรือ 1 นาที

ข. ชนิดที่เข้มข่าวหนนได้ 1 รอบต่อ 1 นาที แต่แบ่งออกเป็น 100 ช่อง ดังนั้น 1 ช่อง = $1/100$ นาที หรือ = 0.001 นาที

ค. ชนิดที่เข้มข่าวหนนได้ 1 รอบต่อ $1/100$ ชั่วโมง แบ่งช่องเป็น 100 ช่อง ดังนั้น 1 ช่อง = $1/100$ ชั่วโมง หรือ = 0.001 = ชั่วโมง

รูปที่ 2.2 แผ่นสำหรับใช้รองเวลาบันทึกข้อมูล

ที่มา : รัชต์วรรณ (2538)

2.2.2 ขั้นตอนของการศึกษาเวลา

2.2.2.1 ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณงานและหัวหน้าคุณงาน

การศึกษาเวลาโดยอาศัยการจับเวลา มักมีผลโดยตรงต่อคุณงานทางด้านจิตใจและทำให้เวลาที่ได้เร็วไปหรือช้าไปเสมอ ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจ และอธิบายให้คุณงานทราบถึงเหตุผลของการจับเวลาว่าต้องการศึกษาคุณเวลาเฉลี่ยของการทำงานไม่ใช่จะจับความเร็วของการทำงานของเข้า หัวหน้าคุณงานจะช่วยได้มากในการอธิบายให้คุณงานเข้าใจ และดูว่างานที่ดำเนินถูกต้องตามวิธี และความเร็วตามที่ต้องการ

2.2.2.2 แบ่งการทำงานออกเป็นงานย่อย

การแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็นงานย่อยเพื่อความสะดวกในการที่จะจับเวลา และเพื่อความละเอียด ซึ่ง “งานย่อย” (Element) หมายถึง หน่วยย่อยของงาน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนสามารถอธิบายและจับเวลาได้ หลักเกณฑ์ง่ายๆ ในการแบ่งงานย่อยเพื่อจับเวลา มีดังนี้

ก. งานย่อยคือส่วนพื้นที่จะจับเวลาได้อย่างแม่นยำ โดยปกติงานย่อยจะไม่สั้นกว่า 0.04 นาที หรือนานกว่า 0.35 นาที

ข. งานย่อยทุกงานควรจะมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่แน่นอนการจับเวลาของเครื่องจักรควรแยกออกจาก การจับเวลาจากการทำงานของคุณงาน

ค. แยกงานย่อยของคุณงานที่ทำอยู่ขณะเครื่องจักรกำลังเดิน (Inside Work Element) ออกจากงานย่อยของคุณงานส่วนที่ขณะเครื่องจักรหยุด (Outside Work Element)

ง. ควรแยก “ Constant element ” ซึ่งเป็นหน่วยงานย่อยเวลาของการทำงานขึ้นอยู่กับขนาด น้ำหนัก ระยะทาง หรือรูปร่างของชิ้นงาน เวลาของมันจะคงที่ ออกจาก “ Variable element ” ซึ่งเป็นหน่วยงานย่อย เวลาของการทำงานขึ้นกับขนาด รูปร่าง น้ำหนัก ระยะทางของการทำงาน มักเกี่ยวข้องกับงาน ซึ่งต้องทำการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางสรีระของวัสดุ

2.2.2.3 การสังเกตและการบันทึกเวลา

ใช้นาฬิกาจับเวลาโดยตรงและถ่ายวิดีโอ เพื่อสังเกตการณ์เคลื่อนไหวของร่างกายและบันทึกเวลา ซึ่งการจับเวลาอาจทำได้ 2 วิธี ดังนี้

ก. การบันทึกเวลาแบบต่อเนื่อง (Continuous timing) คือ การจับเวลาแบบติดต่อกันโดยไม่หยุด นั่นคือ เริ่มจับเวลาตั้งแต่ 0 เมื่อเริ่มงานย่อยแรก และเวลาของงานย่อยต่อๆไป ก็ ตูจากเข็มนาฬิกาจนจบภารกิจ เวลาของงานย่อยที่แท้จริงจะได้จากเวลาเริ่มต้นของงานย่อยต่อไปลบออกด้วยเวลาเริ่มต้นของมัน

ข. การบันทึกเวลา แบบย้อนกลับ (Repetitive timing หรือ Snapback timing) คือ การจับเวลาของแต่ละงานย่อย โดยเริ่มที่ 0 ดังนั้นเวลาที่อ่านได้ก็จะเป็นเวลาจริงของแต่ละงานย่อย โดยไม่ต้องหักออก วิธีนี้มีประโยชน์ตรงที่ว่าคนจับเวลาสามารถหักพ่วงความล่าช้าหรือ motion ที่ผิดพลาดໄไปได้ และไม่ต้องเสียเวลาคำนวณเวลาจริงของแต่ละงานย่อย (รัชท์วรรณ 2538)

ตารางที่ 2.1 แสดงการบันทึกเวลาแบบต่อเนื่อง (Continuous method)

ที่มา : รัชต์วรรณ (2538)

ตารางที่ 2.2 แสดงการบันทึกเวลาแบบย้อนกลับ (Repetitive or snapback method)

OBSERVATION SHEET														
SHEET 1 OF 1 SHEETS					DATE									
OPERATION Drill $\frac{1}{8}$ " Hole					OP. NO. D-20									
PART NAME Master Shaft					PART NO. MS-267									
MACHINE NAME AVTY					MACH. NO. 2174									
OPERATOR'S NAME & NO. S.K. Adams 1347					MALE ☒ FEMALE ☐									
EXPERIENCE ON JOB 10 Mo. on Svcs. Drill					MATERIAL SAE. 2316									
FORWARD H. MTS.					DEPT. NO. 0121									
BEGAN TO TIME	ENDED TO TIME	ELAPSED	UNITS		ACTUAL TIME	NO. MACHINES		TOTAL TIME	MACHINING RATE					
			1	2		3	4			5	6	7	8	9
ELEMENTS														
1. Pick Up Piece and Place in Jig														
			T	.72	.77	.12	.18	.12	.72	.12	.12			
			R	.12	.29	.35	.44	.56	.77	.82	.01	.14	.32	
2. Tighten Set Screw														
			T	.73	.72	.72	.74	.77	.72	.72	.78	.72	.77	
			R	.20	.41	.51	.58	.77	.89	.70	.14	.26	.43	
3. Advance Drill to Work														
			T	.05	.04	.04	.04	.05	.04	.07	.04	.03	.04	
			R	.10	.43	.55	.72	.82	.91	.90	.18	.29	.47	
4. DRILL $\frac{1}{8}$ " HOLE														
		950	H											
		5. Remove Drill from Hole												
			T	.64	.03	.03	.03	.03	.03	.03	.04	.03		
			R	.91	.20	.14	.26	.39	.54	.63	.74	.92	.04	
		6. Loosen Set Screw												
			T	.08	.06	.07	.08	.06	.06	.06	.07	.06		
			R	.97	.09	.21	.32	.45	.59	.59	.99	.14		
		7. Remove Piece from Jig												
			T	.08	.09	.08	.08	.09	.08	.07	.09	.07		
			R	.05	.17	.20	.40	.54	.58	.56	.90	.04	.21	
		8. Blow Out Chips												
			T	.73	.70	.19	.14	.73	.72	.18	.12	.12	.77	
			R	.18	.27	.41	.54	.67	.80	.89	.90	.20	.22	
9.														
			T											
			R											
10. (1)														
			T	.72	.77	.18	.16	.12	.72	.11	.72	.12	.12	
			R	.14	.30	.49	.67	.87	.90	.90	.21	.31	.42	
11. (2)														
			T	.72	.14	.12	.11	.12	.70	.13	.16	.72	.11	.12
			R	.36	.70	.81	.93	.99	.11	.22	.36	.49	.53	
12. (3)														
			T	.03	.04	.04	.03	.04	.04	.04	.04	.04	.04	
			R	.60	.74	.65	.76	.80	.93	.98	.40	.47	.57	
13. (4)														
			T	.66	.83	.58	.87	.67	.66	.60	.83	.66	.64	.54
			R	.12	.14	.12	.14	.14	.14	.14	.14	.14	.14	
14. (5)														
			T	.03	.03	.03	.03	.03	.03	.03	.03	.03	.03	
			R	.17	.30	.43	.51	.63	.72	.79	.86	.14		
15. (6)														
			T	.06	.06	.06	.07	.06	.05	.06	.06	.06	.06	
			R	.23	.36	.49	.58	.69	.77	.85	.90	.10	.10	
16. (7)														
			T	.08	.08	.09	.08	.08	.07	.08	.08	.08	.08	
			R	.31	.44	.58	.66	.77	.86	.91	.98	.18	.28	
17. (8)														
			T	.14	.12	.10	.09	.12	.16	.15	.12	.12	.12	
			R	.45	.66	.68	.75	.89	.98	.90	.19	.30	.22	
18.														
			T										1.11	
			R											
SELECTED TIME	1.11	BATTING	100%	NORMAL TIME	1.11	TOTAL ALLOWANCE	8%	STANDARD TIME	1.17					
					TOOLS, JIGS, GAUGES: Jig No. D-12-33 Use H.S. Drill $\frac{1}{8}$ " Diam. Hand Feed Use Oil - S4									
TIMED BY 9.0 m.														

ที่มา : รัชต์วรรณ (2538)

2.2.2.4 คำนวณหาจำนวนรอบในการจับเวลา

เหตุที่ต้องหาจำนวนรอบในการจับเวลาที่เหมาะสมนั้นก็เพื่อว่าการจับเวลา ย่อมมีการคลาดเคลื่อน และอาจมีงานย่ออยแปลกปลอก (Foreign element) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้น การจับเวลาเพียงรอบเดียวหรือ 2 – 3 รอบ ย่อมไม่ใช่ค่าที่แน่นอนพอดีที่จะใช้เวลามาตรฐานได้ การจับเวลานานๆ ก็จะให้ค่าแนวโน้มแล้วยังทำให้เราถูงความคลาดเคลื่อน (Variance) ของการจับเวลาด้วย

วิธีการคำนวณรอบในการจับเวลา มีหลายวิธี แต่วิธีที่ทำง่ายและทำได้สะดวก ที่สุดคือวิธีที่คิดขึ้นโดย บริษัท Maytag ของอเมริกา ซึ่งใช้วิธีการประมาณค่า โดยจะมีขั้นตอนดังนี้

- ทำการจับเวลาของการทำงานเบื้องต้นโดย ถ้าวัฏจักรงานสั้นกว่า 2 นาทีให้จับเวลาจำนวน 10 ค่า และถ้าวัฏจักรงานยาวกว่า 2 นาที ให้อ่านเพียงจำนวน 5 ค่า
- หาค่า R (Range)

$$R = \text{ค่าสูงสุด} (H) - \text{ค่าต่ำสุดของกลุ่ม} (L) \quad (2.3)$$

- หาก X ซึ่งได้จากการรวมของตัวเลขในกลุ่มหารด้วยจำนวนข้อมูล (5 หรือ 10) หรืออาจจะหาค่าประมาณได้จาก

$$\frac{\text{ค่าต่ำสุด} + \text{ค่าสูงสุดของกลุ่ม}}{2} = \frac{(H+L)}{2} \quad (2.4)$$

- คำนวณค่า $\frac{R}{X}$

- อ่านค่า N (จำนวนรอบที่เหมาะสม) จากตารางซึ่งตรงกับค่า $\frac{R}{X}$ ที่

คำนวณไว้

ที่มา : รัชต์วรรณ (2538)

2.3 การกำหนดจำนวนครั้งในการจับเวลา

การบันทึกเวลาขั้นต้นถือได้ว่าเป็นกระบวนการเก็บตัวอย่าง (Sampling Process) ยิ่งจำนวนครั้งที่จับเวลามากเท่าไหร่ก็ยิ่งมีความเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้นและผู้วิเคราะห์ต้องกำหนดระดับความเชื่อมั่น (Confidence Level) และความคลาดเคลื่อน (Precision) ของข้อมูลที่ต้องการ เพื่อที่จะหาจำนวนครั้งในการจับเวลา ซึ่งในการหาจำนวนครั้งที่เพียงพอสามารถหาได้จากสมการทางสถิติดังนี้

$$n = \left[\frac{k}{s} \sqrt{n' \sum_{xi=2}^2 - (\sum xi)^2} \right]^2 \quad (2.5)$$

โดยที่

n' = จำนวนครั้งในการจับเวลาตัวอย่าง

n = จำนวนครั้งที่ต้องจับเวลาเพื่อให้ได้ความเชื่อมั่น และความคลาดเคลื่อนที่ ต้องการ

k = ตัวประกอบของความเชื่อมั่นดูได้จากตารางที่ 9.1

s = ความคลาดเคลื่อน

x = ข้อมูลของที่จับเวลาหนาเบื้องต้น

ตารางที่ 2.3 แสดงค่าตัวประกอบของความเชื่อมั่น ที่ระดับความเชื่อมั่นต่างๆ

ระดับความเชื่อมั่น (%)	ค่า k
68.3	1
95.5	2
99.7	3

ที่มา : ศิษภा (2552)

นอกจากนี้ แนวทางในการหาจำนวนครั้งในการจับเวลาอาจ หาได้จากการใช้ค่าพิสัย (Range) ของข้อมูล และค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลที่เก็บได้เบื้องต้น โดยนำ ค่าพิสัย หารด้วย ค่าเฉลี่ยแล้ว ใช้ตารางที่ 2.5 หาจำนวนครั้งที่ควรจับเวลาได้ ซึ่งเป็นตารางสำหรับระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และ ความคลาดเคลื่อนที่ 5 % หรือถ้าต้องการระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และความคลาดเคลื่อนที่ 10 % ให้นำค่าจากตารางที่ได้ หารด้วย 4

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนครั้งที่ต้องจับเวลาโดยการใช้ค่าพิสัย และค่าเฉลี่ยของข้อมูล

$\frac{R}{\bar{X}}$	ข้อมูลจากกลุ่ม		$\frac{R}{\bar{X}}$	ข้อมูลจากกลุ่ม		$\frac{R}{\bar{X}}$	ข้อมูลจากกลุ่ม	
	5	10		5	10		5	10
.10	3	2	.42	52	30	.74	162	93
.12	4	2	.44	57	33	.76	171	98
.14	6	3	.46	63	36	.78	180	103
.16	8	4	.48	68	39	.80	190	108
.18	10	6	.50	74	42	.82	199	113
.20	12	7	.52	80	46	.84	209	119
.22	14	8	.54	86	49	.86	218	125
.24	17	10	.56	93	53	.88	229	131
.26	20	11	.58	100	57	.90	239	138
.28	23	13	.60	107	61	.92	250	149
.30	27	15	.62	114	65	.94	261	156
.32	30	17	.64	121	69	.96	273	162
.34	34	20	.66	129	74	.98	284	169
.36	38	22	.68	137	78	1.0	296	
.38	43	24	.70	145	83			
.40	47	27	.72	153	88			

หมายเหตุ : $R = \text{range of time for sample}$, which is equal to high time study

elemental value minus low time study elemental value.

 $\bar{x} = \text{average time value of element (for sample. } \pm \text{ precision and } 95\% \text{ confidence level, divide answer by 4.)}$

ที่มา : ศิษภा (2552)

2.4 การหาเวลาทำงานปกติ (Normal Time)

2.4.1 การหาค่าเวลาตัวแทน

จากการจับเวลาหลายรอบจะเห็นว่าเวลาจริงของแต่ละงานย่ออยู่นั้น บางครั้งก็แตกต่างกันมาก เราต้องตัดสินใจเลือกค่าเวลาตัวแทนเพียงค่าเดียว อาจใช้วิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

2.4.1.1 ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Average) ซึ่งก็คือเวลาจริงทั้งหมดมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนรอบ

2.4.1.2 ใช้วิธีหาค่าฐานนิยม (Modal method) คือใช้ค่าของตัวที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดเป็นค่าเวลา ตัวแทน

2.4.2 การประเมินอัตราความเร็ว (Rating)

การประเมินอัตราความเร็ว (Rating) คือ ขบวนการซึ่งผู้ทำการศึกษาเวลาันนี้ใช้ในการเปรียบเทียบการทำงานของคนงาน โดยใช้ความเร็วปกติ (Normal Pace) คือ อัตราการทำงานของคนงานเฉลี่ยซึ่งทำงานภายใต้การแนะนำที่ถูกต้อง และประพฤติแรงกระตุ้นจากการเงิน แรงวัล อัตราความเร็วนี้สามารถคงอยู่วันแล้ววันเล่าโดยไม่ก่อให้เกิดความเครียดทางร่างกายหรือจิตใจ

2.4.2.1 ระบบของการให้อัตราความเร็ว

มีวิธีประเมินอัตราการทำงานอยู่ด้วยกันหลายวิธี แต่วิธีที่เราต้องการศึกษานั้น ก็คือ วิธี Wesing House system of Rating

“Wesing House system of Rating” คิดขึ้นโดย บริษัท Westing House ในปี 1972 โดยอาศัยองค์ประกอบ 4 ตัว ช่วยในการพิจารณา นั้นคือ

- Skill (ความชำนาญ)
- Effort (ความพยายาม)
- Consistency (เงื่อนไข)
- Consistency (ความสม่ำเสมอ)

การประเมินค่าอัตราความเร็วของคนงานจะให้คะแนนองค์ประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ โดยดูจากตารางที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2.5 ตารางคะแนนขององค์ประกอบต่างๆ ในการประเมินอัตราความเร็วตามวิธีของ Westing House

Skill			Effort		
+0.15	A1	Superskill	+0.13	A1	Excessive
+0.13	A2		+0.12	A2	
+0.11	B1	Excellent	+0.10	B1	Excellent
+0.08	B2		+0.08	B2	
+0.06	C1	Good	+0.05	C1	Good
+0.03	C2		+0.02	C2	
0.00	D	Average	0.00	D	Average
-0.05	E1	Fair	-0.04	E1	Fair
-0.10	E2		-0.08	E2	
-0.16	F1	Poor	-0.12	F1	Poor
-0.22	F2		-0.17	F2	
Conditions			Consistency		
+0.06	A	Ideal	+0.04	A	Perfect
+0.04	B	Excellent	+0.03	B	Excellent
+0.02	C	Good	+0.01	C	Good
0.00	D	Average	0.00	D	Average
-0.03	E	Fair	-0.02	E	Fair
-0.07	F	Poor	-0.04	F	Poor

ที่มา : รัชต์วรรณ (2538)

2.4.3 การหาค่าเพื่อต่างๆ และการหาเวลามาตรฐาน (Determining Allowances and standard Time)

เวลามาตรฐานจะคำนวณจากเวลาปกติรวมกับค่าของเวลา คือ

$$\text{Standard time} = \text{Normal time} \times \text{Allowances} \quad (2.6)$$

$$\text{โดย Normal time} = \text{Selected time} \times \text{Rating Factor} \quad (2.7)$$

2.4.3.1 ชนิดของค่าเพื่อ

Normal time ที่ได้จากการคำนวณ คือ เวลาปกติซึ่งคนงานที่ชำนาญทำงานด้วยความเร็วปกติ แต่การทำงานทุกอย่างไม่ใช่จะทำได้โดยไม่มีการหยุดพักผ่อนหรือเกิดเหตุล่าช้าเลย ดังนั้นจึงต้องมีเวลาเพื่อไว้ให้สำหรับกรณีต่างๆ ซึ่งสมเหตุสมผล เวลาเพื่อที่ยอมให้มีอยู่ 3 อย่าง คือ

ก. เวลาเพื่อสำหรับบุคคล (Personal allowance)

การปรับค่าเพื่อนี้ควรแยกออกต่างหากจากส่วนของการให้ค่าอัตราการใช้

ความเร็วในการทำงาน คือเวลาเพื่อให้คนงานทำงานส่วนตัว เช่น ไปห้องน้ำ ล้างมือ พักดื่มน้ำ เป็นต้น เวลาเพื่อส่วนบุคคลนี้แม้ว่าจะแตกต่างกันสำหรับบุคคลต่างๆ แต่ก็ขึ้นกับสภาพแวดล้อมและชนิดของงานด้วย ปกติแล้วจะคิดไว้ 5% ของเวลาทำงานใน 1 วัน (8 ชม. ทำงาน/วัน) เช่น ถ้าทำงาน 8 ชม. / วัน ก็จะมีเวลาเพื่อไว้ = $0.05 \times 8 \times 60 = 24$ นาที

ข. เวลาเพื่อสำหรับความเครียด (Fatigue allowance)

คือ เวลาเพื่อสำหรับความเหนื่อยล้าเนื่องจากการทำงาน แต่ในสภาพของ การทำงานปัจจุบันนั้นความเหนื่อยล้าแทบจะไม่มีผลต่อการทำงานเลย เพราะสภาพการทำงานได้ถูกปรับปรุงจนเหมาะสมที่สุดแล้ว และในการทำงานธรรมชาติ ในอัตรา 8 ชม. / วัน นั้นผลผลิตที่ได้สูงกว่า การทำงาน 9 ชม. / วัน

ค. นอกจากนี้ค่าความเครียดที่แห้งจึงไม่สามารถวัดได้ จริงอยู่ในการทำงานหนัก คนงานจำเป็นต้องมีเวลาพักแต่เวลาที่ต้องการพักนี้ขึ้นอยู่กับ

- บุคคล
- ช่วงเวลาที่ต้องการทำงานก่อนจะได้พัก
- สภาพแวดล้อมของการทำงาน
- อื่นๆ

ง. เวลาเพื่อสำหรับความล่าช้า (Delay or contingency)

ความล่าช้านั้นอาจเกิดได้ทั้งหลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Delay) และแบบ หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Unavoidable Delay) แต่ถ้าเป็นความล่าช้าซึ่งเลี่ยงไม่ได้ก็จะถูกน้ำหนาคิดในการหาเวลาตามมาตรฐานทั่วโลก

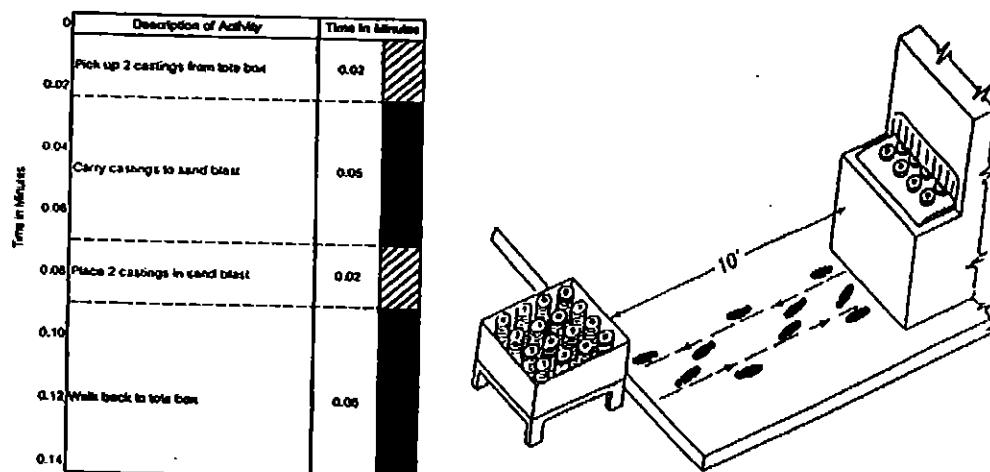
2.5 การวิเคราะห์และปรับปรุงการทำงานโดย Activity Chart

2.5.1 ความหมายของ Activity Chart

เป็นแผนภูมิการแบ่งกิจกรรมย่อยของกระบวนการ การเปรียบเทียบกับเวลาซึ่งแสดงการทำงานของคนกับเวลาหรือการทำงานของเครื่องจักรกับเวลา ใช้ในการวิเคราะห์งานบำรุงรักษาที่ต้องทำเป็นกุญแจ การทำงานที่ไม่สมดุลกัน และทำให้เกิดการล่าช้า รอดอย

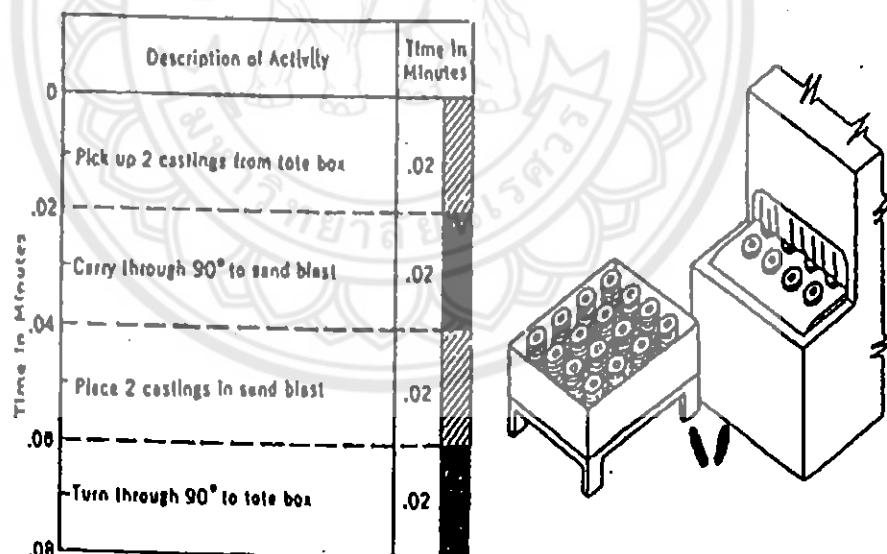
2.5.2 ตัวอย่างการใช้งาน Activity Chart

Activity Chart สามารถใช้การวิเคราะห์และปรับปรุงการทำงานได้ดังตัวอย่างที่แสดง การทำงาน ซึ่งคนงานเดินไปหยิบชิ้นงานหล่อจากภาชนะแล้วต้องเดินไปอีก 10 ฟุต เพื่อวางชิ้นงานในเครื่องพ่นทราย และเขียน Activity Chart แสดงขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบกับแผนของเวลาดังรูปที่ 2.4 รวมเวลาการทำงานทั้งหมดเท่ากับ 0.14 นาที

รูปที่ 2.3 แสดงรูปสถานที่ทำงานและ Activity Chart ของการทำงาน (ก่อนการปรับปรุง)
ที่มา : ศิษญา (2552)

หลังจากมีการปรับปรุงวิธีการทำงานโดยการย้ายภาระใส่ชิ้นงานหล่อให้ติดกับเครื่องพ่นรายทำให้สามารถลดครอบเวลาการทำงานได้ 43% เนื่องจากไม่ต้องเดินไปหยิบชิ้นงานระยะทาง 10' หุตแสดงรูปสถานที่ทำงานและ Activity Chart ใหม่ ได้ดังรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.4 แสดงรูปสถานที่ทำงานและ Activity Chart ของการทำงาน (หลังปรับปรุง)
ที่มา : ศิษญา (2552)

2.6 หลักการความสูญเสีย 7 ประการ

เป็นความสูญเสียที่แฝงอยู่ในกระบวนการผลิตซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงเกินกว่าที่ควรทำให้เกิดการล่าช้าในการผลิต ผู้ปฏิบัติงานต้องเสียเวลาในการแก้ปัญหาแทนที่จะสามารถใช้ช่วงเวลาอันนั้นในการปฏิบัติงานให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ หรือความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ว่ามีความสูญเสียใดบ้างอยู่ในกระบวนการ ซึ่งมีความสูญเสียอยู่ 7 ประการ คือ

2.6.1 ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตมากเกินไป

ความพยายามใช้เครื่องจักรอุปกรณ์และการใช้พนักงานในการผลิตให้มากที่สุดโดยไม่ได้คำนึงถึงความสามารถในการรับงานต่อ จะทำให้เกิดผลเสียตามมาคือเนื้อแต่ละสถานีงานที่จำเป็นต้องทำงานต่อเนื่องกันไม่สามารถผลิตงานได้อย่างสมดุลก็จะเกิดงานที่ต้องรอการผลิตยิ่งทำการผลิตมากก็ยิ่งเพิ่มงานระหว่างกระบวนการผลิตกองรอนากขึ้น

2.6.2 ความสูญเสียเนื่องจากการเก็บวัสดุคงคลังที่ไม่จำเป็น

แนวคิดเดิมคิดว่าการเก็บวัสดุคงคลังเพื่อเป็นการประกันว่ามีวัสดุสำหรับทำการผลิตนั้นเพียงพออยู่ตลอดเวลาและได้ส่วนลด

2.6.3 ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่ง

คือกิจกรรมที่ทำให้วัสดุภายในโรงงานเกิดการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนแปลงสถานที่เพื่อทำให้สามารถดำเนินการผลิตได้อย่างต่อเนื่องทั้งนี้ไม่รวมถึงการขนส่งที่เกิดภายนอกโรงงานบ่อยครั้งที่พบว่าหากเราไม่ทำการควบคุมการขนส่งก็จะทำให้เกิดความสูญเสียขึ้นได้ง่าย เช่น การขนย้ายที่ซ้ำซ้อนหรือใช้เส้นทางการขนส่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งยิ่งจะทำให้ต้นทุนการขนส่งเพิ่มขึ้น

2.6.4 ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสียและการแก้ไขงาน

วิธีที่เราใช้คันหนาของเสียหรือปรับปรุงคุณภาพคือวิธีการตรวจสอบแทร็คกี้น์ไม่สามารถทำให้กำจัดสาเหตุของการผลิตของเสียได้ เพียงแต่เป็นขั้นตอนในการเลือกของเสียออกจากกระบวนการเพ่านั้น ต้นทุนที่เกิดจากการผลิตของเสียก็ยังคงอยู่และหากตรวจสอบไม่รัดกุมพอ ก็อาจมีของเสียหลุดรอดไปยังกระบวนการตัดไปหรือจนถึงมือลูกค้า ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาตามมา

2.6.5 ความสูญเสียเนื่องจากกระบวนการผลิตที่ขาดประสิทธิผล

สามารถปรับปรุงหรือแก้ไขกระบวนการผลิตให้ดีขึ้นได้อีก แต่บางครั้งความเคยชินกับกระบวนการผลิตที่เป็นแบบเดิมๆทำให้พนักงานนั้นมองข้ามความบกพร่อง และความสูญเสียที่แฝงอยู่ในกระบวนการทำให้พลาดโอกาสในการปรับปรุงงานได้

2.6.6 ความสูญเสียเนื่องจากการรอคอย

ในกระบวนการผลิตจะประกอบไปด้วยขั้นตอนงานหลายขั้นตอนต่อๆกันและหากไม่มีการจัดการและควบคุมปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการทำงานที่ดีพอแล้วจะทำให้กระบวนการผลิตขาดสมดุลไป ซึ่งจะทำให้เกิดการรออยู่ส่งผลให้การผลิตเป็นไปอย่างล่าช้า และอาจทำให้การส่งมอบสินค้าไม่ทันเวลาที่กำหนด

2.6.7 ความสูญเสียเนื่องจากการเคลื่อนไหว

การเคลื่อนไหวท่าทางที่ไม่เหมาะสมหรือการทำงานกับเครื่องมือที่มีอุปกรณ์ที่มี น้ำหนัก หรือสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมกับร่างกายของผู้ปฏิบัติงานเป็นเวลานานๆ ก็จะทำให้เกิดความเมื่อยล้าต่อร่างกาย และยังทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงานด้วย

2.7 หลักการ 5 ส.

การปฏิบัติงาน ควรยึดหลักการที่เรียกว่า 5 ส ได้แก่ สะอาด สวยงาม สะดวก สะอาด สุขลักษณะและการสร้างนิสัย ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ และมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเหมาะสมกับสภาพ ซึ่งทำให้การทำงานดำเนินไปด้วยดีมีความสะดวก และมีผลเป็นที่พึงพอใจ

2.7.1 สะอาด

บุคลากรควรระลึกเสมอว่าในพื้นที่ปฏิบัติงานนั้นมีการดำเนินการ ส สะอาด อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้มีแท่นสิ่งของเดพะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และของสิ่งใดไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการสะอาดออกจากพื้นที่ปฏิบัติงาน

2.7.2 สวยงาม

การปฏิบัติ ส สวยงาม โดยประยุกต์ใช้ป้ายชี้บ่ง การใช้สัญลักษณ์ ส การจัดสิ่งของให้เป็นระบบหมวดหมู่ผู้ปฏิบัติกรรม 5 ส ต้องคำนึงถึงเรื่องประสิทธิภาพ เพื่อความเหมาะสมในการใช้งาน สิ่งของนั้น ทำป้ายชี้บ่งเพื่อให้สวยงามในการค้นหาการจัดเรียงเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนในการใช้งาน

การจัดเก็บสิ่งของโดยคำนึงถึงหลักคุณภาพของสิ่งของนั้นการจัดเก็บจำเป็นต้องคำนึงถึง หลักคุณภาพ นอกจากนั้นการนำไปใช้งานต้องคำนึงถึงหลักการ FIFO : First In First Out คือ สิ่งของ ใดซึ่งมาก่อนจัดเก็บเข้าไปในคลังสินค้าก่อนต้องนำสิ่งของนั้นนำไปก่อนเพื่อให้เกิดการหมุนเวียน

การจัดเก็บสิ่งของโดยคำนึงถึงหลักความปลอดภัย ทั้งในเรื่องมาตรฐานการจัดวางความปลอดภัยในการจัดเก็บ รวมถึงความปลอดภัยของผู้จัดเก็บสิ่งของเหล่านั้นด้วย

2.7.3 สะดวก

การทำความสะอาดเป็นอีกส่วนหนึ่งในหน้าที่ประจำวัน เป็นการปัด กวาด เช็ด ถู พื้นที่หัวไป พื้นที่การทำงาน ทางเดิน อุปกรณ์ ตู้ ชั้น ชอกมุน จุดเล็ก ๆ เป็นประจำทุกวัน ซึ่งจะทำให้ทุกสิ่ง ดูสะอาด ปราศจากฝุ่น ผง น้ำมัน รวมถึงการทำความสะอาดให้ถูประจำเป็น หนึ่งหรือสองครั้งต่อปี การทำเช่นนี้ จะช่วยสร้างความรู้สึกการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของให้แก่บุคลากรได้

2.7.4 สุขลักษณะ

การวางแผนของล้าสั้นทางเดิน โดยที่จะไม่มีการดำเนินกิจกรรม 5 ส แต่ละพื้นที่มักจะทำการทาสีและตีเส้นบริเวณต่างๆ เช่นทางเดินบริเวณพื้นที่ที่วางของเป็นต้น ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรมจะมีการวางแผนสิ่งของตามที่ได้กำหนดไว้แต่เมื่อดำเนินการไปสักระยะอาจจะพบว่าไม่ได้วางของในบริเวณที่กำหนดมีการวางแผนล้าสั้นอกรอบซึ่งก็เป็นสิ่งที่สามารถบ่นออกได้ว่า การดำเนินกิจกรรม 5 ส ยังไม่ถึงขั้นสุขลักษณะ

การวางแผนของล้าสั้นที่กำหนดไว้จะให้กับบุคลากรที่รับการจัดการ ให้เป็นระบบ โดยที่มีการกำหนดที่วางให้กับอุปกรณ์ต่างๆอย่างชัดเจน เช่น การเขียนป้ายระบุไว้ตรงบริเวณที่จัดวาง ซึ่งหากการดำเนินกิจกรรมไม่ต่อเนื่องก็จะพบว่าการวางแผนอุปกรณ์นั้นไม่เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้

2.7.5 สร้างนิสัย

ส ตัวที่ 5 นี้ เป็นสิ่งที่ทุกๆ องค์กรต้องการไปให้ถึง แต่การที่จะไปถึงขั้นนี้ได้นั้นเป็นสิ่งที่ยาก และต้องอาศัยความพยายามอย่างต่อเนื่อง หากองค์กรใดที่สามารถทำให้พนักงานอยู่ในขั้นตอนสร้างนิสัยได้แล้ว ถือว่าองค์กรนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรม 5 ส และจะทำให้กิจกรรม 5 ส ยั่งยืนตลอดไป

2.8 เทคนิคการสร้างคุณค่าเพิ่ม

ภาพรวมของแนวคิดแบบลีนที่มุ่งเน้นการสร้างคุณค่าจากการจำแนกและการกำจัดความสูญเสีย โดยการออกแบบตามคุณค่าที่ลูกค้าต้องการ และจัดการอย่างถูกต้องให้เหมาะสม เพื่อช่วยในเรื่องการปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตให้ดีขึ้นทั้งทางด้านการผลิตและวิสาหกิจ ในฉบับนี้จะกล่าวถึงกุญแจที่นำไปสู่ความสำเร็จของแนวคิดแบบลีน

คำว่า "การปรับปรุง" นั้นมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการให้ดีขึ้นกว่าเดิม ในการดำเนินการปรับปรุงเป็นสิ่งที่ชัดเจน และมีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงปัจจัยขาเข้า (Input) และปัจจัยขาออก (Output) ของกระบวนการเพื่อที่จะนำเสนอ กิจกรรมในการดำเนินงานสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่ดีกว่า สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีต้นทุนต่ำ และได้ผลลัพธ์ที่มีคุณค่า ในตลาดการค้าสามารถได้มีแนวคิดในการปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกันด้วยการไม่หยุดทดลองโดยมีผลจากปัจจัยภายนอกขององค์กรที่มีการควบคุมได้ดีขึ้น มากขึ้น แต่มีอิทธิพลในการแข่งขันและผลกำไร ซึ่งปัจจัยภายนอกขององค์กรเราสามารถที่จะควบคุมได้ดีกว่า เช่น เมื่อทำการทำงาน ทักษะของพนักงาน เป็นต้น

โดยปกติที่ไว้ในธุรกิจเราจะไม่ทราบสิ่งที่ลูกค้าต้องการได้เราจะต้องเตรียมพร้อมและคาดการณ์ล่วงหน้าถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ด้วยเหตุนี้องค์กรจึงต้องมีแนวคิดในการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า หรือปรับปรุงตลอดเวลา เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงกุญแจสู่ความสำเร็จของแนวคิดแบบลีนในการจัดการเปลี่ยนแปลง คือการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและสิ่งที่จะควบคุมกับในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง คือ การสร้างคุณค่าเพิ่มด้วยการกำจัดความสูญเสียและการมุ่งเน้นที่ลูกค้าด้วยการจัดทำ การบริการลูกค้า การจัดการกระบวนการด้านคุณภาพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของลูกค้า

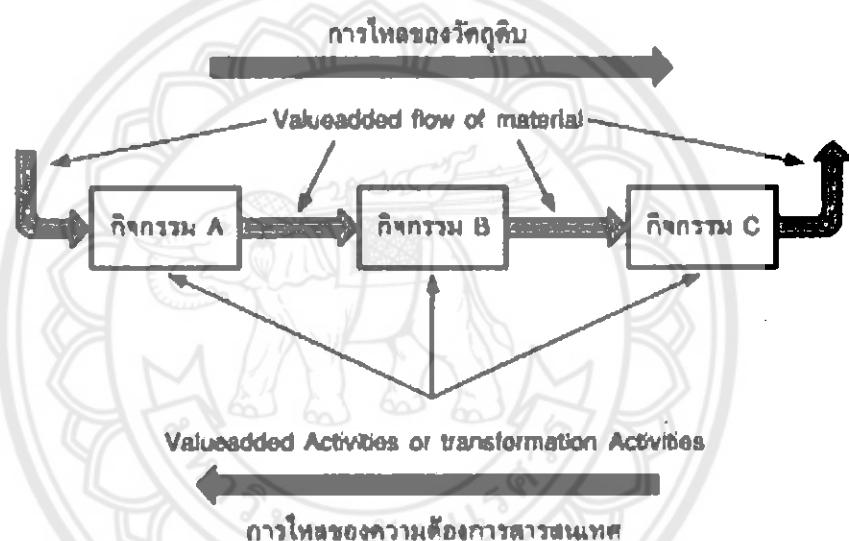
2.8.1 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นปรัชญาทางธุรกิจ นิยมใช้ในประเทศญี่ปุ่นและเป็นที่รู้จักกันในคำว่า ไคเซ็น (Kaizen) เศรษฐกิจญี่ปุ่นที่ก้าวหน้ามากว่า 20 ปี เพราะได้ใช้ไคเซ็นสำหรับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและอย่างสม่ำเสมอทำให้บริหารธุรกิจให้ตรงเป้าหมายและตามความสำคัญ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและอย่างสม่ำเสมอสามารถทำให้ธุรกิจปรับตัวตาม "ช่วงการเปลี่ยนแปลงมากและน้อยของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่กำหนด" และเมื่อได้มีการพัฒนาของการปรับปรุงมากขึ้นเรื่อยๆ นั้น หมายความว่า การรวมกิจกรรมการปรับปรุงเล็กๆนั้นสามารถทำให้เราเหตุที่มาจากการลักลั่ง ซึ่งจะทำให้คุณมีข้อได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว ในแต่ละวันการทำงานเชิงปฏิบัติการได้ถูกออกแบบเป็นลักษณะ เอกพาะในการดำเนินงานของพนักงานและช่างเทคนิคโดยมีเครื่องมือที่สามารถประยุกต์ใช้สำหรับการลดความแปรปรวน การควบคุมกระบวนการ และลดต้นทุนจากการผลิตที่ไม่มีคุณภาพ (Cost of Poor Quality : COPQ) พนักงานและช่างเทคนิคจะถูกอบรมให้ประยุกต์เครื่องมือในการลดความแปรปรวนให้ถูกต้องกับกระบวนการทำงาน โดยจะแสดงให้เห็นการลดความแปรปรวน ลด COPQ และการให้อ่านจัดพนักงานและช่างเทคนิค สำหรับเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ใน

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การประยุกต์ใช้วัฏจักรเดิมมิ่ง (PDCA), เครื่องมือการนิยามและตรวจสอบปัญหา และการแก้ปัญหาด้วย 7 Tools นอกจากนี้การปรับปรุงแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ การปรับปรุงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่น การวิเคราะห์คุณค่า และการสร้างนวัตกรรม เช่น กระบวนการ Reengineering

2.8.2 การสร้างคุณค่าเพิ่ม

การสร้างคุณค่าตามแนวคิดของลิน คือ การที่ทำความเข้าใจว่าอะไรคือคุณค่าและความสูญเปล่า ทั้งในแalen ของการออกแบบที่อยู่ในความลับพันธ์ต่อการผลิต โดยที่คุณค่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องถูกสร้างในสายตาลูกค้า และตามที่ลูกค้ากำหนดและมีกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างถูกต้อง การสร้างคุณค่าต้องใช้เวลาและความพยายามที่จะกำจัดการสูญเปล่าออกจากกระบวนการ "ยาซูชิโร" ซึ่งได้ทำการศึกษาระบบการผลิตแบบโตโยต้า (Toyota Production System: TPS) และได้แบ่งลักษณะงานในการผลิตออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

รูปที่ 2.5 การสร้างคุณค่าเพิ่มจากลักษณะระบบการผลิตที่ประกอบด้วยการไหลและกิจกรรม

2.8.2.1 สิ่งที่ไม่มีคุณค่าเพิ่ม (Non Value Added:NVA)

คือ ความสูญเปล่าและเป็นกิจกรรมที่ไม่จำเป็นซึ่งควรจะกำจัด ตัวอย่าง เช่น เวลารอคอย การกอง / สุมผลิตภัณฑ์ระหว่างการผลิต โดยไม่เชื่อมต่อเพื่อเข้าสู่กระบวนการต่อไป ในทันที การทำงานหรือกิจกรรมเดียวกันช้าๆ

2.8.2.2 สิ่งที่จำเป็นแต่ไม่มีคุณค่าเพิ่ม (Necessary but Non Value Added:NNVA)

คือความสูญเปล่าแต่อาจจำเป็นต้องยอมให้มีการเกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ตัวอย่าง เช่น การเดินในระยะไกลเพื่อหยิบขึ้นส่วนหรือวัสดุดิน การเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ / เครื่องมือระหว่างการผลิต การกำจัดการทำงาน เช่นนี้ จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงการทำงานครั้งใหญ่ เช่น การวางแผนงานในกระบวนการผลิตใหม่ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทันที

2.8.2.3 สิ่งที่มีคุณค่าเพิ่ม (Value Added:VA)

คือ กิจกรรมที่มีคุณค่าในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต ตั้งแต่ขั้นตอนต้นหรือขั้นส่วนที่ใช้ในการผลิต ว่าจะใช้แรงงานหรือเครื่องจักรในการผลิตเป็นข้อมูลของการตัดสินใจมาก ในระบบการผลิตจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ทำให้เกิดคุณค่าเพิ่มและการลด

ต้นทุน คือ การให้ผลและการดำเนินงานในกิจกรรม (Activities) ดังแสดงในรูปที่ 1 ดังนั้นเราจึงมีหน้าที่ในการบริหารระบบการทำงานนั้นด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม ด้วยการจำแนกและกำจัดความสูญเปล่า "ทำอิโนะ" ได้แสดงความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นได้แก่ 7 ประการ ได้แก่

- การผลิตที่มากเกินไป
- การรอคอย
- การขนส่ง
- การดำเนินการที่ไม่เหมาะสม
- สินค้าคงคลังที่ไม่จำเป็น
- การเคลื่อนย้ายที่ไม่จำเป็น
- ข้อบกพร่อง

ส่วนเพิ่มเติมจากศักยภาพของมนุษย์ที่ได้มีการจำกัดระบบที่ไม่เหมาะสมกับ พลังงานและทรัพยากรน้ำ และจากมลภาวะสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการจำแนก และการกำจัดความสูญเปล่าคือ Value Stream Mapping (VSM) ที่ใช้ในการเขียนแผนภาพเส้นทางการไหลของ ผลิตภัณฑ์และวิเคราะห์สายธารคุณค่า จากนั้น ใช้เครื่องมือทางวิเคราะห์อุตสาหกรรม ในการปรับปรุง การผลิตตามลักษณะการกำจัดความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นการดำเนินการที่เป็นทั้งการให้ผลและกิจกรรม

2.9 การปรับปรุงวิธีการทำงาน

2.9.1 เพื่อยั้งงานที่ไม่จำเป็น (Eliminate All Unnecessary Work)

เนื่องจากงานบางอย่างนั้นมีวิเคราะห์โดยการตั้งคำถามแล้วจะไม่มีความจำเป็นต้องทำ ต่อไปอีก เช่น การจัดเก็บวัสดุดิบก่อนไว้ตรงประตูภายในโรงงาน ได้ทำงานแต่เมื่อกดสินค้ายังไม่เสร็จ สมบูรณ์และได้ทำมาต่อมาแม้ว่าโกดังจะเสร็จแล้ว ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องการเคลื่อนย้ายวัสดุ กีสามารถตัดวิธีการขนย้ายวัสดุด้วยการลดลงจากบนรถบรรทุกถึงกองทรงหน้าประตูจนเคลื่อนย้ายเข้าสู่การผลิตได้ ทั้งกระบวนการ ดังนั้นแนวทางในการจัดงานที่ไม่จำเป็นควรเลือกงานที่มีปัญหาตันทุนสูง ที่เมื่อใช้ เทคนิคการตั้งคำถามแล้ว คำตอบว่าเป็นงานที่ไม่จำเป็นอีกด้อไป แต่ถ้ากรณีที่คำตอบว่าเป็นงานที่ยัง จำเป็น เพราะมีวัสดุประสงค์ และเหตุผลแน่นอนก็ได้ยกเว้นกิจกรรมที่ให้เห็นเด่นชัดว่าทำงานนั้นเพื่อ อะไรบ้าง และพยายามตั้งคำถามเพื่อจัดวัสดุประสงค์ของงานโดยพิจารณาว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าไม่ ทำงานนั้นถ้าตอบออกมาว่าการไม่ทำงานนั้นเลยจะก่อให้เกิดผลดีกว่าการยังคงทำงาน เช่นนั้นอยู่ กี ควรตัดการทำงานนั้นออกทันที

2.9.2 เพื่อร่วมขั้นการปฏิบัติงานเข้าด้วยกัน (Combine Operations or Element)

ในกระบวนการผลิตปกติจะมีการแยกงานออกมาเป็นขั้นการปฏิบัติงานหลายขั้นตอน ด้วยกัน เพื่อทำให้ง่ายสำหรับการแบ่งงานตามความชำนาญของคนงานแต่ละคน แต่ในบางครั้งการ แบ่งขั้นของการปฏิบัติงานมากกินความจำเป็นทำให้ใช้อุปกรณ์การเคลื่อนย้ายวัสดุเครื่องมือ เครื่องใช้ ต่างๆ มากจนเกินความจำเป็นไปด้วย จนก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา ได้แก่การไม่สมดุลกันในขั้นการ ปฏิบัติงานขั้นนี้มีงานค้าง หรืองานระหว่างทำมากไปในสายการผลิต เพราะว่าการวางแผนการผลิตไม่ เหมาะสม มีงานล่าช้าอันก่อให้ก่อให้การจ้างคนในขั้นการปฏิบัติงานนั้น หรือเมื่อคนงานประจำขั้นการ

ปฏิบัติงานตั้งแต่ 2 ขั้น เข้าด้วยกัน หรือบางครั้งการเปลี่ยนลำดับการทำงานก็เปิดโอกาสให้มีการรวมขั้นปฏิบัติงานเข้าด้วยกัน

2.9.3 เพื่อเปลี่ยนลำดับขั้นการปฏิบัติงาน (Change the Sequence of Operations)

ในการผลิตสินค้าใหม่นักเรียนต้นผลิตจำนวนน้อยก่อนเพราจะเป็นขั้นทดลอง แต่เมื่อขยายปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นที่จะน้อยๆ หากลำดับขั้นการปฏิบัติงานยังคงเหมือนเดิมมักเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาในเรื่องการเคลื่อนย้ายวัสดุและการโหลดของงาน เพราะจำนวนผลิตเพิ่มขึ้นกว่าเดิม การตรวจสอบย่างละเอียดจะใช้วิธีการตั้งคำถามเพื่อคุ้ว่าจะสามารถเปลี่ยนลำดับขั้นการปฏิบัติงานใหม่ได้ หรือไม่เพื่อให้งานง่ายและรวดเร็วขึ้น การใช้แผนภูมิและໄດอะแกรมต่างๆ บันทึกการทำงานจะช่วยชี้ให้เห็นว่าสมควรจะเปลี่ยนลำดับขั้นการปฏิบัติงานอย่างไร เพื่อลดการเคลื่อนย้ายวัสดุ และทำให้การโหลดของงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว

2.9.4 เพื่อทำให้ขั้นการปฏิบัติงานที่จำเป็นนั้นง่ายขึ้น (Simplify the Necessary Operations)

หลังจากที่ศึกษาการทำางโดยการตั้งคำถามเพื่อจัดงานที่ไม่จำเป็นรวมขั้นการทำงานแล้ว ก็จะเหลือเฉพาะงานและขั้นการปฏิบัติงานที่จำเป็น แต่ขั้นการปฏิบัติงานเหล่านั้นอาจยาก โดยที่มีวิธีการทำงานอื่นที่ง่ายกว่า

บทที่ 3 วิธีดำเนินโครงการ

ในแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตุ้นวดประกอบไปด้วย การผลิตແຜงขังโครง เครื่อง ชานหน้า ตะแกรงล่าง สูกนวด ตะแกรงบน ตะแกรงโยก โครงถังเก็บข้าว ห่อลีบ ห่อข้าวเม็ด 1 , 2 , 3 ห่อส่งข้าวขาว หัวกะโหลกท่อส่งข้าว ซึ่งการผลิตชิ้นส่วนแต่ละชิ้นส่วนนี้จะมีขั้นตอนการทำงาน มากมายหลายขั้นตอน และมีวัสดุที่ใช้ในการประกอบหลายชิ้นและเป็นแผนกแรกที่จะเริ่มทำการผลิต ประกอบเป็นชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตุ้นวด จึงมีความสำคัญในการผลิตและเก็บข้อมูล การทำางาน และการดำเนินการวิจัยนี้จึงได้ศึกษาวิธีการทำงานของพนักงานที่ทำหน้าที่ประกอบชิ้นส่วนต่างๆ เพื่อหา ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน และทำการปรับปรุงการทำงานเพื่อให้มีปัญหาลดน้อยลง มีการผลิตที่ เร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

3.1 การเก็บข้อมูลเบื้องต้น

ทำการศึกษาขั้นตอนการทำงานของพนักงานที่ทำการผลิตชิ้นส่วนในแผนก และทำการจับเวลา การทำงานของพนักงานตั้งแต่เริ่มทำการประกอบจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการประกอบโดยมีขั้นตอน อยู่ดังนี้

3.1.1 เก็บข้อมูลรายละเอียดวิธีการทำงานของพนักงานในการผลิตชิ้นส่วนย่อย โดยได้ใช้กล้อง วิดีโอบันทึกภาพขณะที่พนักงานทำงาน

3.1.2 เก็บข้อมูลเวลาในการทำงานของพนักงาน โดยใช้การจับเวลาโดยตรงร่วมกับกล้องวิดีโอ และคำนวณจำนวนครั้งในการจับเวลาที่เหมาะสมโดยใช้ระดับความเชื่อนั่นที่ 95.5% ค่า $k = 2$ ค่า ความคลาดเคลื่อน = 5%

- จับเวลาเป็นจำนวน 5 ครั้งในแต่ละชั้นตอนของการประกอบชิ้นส่วน
- คำนวณจำนวนครั้งในการจับเวลาที่เหมาะสม
- จับเวลาตามจำนวนครั้งที่ได้คำนวณ
- หาค่าเฉลี่ยจากเวลาที่ได้

3.1.3 เก็บข้อมูลขั้นตอนการทำงานของพนักงานในการผลิตชิ้นส่วนย่อยโดยการนำขั้นตอนของ พนักงานจากกล้องวิดีโอดูแลเวลาการทำงานของพนักงานที่ได้มาใส่ใน Activity Chart

3.1.4 เก็บข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในสถานีงานโดยได้ใช้กล้องถ่ายรูปบันทึกสภาพแวดล้อม ภายในสถานีการผลิต

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการทำงาน

3.2.1 นำรูปภาพที่บันทึกการทำงานของพนักงานจากกล้องวิดีโอมาวิเคราะห์การทำงาน โดย ใช้หลักการความสูญเสีย 7 ประการ (7 Waste) เพื่อหาสาเหตุในการทำงานที่ล่าช้า และของเสียที่ เกิดขึ้น

3.2.2 นำข้อมูลที่ได้จาก Activity Chart มาวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงาน เพื่อหาขั้นตอนที่ไม่ จำเป็นและทำให้เกิดความล่าช้าโดยการใช้เทคนิคการสร้างคุณค่าเพิ่มเข้ามาวิเคราะห์หากขั้นตอนที่เพิ่ม คุณค่าและขั้นตอนไม่เพิ่มคุณค่าหรือขั้นตอนที่จำเป็นต้องทำแต่ไม่เพิ่มคุณค่า

3.2.3 นำรูปถ่ายสภาพแวดล้อมภายในสถานีการทำงาน มาทำตรวเคราะห์การจัดวางสิ่งของให้เป็นไปตามหลัก 5 ส

3.3 หาแนวทางการปรับปรุงการทำงาน

3.3.1 หาแนวทางการแก้ไขปัญหาขั้นตอนการทำงานของพนักงานจาก Activity Chart ที่ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาแล้ว ใช้หลักการ ECRS เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีทำงานและขั้นตอนการทำงานเพื่อลดขั้นตอนหรือของเสียที่เกิดขึ้นภายในสถานีการผลิต

3.3.2 หาแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในสถานีการผลิตจากข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากภาพถ่ายเพื่อแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับการทำงาน ใช้หลักการ 5S จัดการกับสภาพแวดล้อมภายในสถานีการผลิตเพื่อให้มีมีสิ่งกีดขวางในขณะทำงานและสะดวกต่อการหางเครื่องมือมาใช้ขณะทำงาน

3.4 การนำเสนอต่อผู้บริหาร

นำเสนอแนวทางการปรับปรุงที่เหมาะสมกับโรงงาน การคิดแนวทางการปรับปรุงจะต้องแสดงให้เห็นแนวทางการปรับปรุงงานนั้นๆจะใช้ได้ผลจริง โดยประสิทธิภาพจะเพิ่มขึ้น เรายังควรจะรายงานต่อโรงงานโดยจะต้องมีแผนและขั้นตอนต่างๆ ของการปรับปรุงซึ่งมีหลากหลายแนวทาง เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร พร้อมสรุปผลแนวทางการปรับปรุงที่ผู้บริหารตัดสินใจ เพื่อที่จะได้ทำการปรับปรุงจริง

3.5 ปรับปรุงวิธีการทำงานใหม่

หลังจากที่ได้นำเสนอแนวทางในการปรับปรุงงานแล้ว และฝ่ายผู้อนุมัติได้ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงนั้นควรทำความเข้าใจและนิัมนาวจิตใจในงานเพื่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน และทำการฝึกฝนงานให้ปฏิบัติงานวิธีการใหม่และควบคุมคุณภาพงานจนกว่าจะสามารถทำได้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

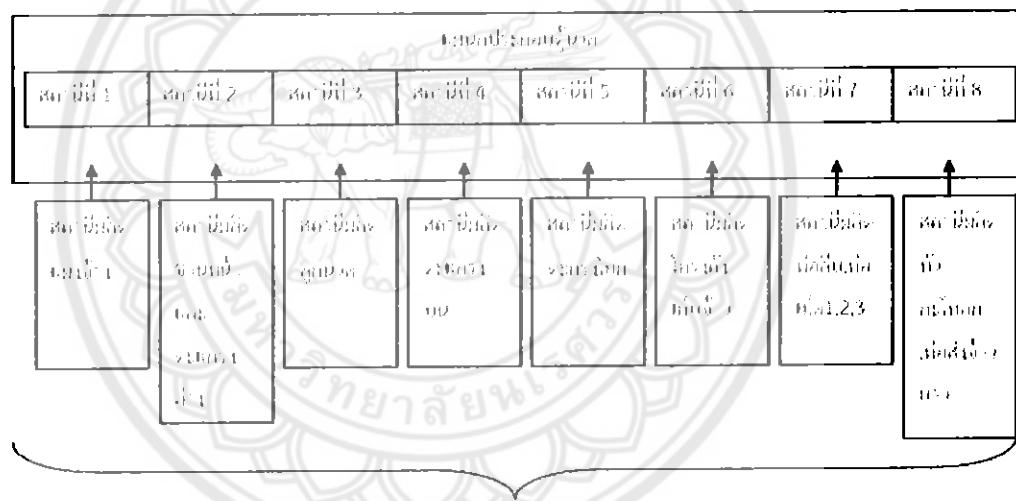
3.6 เปรียบเทียบเวลาการทำงานเดิมกับเวลาที่มีการปรับปรุงแล้ว

เปรียบเทียบเวลาในการปฏิบัติงานของพนักงานก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง โดยดูว่าเวลาในการปฏิบัติงานหลังการปรับปรุงลดลงหรือไม่และเปรียบเทียบสถานีงานหลังปรับปรุงว่ามีความสะดวกในการทำงานมากขึ้นหรือไม่โดยดูจากการถ่าย

บทที่ 4

ผลการทดลองและการวิเคราะห์

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลการผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตู้นวดแล้ว ทำให้ทราบว่าแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตู้นวดประกอบด้วย การผลิตแผงข้าง โครงเครื่อง ชานหน้า ตะแกรงล่าง ลูกนวด ตะแกรงบน ตะแกรงโยก โครงถังเก็บข้าว ห่อลีบ ห่อข้าว เม็ด 1, 2, 3 ห่อสูญญากาศ หัวกะโหลกห่อสูญญากาศ เป็นการผลิตเพื่อสนับสนุนอย่างต่อเนื่องที่ใช้ในการประกอบตู้นวดเพื่อประกอบเป็นรถเกี่ยวตู้นวดข้าว และมีการผลิตตามออเดอร์ของลูกค้าบ้างเป็นบางครั้งในกรณีที่มีการสั่งผลิตเพื่อนำไปใช้ทดสอบชิ้นส่วนเดิมที่มีการสิกหรือ ลักษณะการทำงานโดยทั่วไปอาศัยประสบการณ์การทำงานนานาหลายปี คนงานที่เข้ามาใหม่ก็อาศัยการฝึกสอนจากคนงานที่ทำงานมาก่อนล่วงหน้าถ่ายทอดประสบการณ์กันต่อๆไป การปรับปรุงการทำงานจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ด้วย เพื่อให้ผลที่ได้จากการปรับปรุงสามารถนำไปใช้ได้จริงประจำสถานีการผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อสนับสนุนการประกอบตู้นวดต่อไป

รูปที่ 4.1 ผังแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตู้นวด

4.1 การเก็บข้อมูลเบื้องต้น

การเก็บข้อมูลเบื้องต้นเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาข้อมูลซึ่งเป็นการบันทึกวิธีการทำงานของพนักงานประจำสถานีการประกอบ ณ ปัจจุบัน และการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาทำการวิจัยและเป็นแนวทางในการปรับปรุงนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้เราทำการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและแนวทางของการปรับปรุงได้อย่างถูกต้องซึ่งจะเน้นการเก็บข้อมูลในด้านขั้นตอนและวิธีการทำงานของพนักงานแต่ละคน จึงมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1.1 เก็บข้อมูลด้านการทำงาน

เก็บข้อมูลรายละเอียดวิธีการทำงานของพนักงานในการผลิตชิ้นส่วนย่อยโดยใช้กล้องวิดีโอบันทึกภาพขณะที่พนักงานทำงานและจัดทำตารางขั้นตอนการทำงานคร่าวๆ แสดงตัวอย่าง

ตารางการทำงานตารางที่ 4.1 - 4.8 เพื่อศึกษาขั้นตอนการทำงานในการประกอบชิ้นส่วนต่างๆ และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นรวมถึงการหาแนวทางในการแก้ปัญหา

รูปที่ 4.2 ตัวอย่างภาพวีดีโอที่ทำการบันทึกการทำงานของพนักงาน

15510405

ม.s.

23582

2553

ตารางที่ 4.1 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตแผงข้าง

แผงข้าง	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	นำเหล็กจากขั้นจิ๊ก 3 ชิ้น
2	เชื่อมเหล็กจากทั้ง 3 ชิ้นเข้าด้วยกัน
3	วัดระยะเหล็กจาก
4	นำชิ้นงานที่สำเร็จเก็บเข้าที่

ตารางที่ 4.2 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตชานหน้า

ชานหน้า	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	นำเหล็กวางขั้นจิ๊กทีละชิ้น
2	เชื่อมประกอบเหล็กวางเข้าด้วยกัน
3	เชื่อมประกอบเหล็กที่นั่ง
4	เชื่อมประกอบเหล็กแผ่น
5	เชื่อมประกอบชุดคอนโทรล
6	ประกอบชุดคอนโทรลกับชานหน้า
7	เชื่อมเก็บ
8	เจียรตกแต่ง
9	ยกลงจิ๊ก
10	เชื่อมเก็บด้านใน
11	เจียรเก็บ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ขั้นตอนการทำงานของการผลิตชานหน้า

ตะแกรงล่าง	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	เจียร์โครงตะแกรง
2	นำโครงตะแกรงใส่จีก
3	ใส่เหล็กจาก
4	เชื่อมเหล็กจากติดกับโครงตะแกรง
5	ใส่เหล็กเส้นโครงตะแกรง
6	เชื่อมเหล็กเส้นโครงตะแกรงติดกับโครงตะแกรง
7	ยกโครงตะแกรงลงจีก
8	เชื่อมด้านใน

ตารางที่ 4.3 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตลูกนวด

ลูกนวด	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	แบ่งระยะหัวลูกนวด
2	ประกอบหัวลูกนวดกับเพลา,ยกลูกนวดขึ้นจีก
3	ประกอบฝาลูกนวดกับเพลา
4	ประกอบเหล็กแบบกับฝาลูกนวด
5	ประกอบเส้นล้อ
6	เปลี่ยนจีก
7	ใส่น็อตลูกตี
8	เชื่อมด้านใน
9	ยกลงจีก

ตารางที่ 4.4 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตตะแกรงบน

ตะแกรงบน	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	เจียร์โครงตะแกรง
2	นำโครงตะแกรงใส่จีก
3	ใส่เหล็กดัก
4	เชื่อมเหล็กดักติดกับโครงตะแกรง
5	ใส่เหล็กเส้นโครงตะแกรง
6	เชื่อมเหล็กเส้นโครงตะแกรงติดกับโครงตะแกรง
7	ยกโครงตะแกรงลงจีก
8	เชื่อมด้านใน

ตารางที่ 4.5 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตตะแกรงโยก

ตะแกรงโยก	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	ใส่เหล็กดักข้างตะแกรง 2 ชิ้น กับจีก
2	เชื่อมประกอบเหล็กแบบด้านหัวและด้านห้ายตะแกรง
3	เชื่อมประกอบเหล็กดักด้านในตะแกรง
4	ยกลงจีก
5	ประกอบเหล็กแผ่นตะแกรงรูปโครงตะแกรง
6	ประกอบแผ่นสแตนเลสกับโครงตะแกรง
7	ประกอบเดือยตะแกรง
8	เชื่อมหัวนื้อติดกับโครงตะแกรง

ตารางที่ 4.6 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตโครงถังเก็บข้าว

โครงถังเก็บข้าว	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	นำเหล็กจากชิ้นจิ๊ก
2	เชื่อมประกอบเหล็กจากเข้าด้วยกัน
3	เชื่อมประกอบเหล็กจากกลางโครงถังเก็บข้าว
4	เชื่อมประกอบเหล็กจากด้านข้างของโครง
5	เจียรแต่ง
6	เชื่อมเก็บ
7	ยกลงจิ๊ก
8	เชื่อมเก็บด้านใน
9	เจียรเก็บด้านใน

ตารางที่ 4.7 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตห่อสีบ

ห่อสีบ	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	เชื่อมประกอบตันห่อกับห่อสีบ
2	นำห่อขึ้นจิ๊ก
3	เชื่อมประกอบหัวห่อสีบ
4	เชื่อมประกอบขาค้ำห่อ
5	ยกลงจิ๊ก
6	ประกอบเกลียวกับห่อ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ) ขั้นตอนการทำงานของการผลิตห่อสีบ

ท่อเม็ด 1 , 2 , 3	
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน
1	เชื่อมประกอบตีนท่อเม็ด 1 , 2
2	เชื่อมประกอบหัวท่อเม็ด 1 , 2
3	นำท่อเม็ด 1 , 2 ขึ้นจีก
4	ประกอบห่อเน็ต 3 เข้ากับท่อเม็ด 1 , 2
5	ยกลงจีก
6	ถอดห่อเน็ต 1 ออกจากห่อเน็ต 2 , 3
7	ประกอบเพลาเกลียวกับท่อเม็ด 1 , 2 , 3

ตารางที่ 4.8 ขั้นตอนการทำงานของการผลิตห้อยาว

ห้อยาว		
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน	หมายเหตุ
1	เชื่อมประกอบห้อยาว	
2	เชื่อมประกอบหัวห้อ	
3	ประกอบเพลาเกลียว	
4	ประกอบขาค้ำมอเตอร์	
5	เจียรเก็บ	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) ขั้นตอนการทำงานของการผลิตห่อยา

การประกอบหัวกะโหลก		
ขั้นตอนที่	ขั้นตอนการทำงาน	หมายเหตุ
1	เชื่อมประกอบปากหัวกะโหลก	
2	ประกอบปากหัวกะโหลกกับห่อ	
3	นำห่อขึ้นจี๊ก	
4	นำห่อประกอบกับห่อต่อ	
5	ใส่เพลาเกลี้ยง	

4.1.2 การเก็บข้อมูลด้านเวลา

การที่ทำการจับเวลาเป็นรอบการทำงานและเก็บเวลา 8 สถานีนั้น เนื่องจาก การจับเวลาการปรับปรุงการปฏิบัติงานเป็นรอบการทำงานของแต่ละสถานีงาน เพราะขอบเขตการทำโครงการคือ แผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตู้นวด และการผลิตชิ้นส่วนแต่ละชิ้นใช้เวลาในการผลิตไม่เท่ากันจึงจำเป็นที่ต้องทำการจับเวลาการทำงานทั้งหมด 8 สถานีงาน เพื่อให้ทราบถึงเวลาในการทำงานเบื้องต้นเกี่ยวกับการจับเวลา Direct Time ในแต่ละสถานีการทำงาน จึงสรุปข้อมูลเบื้องต้นเป็นตารางสรุปเวลาที่ใช้ในการประกอบชิ้นส่วนของแต่ละสถานีงาน เพื่อจ่ายต่อความเข้าใจ

4.1.2.1 การเก็บข้อมูลด้านเวลา

จะใช้การจับเวลาโดยตรงด้วยนาฬิกาจับเวลาและทำการบันทึกข้อมูลลงตารางเวลาของแต่ละสถานีการผลิต โดยผู้ทำโครงการจะทำการสุมจับเวลา 5 ค่า เนื่องจากการผลิตชิ้นส่วนย่อยแต่ละชิ้นส่วนใช้เวลานานในการประกอบต่อ 1 ชิ้น เพื่อเป็นค่าเริ่มต้น และคำนวณหาค่า ก ที่จะสามารถคำนวณหาจำนวนครั้งของการจับเวลาที่เหมาะสมได้ ซึ่งใช้ค่าระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% แทนลงในสูตรที่ 1 เมื่อทำการเก็บข้อมูลทางด้านเวลาจะเก็บข้อมูลที่เข้าไปเก็บจริงบันทึกข้อมูลลงในตาราง ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงข้อมูลการจับเวลาเบื้องต้นก่อนการปรับปรุง (หน่วยเป็นนาที)

สถานีที่	จำนวนครั้งในการจับเวลา การทดสอบ	1	2	3	4	5	$\sum xi$	$\sum xi^2$	$(\sum xi)^2$	n'	n
1	แมงเข้าง	55	45	47	48	53	248	12372	61504	5	9.26
2	ชานหน้า	230	225	220	210	215	1100	242250	1210000	5	1.65
	คุณแกรงล่าง	127	135	140	130	120	652	85254	425104	5	4.38
3	ลูกนวด	370	385	400	395	385	1935	749375	3744225	5	1.13
4	คุณแกรงบน	170	165	155	175	170	835	139675	697225	5	2.63
5	คุณแกรงโยก	170	175	165	180	170	860	148050	739600	5	1.4
6	โครงสร้างเดียบช้า	170	168	166	170	173	847	143509	717409	5	0.33
7	ห่อข้าวสีบ	180	175	165	170	165	855	146375	731025	5	1.86
	ห่อข้าวเม็ด 1, 2, 3	320	325	315	325	320	1605	515275	2576025	5	0.21
8	หัวกะโนลอก	70	75	71	85	80	381	29191	145161	5	8.75
	ห่อฟางข้าวขาว	195	180	190	185	195	945	178775	893025	5	1.522

$$n = \text{จำนวนครั้งที่ต้องจับเวลา}$$

$$k = \text{ระดับความเชื่อมั่น } 95\% = 2$$

$$n' = \text{จำนวนครั้งในการจับเวลาตัวอย่าง}$$

$$s = \text{ความคลาดเคลื่อน } 95\% = 0.05$$

ในการจับเวลาเพิ่มเติมทางผู้จัดทำโครงงานได้คำนวนหาค่า k ที่เหมาะสมคือ 9.26 ค่าตั้งนั้นต้องจับเวลาประมาณ 10 ค่า จึงมีการจับเวลาเพิ่มอีก 5 ค่าตั้งนั้นจึงจับเวลาทั้งหมด 10 ค่า ในแต่ละแผนก ดังตารางที่ 4.10

4.1.2.2 หลังจากคำนวณรอบการจับเวลาที่เหมาะสมแล้ว ก็ทำการจับเวลาเพิ่มตามจำนวนครั้งที่ได้ทำการคำนวนคือ 10 ครั้ง พร้อมทั้งทำการคำนวนหาค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงข้อมูลการจับเวลาเบื้องต้น ก่อนการปรับปรุงเพิ่มเติม (หน่วยเป็นนาที)

ลำดับ ที่	จำนวนครั้งในการ จับเวลา	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	\bar{x}
1	แผงซ้าง	55	45	47	48	53	55	52	51	57	47	51
2	ชานหน้า	230	225	220	210	215	235	237	230	228	215	224.5
	ตะแกรงค่าฯ	127	135	140	130	120	125	123	127	124	120	127.1
3	อุกนวด	370	385	400	395	385	397	394	387	395	375	388.3
4	ตะแกรงบน	170	165	155	175	170	175	160	165	175	173	168.3
5	ตะแกรงไขก	170	175	165	180	170	160	167	177	175	163	170.2
6	โครงลังเก็บข้าว	170	168	166	170	173	173	175	168	167	172	170.2
7	ห่อข้าวสิน	180	175	165	170	165	175	165	170	175	177	171.7
	ห่อข้าวเม็ด 1, 2, 3	320	325	315	325	320	325	315	323	320	317	320.5
8	พากย์โบทก	70	75	71	85	80	85	73	76	77	80	77.2
	ห่อข้าว	195	180	190	185	195	197	187	190	187	196	190.2

4.1.2.3 ทำการกำหนดอัตราการทำงาน (Rating) ก่อนการปรับปรุงโดยการประเมินค่า อัตราความเร็วของการทำงานในแต่ละแผนก จะให้คะแนนขององค์ประกอบของระบบ Westinghouse system of rating ซึ่งพิจารณาจากปัจจัย 4 อย่าง คือ ความชำนาญ (Skill) ความ พยายาม (Effort) ความสม่ำเสมอ (Consistency) และ เงื่อนไข (Condition) ดังตารางที่ 4.11 - 4.18

ตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตแผงซ้าง

การวิเคราะห์ที่เทียบกับ Rating												
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating		Level	Points
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points		
แผงซ้าง	D	0	D	0	D	0	E	-0.03	-0.03	0.97		

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต ชานหน้าและตะแกรง ล่าง

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating

ความชำนาญ (Skill) : ดี เพื่อประสบการณ์ในการทำงาน

ความพยายาม (Effort) : ดี เพื่อการเตรียมอุปกรณ์ไว้รอง

ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ดี เพื่อรักษาความเร็วในการทำงานได้

สภาพเงื่อนไข (Conditions) : น้อย เพื่อ率มีเสียงดังและกลิ่นควันรบกวน

แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ชานหน้า	C1	0.06	C1	0.06	C2	0.03	C2	0.03	0.18	1.18

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating

ความชำนาญ (Skill) : ปานกลาง เพื่อเข้ามาทำงานได้ในเน้น

ความพยายาม (Effort) : ปานกลาง เพื่อเป็นการทำงานหลักขั้นตอน

ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ปานกลาง เพื่อรักษาความเร็วในการทำงานได้

สภาพเงื่อนไข (Conditions) : น้อย เพื่อ率มีเสียงดังและกลิ่นควันรบกวน

แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ตะแกรง ล่าง	D	0	D	0	D	0	E	-0.03	-0.03	0.97

ตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต ลูกนวด

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating

ความชำนาญ (Skill) : ดี เพื่อประสบการณ์ในการทำงาน

ความพยายาม (Effort) : ปานกลาง เพื่อการทำงานหลักขั้นตอน

ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ปานกลาง เพื่อรักษาความเร็วในการทำงานได้

สภาพเงื่อนไข (Conditions) : น้อย เพื่อส่อสารในการทำงานมาก

แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ลูกนวด	C1	0.06	D	0	D	0	E	-0.03	-0.03	0.97

ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต ตะแกรงบน

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
ความชำนาญ (Skill) : ตี เผรายนี้การทำงานเพียงงานเดียว										
ความพยายาม (Effort) : ปานกลาง เพราะมีการทำงานหลายขั้นตอน										
ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ปานกลาง เพราะรักษาความเร็วในการทำงานได้										
สภาพเงื่อนไข (Conditions) : น้อย เพราะมีเสียงดังและกลิ่นคุ้นเคยบกวน										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ตะแกรงบน	C1	0.06	D	0	D	0	E	-0.03	0.03	1.03

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต ตะแกรงยก

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
ความชำนาญ (Skill) : ปานกลาง เพราะเป็นการทำงานอย่างเดียว										
ความพยายาม (Effort) : ปานกลาง เพราะมีการทำงานหลายขั้นตอน										
ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ปานกลาง เพราะรักษาความเร็วในการทำໄได้										
สภาพเงื่อนไข (Conditions) : น้อย เพราะมีเสียงดังและกลิ่นคุ้นเคยบกวน										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ตะแกรงยก	D	0	D	0	D	0	E	-0.03	-0.03	0.97

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต โครงถังเก็บข้าว

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
ความชำนาญ (Skill) : ตี เผรายนี้การทำงานเพียงอย่างเดียว										
ความพยายาม (Effort) : ปานกลาง เพราะมีการทำงานหลายขั้นตอน										
ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ปานกลาง เพราะรักษาความเร็วในการทำงานได้										
สภาพเงื่อนไข (Conditions) : ปานกลาง เพราะมีกลิ่นคุ้นเคยบกวน										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
โครงถังเก็บข้าว	C1	0.06	D	0	D	0	D	0	0.06	1.06

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต ท่อสีบและท่อเม็ด 1 , 2 , 3

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ท่อสีบ	D	0	D	0	D	0	E1	-0.05	-0.05	0.95

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ท่อเม็ด	C1	0.06	C2	0.03	C2	0.03	D	0	0.12	1.12

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิต ท่อกระเบนและท่อ ยาง

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ท่อกระเบน	C1	0.06	C1	0.05	C	0.01	D	0	0.12	1.12

ตารางที่ 4.18 (ต่อ) แสดงการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราความเร็วของการผลิตหัวกะโหลกและท่อยา

การวิเคราะห์เพื่อกำหนด Rating										
ความชำนาญ (Skill) : ดี เพราะเป็นการทำางานเพียงอย่างเดียว										
ความพยายาม (Effort) : ปานกลาง เพราะมีการทำางานหลายชั้นตอน										
ความสม่ำเสมอ (Consistency) : ดี เพราะรักษาระดับความเร็วในการทำางานได้										
สภาพเงื่อนไข (Conditions) : ปานกลาง เพราะมีกลั่นคั่นรับประกัน										
แผนก	Skill		Effort		Consistency		Conditions		Total Rating	
	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points	Level	Points
ท่อยา	C1	0.06	D	0	C2	0.03	D	0	0.09	1.09

4.1.2.4 การคำนวณหาเวลาการทำงานปกติ ดังตารางที่ 4.19 เนื่องจากผู้จัดทำโครงการไม่ได้จัดทำเวลาเป็นมาตรฐานจึงทำการคำนวณหาเวลา Normal Time เพื่อนำไปเป็นตัวเปรียบกับเวลาหลังทำการปรับปรุงเท่านั้น ไม่ได้ทำการคำนวณหาเวลาตามมาตรฐาน

ตารางที่ 4.19 สรุปผลการคำนวณ Normal Time

สถานีที่	การผลิต	Selected Time (min)	Rating	Normal Time(min)
1	แผงข้าง	51	0.97	49.47
2	ตะแกรงล่าง	127.1	0.97	123.287
	ชานหน้า	224.5	1.18	264.91
3	ลูกน้ำด	388.3	0.97	376.651
4	ตะแกรงบน	168.3	1.03	173.349
5	ตะแกรงโยก	170.2	0.97	165.094
6	โครงถังเก็บข้าว	170.2	1.06	180.412
7	ห่อข้าวถีบ	171.7	0.95	163.115
	ห่อข้าวเน็ต 1 , 2 , 3	320.5	1.12	358.96
8	หัวกะโหลก	77.2	1.12	86.464
	ท่อยา	190.2	1.09	207.318

4.1.3 เก็บเวลาขั้นตอนการทำงาน

เมื่อทำการเก็บข้อมูลการทำงานของพนักงานโดยการบันทึกภาพวิดีโอขณะที่พนักงานกำลังทำงานและทำการเก็บข้อมูลเวลาการทำงานของพนักงานในการประกอบชิ้นส่วน 1 ชิ้นแล้วผู้จัดทำโครงการจึงนำข้อมูลทั้ง 2 มาใส่ลงในตาราง Activity Chart เพื่อบันทึกกิจกรรมการทำงานของพนักงานพร้อมทั้งแสดงเวลาของการทำงานในแต่ละชั้นตอน เพื่อความสะดวกในการใช้เป็นเครื่องมือในการหาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา ในที่นี้ทางผู้จัดทำโครงการได้จัดทำไว้เป็น

ตัวอย่าง 2 สถานีการผลิต ซึ่งการจัดทำตาราง Activity Chart นี้ทางผู้จัดทำโครงงานจัดทำขึ้นเพื่อเปรียบเทียบกับเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมที่ดำเนินใช้เวลามากน้อยเพียงใด เพื่อนำไปวิเคราะห์หาปัญหาตามหลักการสร้างคุณค่าเพิ่ม จึงไม่ได้มีการรวมเวลาของภาระทำงานทั้งหมดไว้ ได้แก่ สถานีผลิตแผงข้างและสถานีผลิตท่อเม็ด 1 , 2 , 3 ตั้งแสดงตัวอย่างในตารางที่ 4.20 - 4.21

ตารางที่ 4.20 Activity Chart การผลิตแผงข้าง

แผงข้าง			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	เดินไปหยิบเหล็กจากตัวยาวขึ้นจีก	1	
2	เดินไปหยิบเหล็กจากเสาหน้าขึ้นจีก	1	
3	เดินไปหยิบเหล็กจากเสาหลังขึ้นจีก	1	
4	เดินไปหยิบเหล็กจากตัวขาวงขึ้นจีก	1	
5	วัดระยะห่าง	5	
6	ใช้คิมล็อกๆ ทำแน่น	5	
7	เชื่อมเหล็กจากตัวยาวให้พอดอยู่	3	
8	วัดระยะเหล็กจากตัวขาวง	2	
9	เชื่อมเหล็กจากตัวขาวงกับตัวเสาให้พอดอยู่	3	
10	วัดระยะห่าง ถ้าไม่ตรงให้เคาะออกแล้วทำการวัดระยะห่างและเชื่อมใหม่	10	
11	ทำการเชื่อมทุกจุดให้แน่น	20	
12	ยกลงจีก	1	

ตารางที่ 4.21 Activity Chart การผลิตห่อเม็ด 1 , 2 , 3

ห่อเม็ด 1 , 2 , 3

ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมาย เหตุ
1	เชื่อมประกอบตืนห่อเม็ด 1 กับห่อเม็ด 1	20	
2	เชื่อมประกอบตืนห่อเม็ด 2 กับห่อเม็ด 2	20	
3	เชื่อมประกอบหัวห่อเม็ด 1	21	
4	เชื่อมประกอบหัวห่อเม็ด 2	10	
5	ประกอบหัวห้อหั้ง 2 เข้าด้วยกันเพื่อนำรคตำแหน่งเจาะรู	2	
6	เจาะรูตามตำแหน่งที่マーค	2	
7	ใส่น็อตประกอบหัวห่อเม็ด 1 , 2 เข้าด้วยกัน	1	
8	นำห่อเม็ด 1 ขึ้นจิก	2	
9	เชื่อมจากค้าห่อติดห่อและเชื่อมห่อต่อติดตืนห่อ	1	
10	นำเหล็กแผ่นค้าห่อเม็ด 2 ขึ้นจิก ขันน็อตยึดกับจิก	2	
11	นำห่อเม็ด 2 ขึ้นจิกเชื่อมติดกับเหล็กแผ่นค้าห่อ	1	
12	ประกอบหัวห่อเม็ด 1 , 2 เข้ากับห่อเม็ด 1 , 2 เชื่อมติดห่อ	3	
13	ใส่แหวนรัดห่อกับห่อเม็ด 1 เชื่อมติดห่อ	1	
14	เชื่อมประกอบแผ่นสแตนเลสประกับหัวห้อกับหัวห่อเม็ด 1 , 2	5	
15	เชื่อมประกอบฝาเปิดหัวห่อเม็ด 1	1	
16	คลายน็อตยึดแผ่นเหล็กค้าห่อออก เจียรแผ่นสแตนเลสประกับห่อออก	3	
17	ยกห่อเม็ด 1 , 2 ลงจากจิก	1	
18	เชื่อมเก็บห่อเม็ด 2	29	
19	เชื่อมเก็บห่อเม็ด 1	51	
20	เจียรตั้งห่อเม็ด 2	2	
21	ตัดขอบห่อเม็ด 2	2	
22	เชื่อมแหวนรัดห่อและตัดแหวนรัดห่อ	3	3 ชิ้น
23	ใส่แหวนรัดห่อกับห่อเม็ด 2 จำนวน 1 ชิ้น	3	
24	เชื่อมแหวนรัดห่อติดกับห่อเม็ด 2	2	
25	ใส่แหวนรัดห่ออีก 1 ชิ้น และนำห่อเม็ด 3 มาประกอบ	2	

ตารางที่ 4.21 (ต่อ) Activity Chart การผลิตห่อเม็ด 1 , 2 , 3

ห่อเม็ด 1 , 2 , 3			
ลำดับที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
26	เชื่อมแหวนรัดห่อติดกับห่อเม็ด 3	1	
27	ยกห่อเม็ด 3 ลงจากห่อเม็ด 2 เชื่อมประกลอนฝ่าช่องปล่อยข้าวห่อเม็ด 3	6	
28	เชื่อมบู๊ตต่อห่อเม็ด 3 ติดกับห่อเม็ด 2	2	
29	ยกห่อเม็ด 3 ประกลบกับห่อเม็ด 2 เชื่อมติดกับบู๊ต	1	
30	เชื่อมบู๊ตต่อห้ออีกด้านหนึ่งและเชื่อมเก็บ	6	
31	พลิกห่อเม็ด 3 ลงและเชื่อมด้านในบู๊ต	2	
32	ถอดห่อเม็ด 3 ออกจากห่อเม็ด 2	1	
33	วัดระยะเจาะรูหน้าแปลนงานรองเกลียว	5	
34	นำหน้าแปลนงานรองเกลียวไปเจาะรู	20	
35	ตัดเพลาเกลียวห่อเม็ด 2	6	
36	ตัดเพลาเกลียวห่อเม็ด 3	3	
37	เจียรแต่งเพลาเกลียวห่อเม็ด 3	4	
38	เจียรแต่งเพลาเกลียวห่อเม็ด 4	9	
39	เดินไปเอาหน้าแปลนงานรองเกลียวที่นำไปเจาะรู	4	
40	เชื่อมน็อตยีคลูกปืนกับหน้าแปลนงานรองเกลียว	2	
41	ประกลบหน้าแปลนงานรองเกลียวกับห่อเม็ด 2 จำนวน 1 ชิ้น	2	
42	ประกลบหน้าแปลนงานรองเกลียวกับห่อเม็ด 2 อีก จำนวน 1 ชิ้น	1	
43	นาร์คตำแหน่งเจาะห่อเม็ด 2 กับหน้าแปลนงานรองเกลียวทั้ง 2 ชิ้น	2	
44	เจาะรูตามตำแหน่งที่มาร์คบนห่อเม็ด 2	2	
45	ใส่น็อตยีคห่อเม็ด 2 กับหน้าแปลนงานรองเกลียวพร้อมกับขันให้แน่น	3	
46	หากาวชิลโคนในห่อเม็ด 2 กับหน้าแปลนงานรองเกลียว	1	
47	ใส่เพลาเกลียวกับห่อเม็ด 2	1	
48	ประกลบลูกปืนกับเพลาเกลียวและหน้าแปลนงานรองเกลียว	7	
49	ประกลบห่อเม็ด 3 กับห่อเม็ด 2 และใส่เพลาเกลียวห่อเม็ด 3	2	
50	ประกลบชุดหน้าแปลนค้าเพลาเกลียวห่อเม็ด 3	3	

ตารางที่ 4.21 (ต่อ) Activity Chart การผลิตห่อเม็ด 1 , 2 , 3

ห่อเม็ด 1 , 2 , 3			
ลำดับที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
51	ใส่ชุดหน้าแพลงค์เพลาเกลียวห่อเม็ด 3 กับเพลาเกลียวพร้อมเชื่อมติดห่อเม็ด 3	2	
52	ขันน็อตยึดหน้าแพลงค์เพลาเกลียวให้แน่น	1	
53	เชื่อมประกลบฝาปิดอย่างข้าวห่อเม็ด 2	5	
54	ยกห่อเม็ด 2 , 3 ที่เสร็จแล้วเก็บเข้าที่	1	
55	เชื่อมประกลบฝาปิดอย่างข้าวห่อเม็ด 1	3	
56	ใส่น็อตยึดกับแนวรั้ดห่อตัวบนพร้อมกับเชื่อมหัวน็อตติดกับห่อ	1	
57	เจียรแต่งห่อเม็ด 1	3	
58	ประกลบแผ่นปิดเกลียวกับถูกปืนและฉากค้าถูกปืนพร้อมเชื่อมหัวน็อต	3	
59	ตัดเพลาเกลียวห่อเม็ด 1 พร้อมกับตั้งใบเกลียว	5	
60	ใส่เพลาเกลียวกับห่อเม็ด 1	1	
61	ประกลบแผ่นปิดเกลียวกับเพลาเกลียวและห่อเม็ด 1 พร้อมกับขันน็อตให้แน่น	2	
62	ตั้งเพลาเกลียวให้ได้ระยะพร้อมกับถูกปืนด้านท้าย	3	
63	เชื่อมฉากรับถูกปืนติดห่อเม็ด 1	1	
64	ใส่ฝาปิดหัวห่อและฝาปิดศูนย์ห่อ	2	
65	ยกเก็บเข้าที่	1	

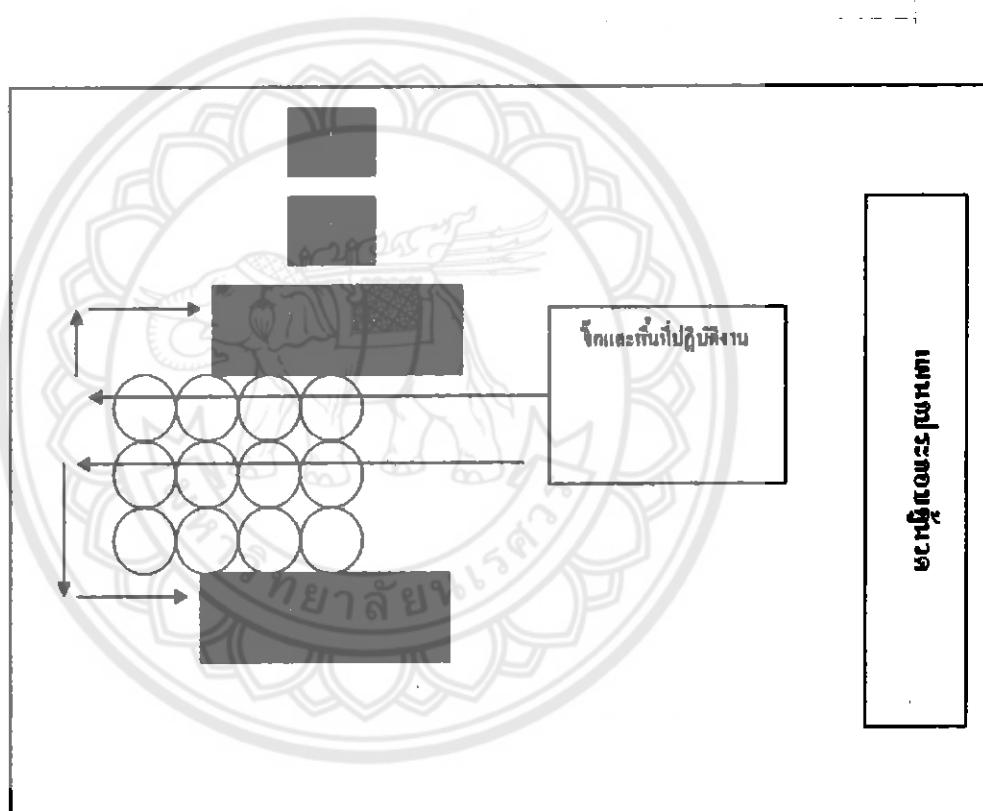
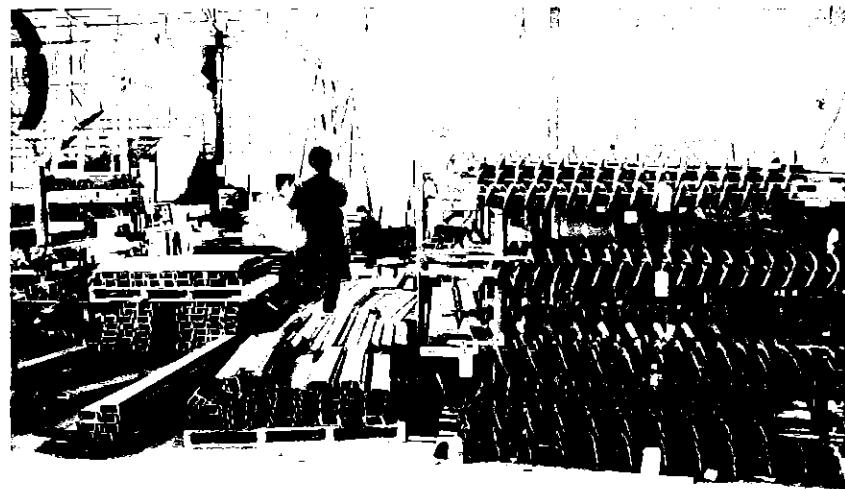
4.1.4 การเก็บข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานีการทำงาน

การเก็บข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานีการทำงานเป็นการเก็บข้อมูลขั้นตอนสุดท้าย ผู้จัดทำโครงการจะทำการบันทึกภาพภายในสถานีการผลิตชิ้นส่วนที่พนักงานทำงานอยู่ เช่น การจัดวางสิ่งของ การจัดเก็บเครื่องมือ ขั้นต่างๆสำหรับเก็บอะไหล่สำหรับการประกอบชิ้นส่วน พร้อมทั้งจัด layout รวมทั้งแผนกสถานีผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตู้น้ำด ตั้งแสดงในรูปที่ 4.3

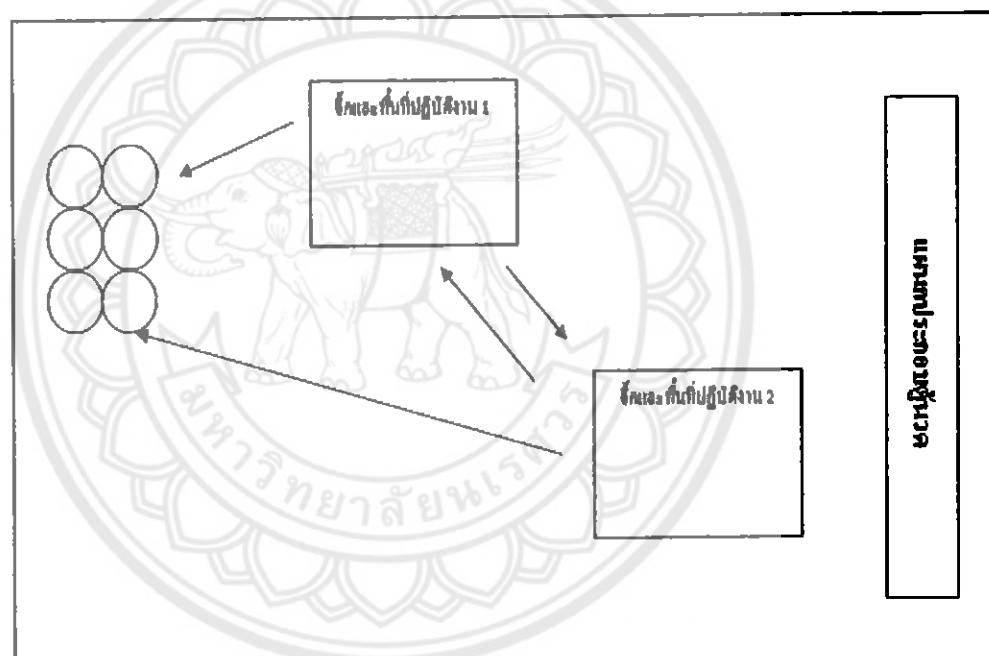
รูปที่ 4.3 แสดง layout รวมของสถานีผู้โดยสารชั้นส่วนย่อยและสถานีประกอบด้วย

จากรูปแสดง layout ของสถานีผู้โดยสารชั้นส่วนย่อย เมื่อทำการผลิตชั้นส่วนเสร็จแล้วก็จะทำการส่งต่อไปยังแผนกราบตื้นๆ เพื่อทำการประกอบเป็นตื้นๆ ของรถเกี่ยวนวดข้าวต่อไป เมื่อทำการวางแผน layout รวมของสถานีผู้โดยสารชั้นส่วนย่อยแล้ว จึงได้ทำการบันทึกภาพถ่ายในสถานีผู้โดยสารชั้นส่วนของแต่ละสถานีอีกด้วย เพื่อตุกรายจัด วางต่างๆภายในสถานี และนำไปวิเคราะห์หาปัญหาที่เกิดจากการจัดสถานีงานรวมถึงแนวทางการแก้ปัญหาด้วย

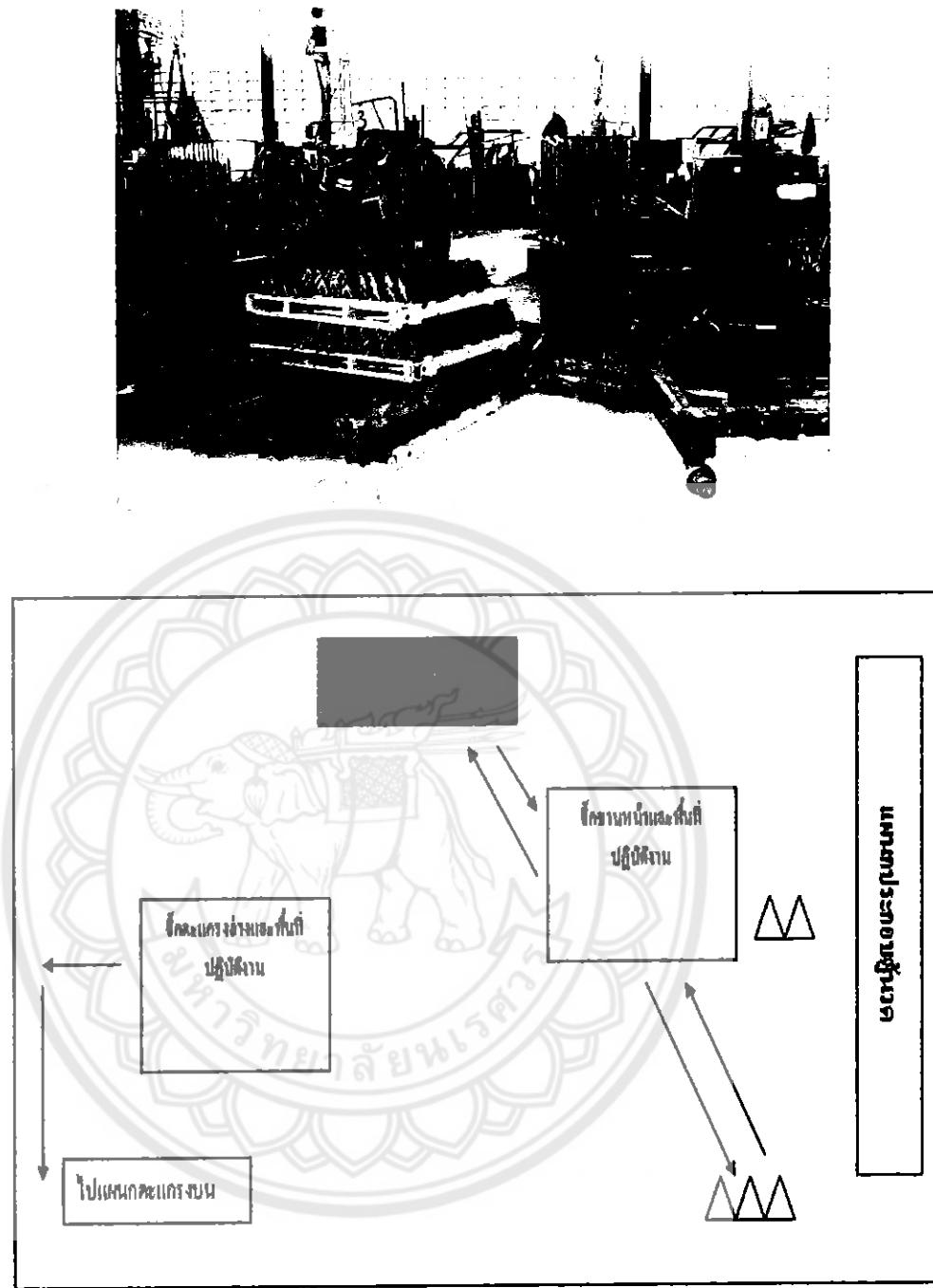
รูปที่ 4.4 สถานีผลิตแผงข้าง และ layout สถานีผลิตแผงข้าง

จากรูปที่ 4.4 จะเห็นว่าภายในสถานีงานมีกองชิ้นส่วนอยู่ภายในสถานีงานทำให้พนักงานทำงานไม่สะดวก และจิ๊กที่ใช้ทำงานอยู่ใกล้ชั้นวางชิ้นส่วนมากเกินไปทำให้พนักงานไม่สามารถดึงชิ้นส่วนออกจากท่างฝังจิ๊กได้จึงต้องเดินอ้อมไปดึงชิ้นส่วนออกจากท่างฝังตรงข้าม

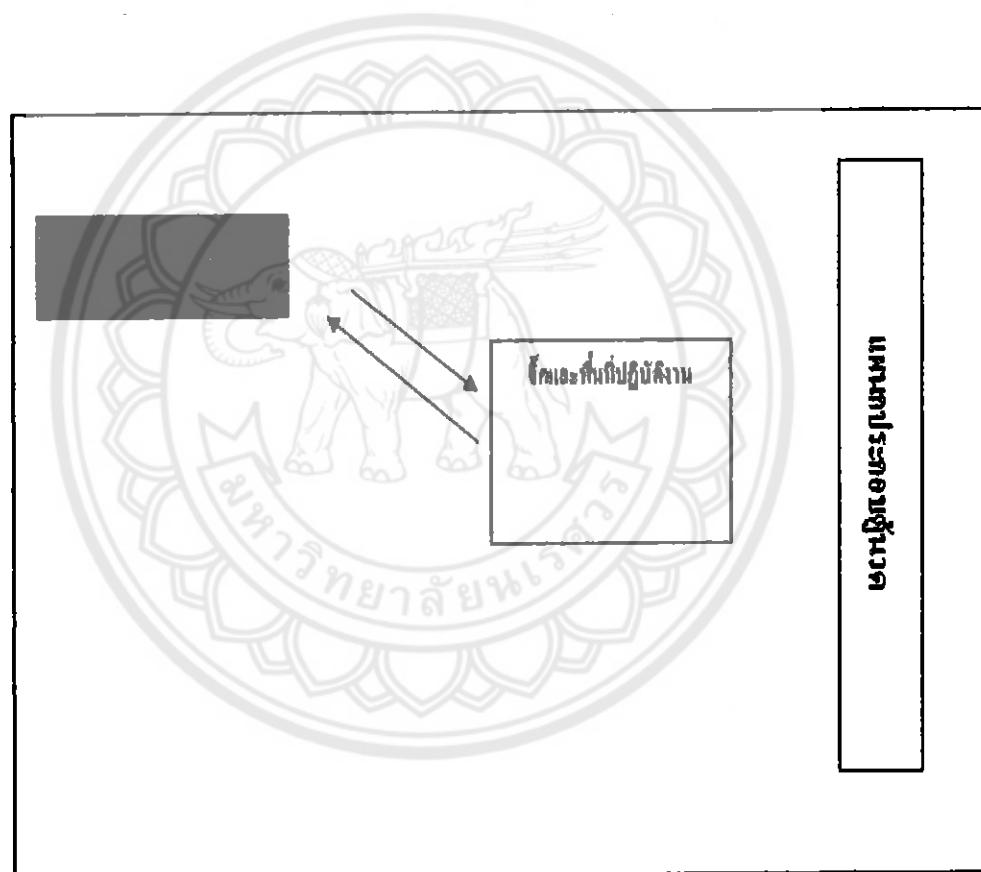
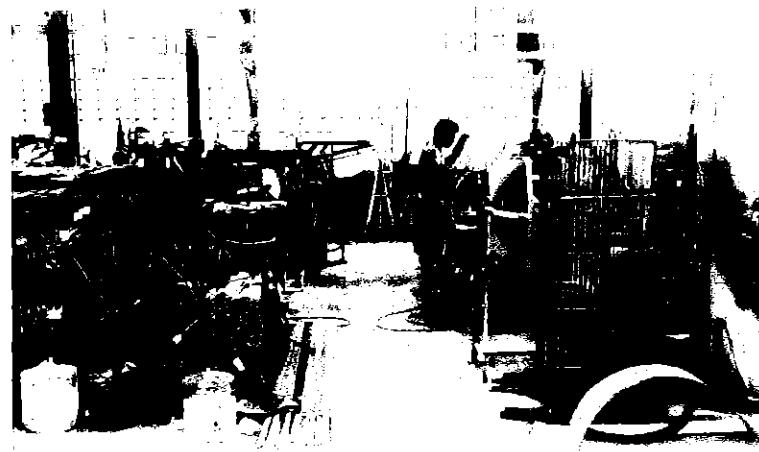
รูปที่ 4.5 สถานีผลิตลูกนวด และ layout สถานีผลิตลูกนวด

จากรูปที่ 4.5 layout จะเห็นว่ามีชั้นส่วนวางกองอยู่ที่บริเวณทางเข้าสถานีงาน โดยที่ไม่มีการจัดเก็บให้เป็นระเบียบ และจิ๊กที่ใช้ทำงานมี 2 ชุด ใช้เปลี่ยนกันทำงานเมื่อขึ้นจิ๊กตัวที่ 1 เสร็จแล้ว จึงเปลี่ยนมาใช้จิ๊กตัวที่ 2

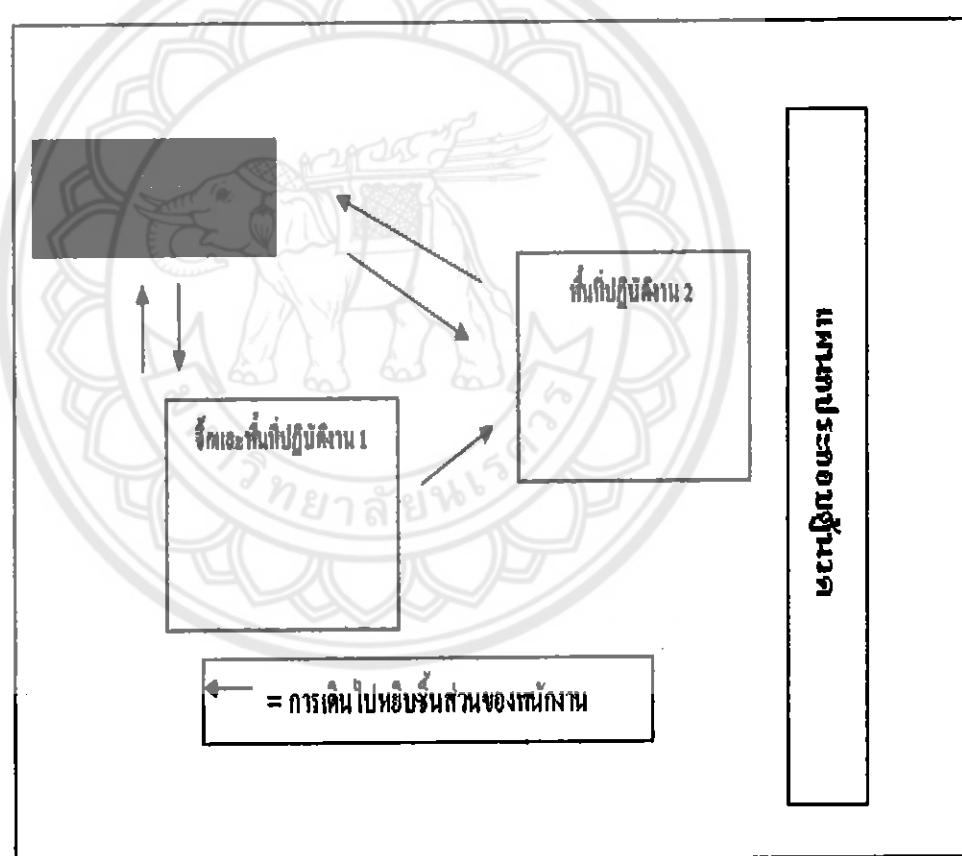

รูปที่ 4.6 สถานีผลิตตะแกรงล่างและชานหน้า และ layout สถานีผลิตตะแกรงล่าง, ชานหน้า

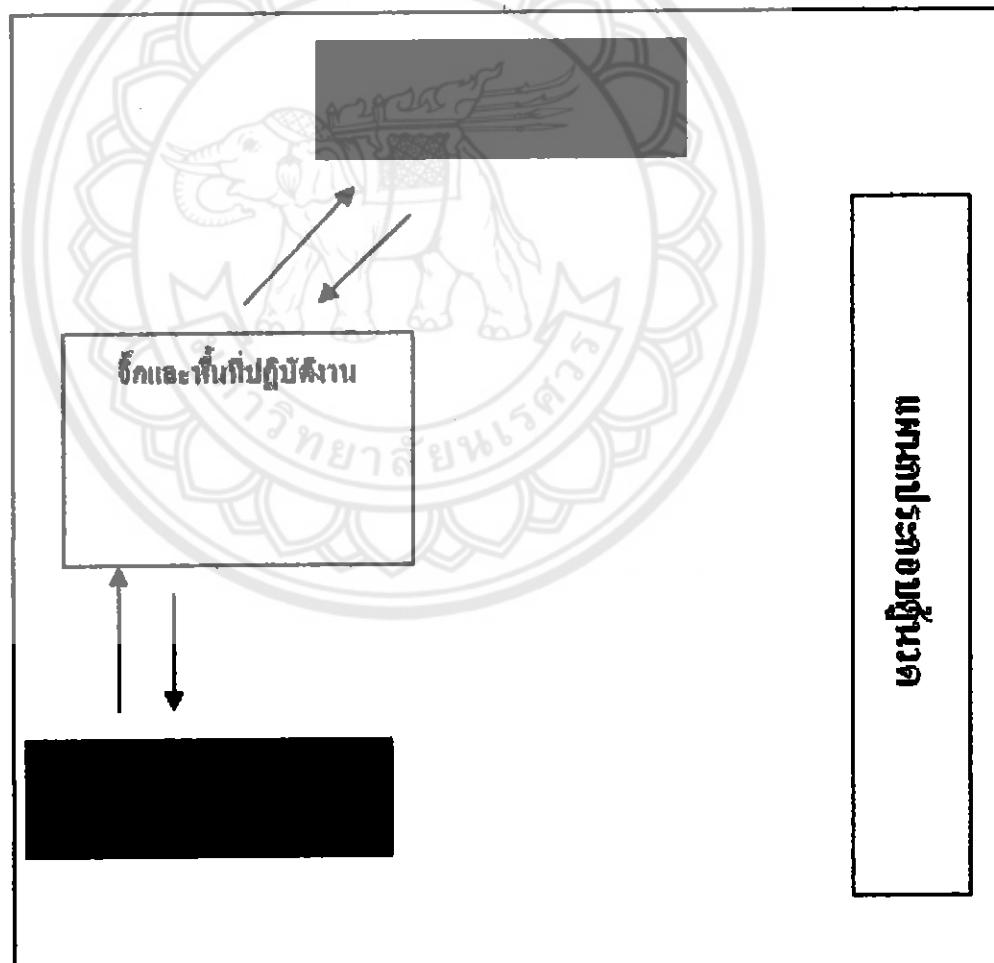
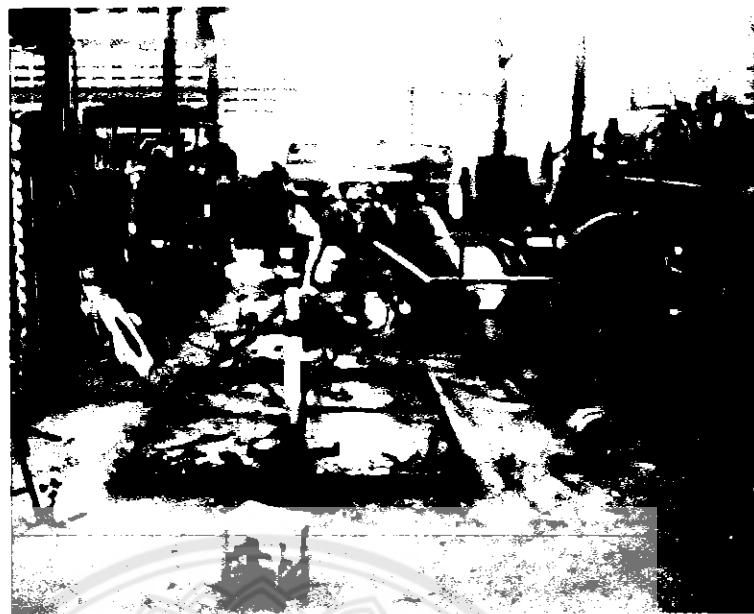
จากรูปที่ 4.6 จะเห็นว่าถังที่ใช้ใส่ชิ้นส่วนอยู่ท่ามกลางจากจักรกี๊ที่ใช้ผลิตลูกนวด และพนักงานที่ทำการผลิตตะแกรงล่างจะต้องเดินไปเอ้าเหล็กเส้นโครงตะแกรงที่แผนกตະแกรงบน

รูปที่ 4.7 สถานีผลิตตะแกรงบัน และ layout สถานีผลิตตะแกรงบัน

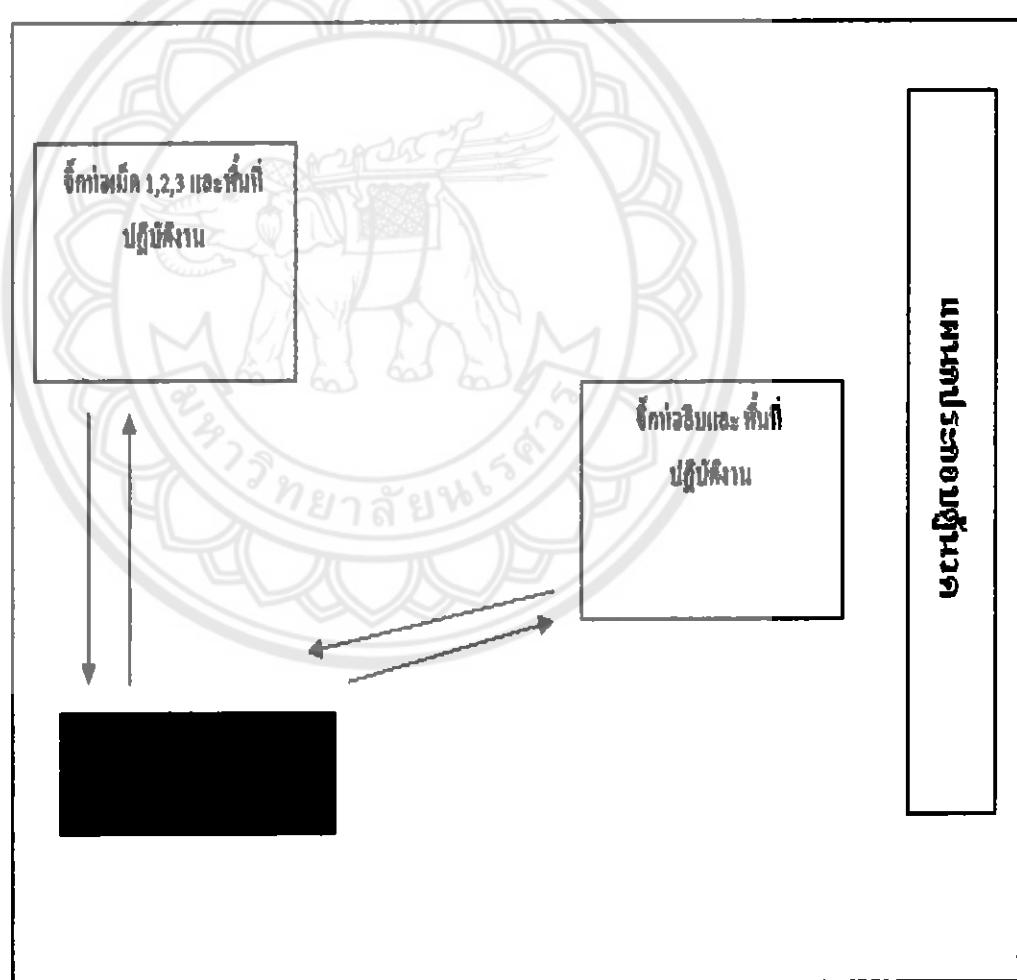
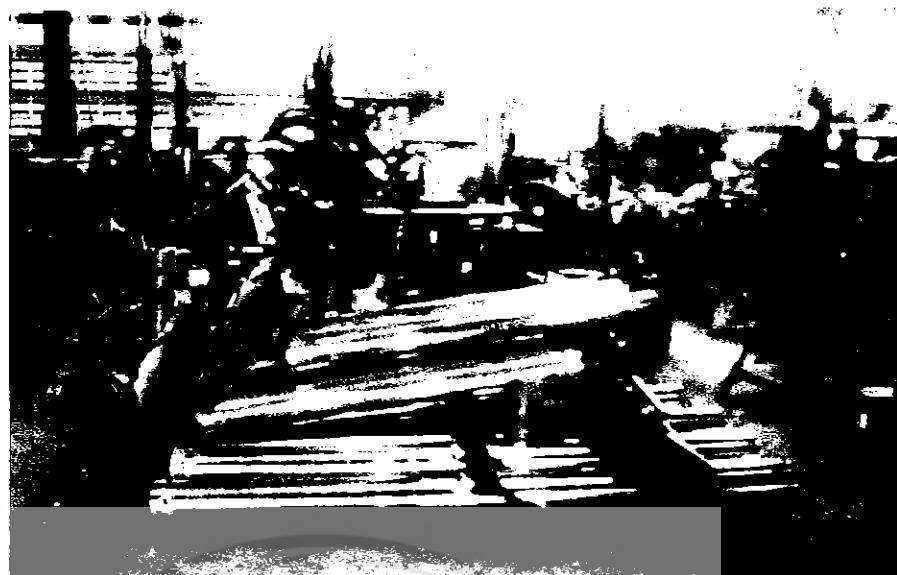

รูปที่ 4.8 สถานีผลิตตะแกรงโยก และ layout สถานีผลิตตะแกรงโยก

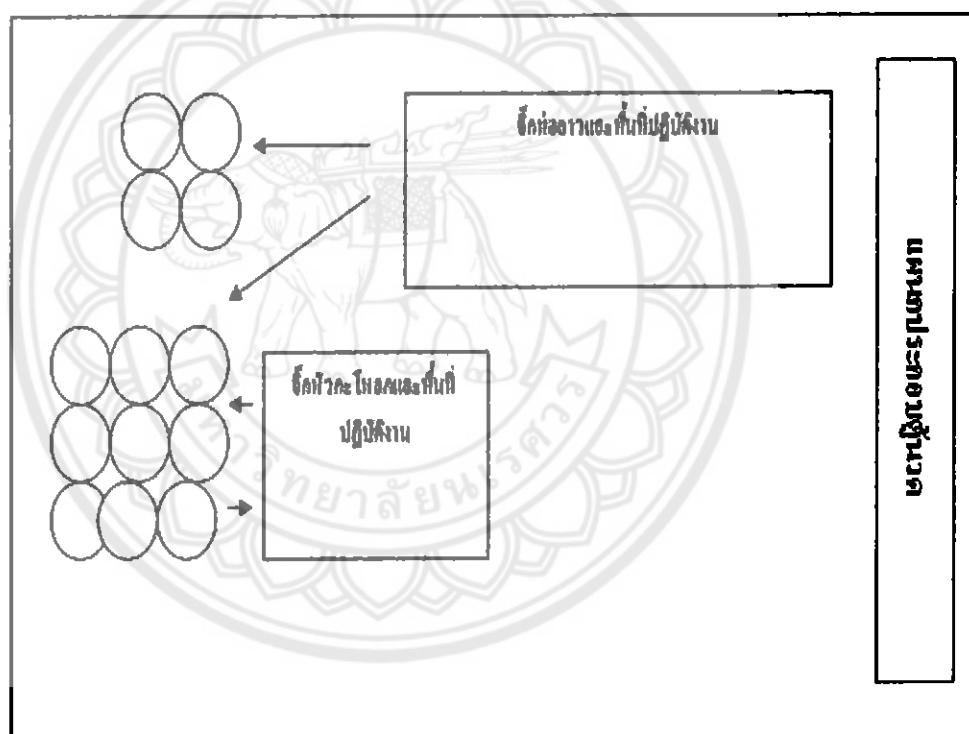

← = เส้นทางการเดินของพนักงาน

รูปที่ 4.9 สถานีผลิตโครงถังเก็บข้าว และ layout สถานีผลิตโครงถังเก็บข้าว

รูปที่ 4.10 สถานีผลิตท่อสีบ, ท่อเม็ด 1 , 2 , 3 และ layout สถานีผลิตท่อสีบ ท่อเม็ด 1 , 2 , 3

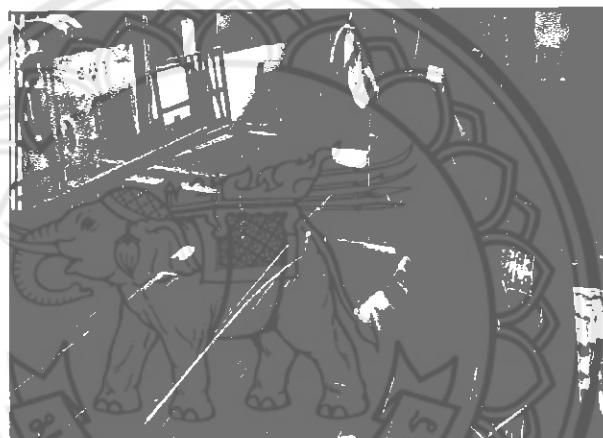
รูปที่ 4.11 สถานีผลิตท่อยาง , ห้องโถง และ layout สถานีผลิตท่อยาง และห้องโถง

จากรูปที่ 4.11 layout จะเห็นว่ามีขั้นส่วนวางกองอยู่ที่บริเวณทางเข้าสถานีงาน โดยที่ไม่มีการจัดเก็บให้เป็นระเบียบ

4.2 การวิเคราะห์ปัญหา

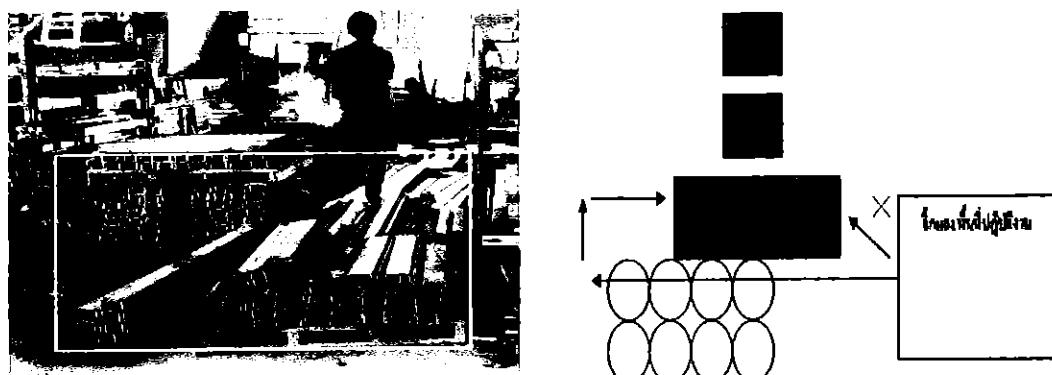
จากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมทั้งการถ่ายวิดีโอ การจับเวลา รวมถึงทำการถ่ายภาพสถานีการทำงาน ทางผู้จัดทำโครงงานจึงได้รวบรวมข้อมูลที่มืออยู่มาทำการวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้หลักการความสูญเสีย 7 ประการวิเคราะห์จากวิดีโอที่บันทึกการทำงานของพนักงาน เพื่อถูกความสูญเสียที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน และใช้หลักการสร้างคุณค่าเพิ่มวิเคราะห์ตาราง Activity Chart ของแต่ละสถานีเพื่อดูว่ากิจกรรมไหนมีคุณค่าหรือไม่อย่างไร สุดท้ายใช้หลักการ 5 ส. ช่วยวิเคราะห์ปัญหาจากรูปภาพที่บันทึกสถานีงานเพื่อถูกการจัดสถานีงานรวมถึงการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิตโดยจะวิเคราะห์ปัญหารียงลำดับตั้งแต่สถานีแรก คือ สถานีการผลิตแผงข้างไปจนถึงสถานีผลิตหัวกะโหลกและห่อยา

4.2.1 สถานีผลิตแผงข้าง

รูปที่ 4.12 แสดงการวัดชิ้นงานของพนักงาน

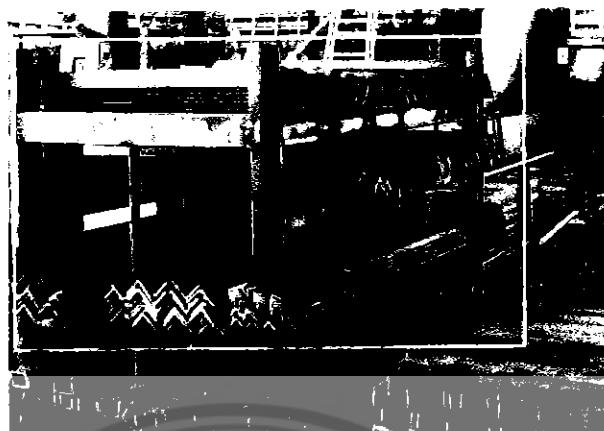
4.2.1.1 จากรูปที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ โดยที่พนักงานต้องทำการวัดระยะห่างครั้ง เนื่องจากจิ๊กที่ใช้ในการจับยึดชิ้นงานไม่มีการจับยึดที่แน่นหนาทำให้ต้องตรวจสอบเบอร์ยะบ่อยๆ

รูปที่ 4.13 สถานีผลิตแผงข้าง และ layout สถานีผลิตแผงข้าง

4.2.1.2 จากรูปที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าสภาพในสถานีการผลิตแผงข้าง จะมีก้อนสัดสุห์ทำให้พนักงานไม่มีความสะดวกในการทำงาน และจากแผงผังผ้างทำให้เห็น

ว่าพนักงานต้องเดินอ้อมมาหยิบชิ้นส่วนที่อยู่บนชั้นอีกด้านหนึ่ง ซึ่งด้านที่อยู่ติดกับจิ๊กนั้นไม่สามารถดึงชิ้นส่วนออกมายได้ เมื่อจากชิ้นส่วนจะติดกับจิ๊กทำให้ดึงออกมายได้ลำบาก

รูปที่ 4.14 แสดงชิ้นวางชิ้นส่วนของแผนกผลิตแพลงข้าง

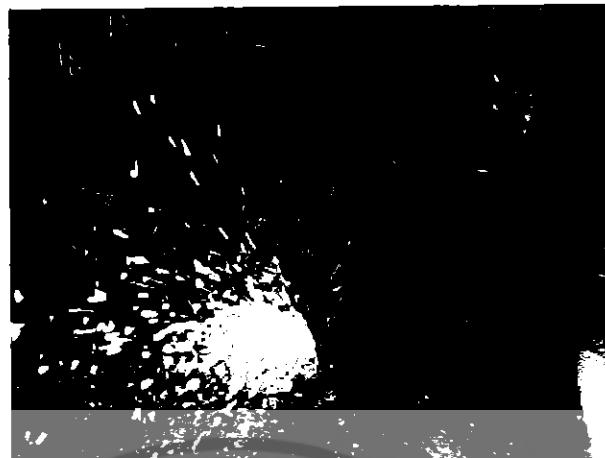
4.2.1.3 จากรูปที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชิ้นที่วางชิ้นส่วนไม่มีป้ายบ่งชี้ ทำให้พนักงานต้องเสียเวลาในการเลือกขนาดของชิ้นส่วนที่ต้องการ

รูปที่ 4.15 แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้ว

4.2.1.4 จากรูปที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าไม่มีการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้วให้ชัดเจนทำ ให้พนักงานวางชิ้นส่วนทั่วทั้งสถานีงาน ทำให้เวลาทำงานเกิดความไม่สะดวกในการทำงาน และพื้นที่ภายในสถานีงานคับแคบ

4.2.2 สถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงส่าง

รูปที่ 4.16 แสดงการเจียรroybaกร่องของพนักงาน

4.2.2.1 จากรูปที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องเจียรเก็บรอยbaกร่องหลังจากที่พนักงานในแผนกเตรียมวัสดุทำการbaกร่องไว้แล้วทำให้เสียเวลาในการประกอบ

รูปที่ 4.17 แสดงจึกที่พนักงานใช้งานและการจับยืดซึ่งงาน

4.2.2.2 จากรูปที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องใช้คีมลือคลำการลือคลำซึ่งงานหลายตำแหน่ง เนื่องจากจึกที่ใช้ในการจับยืดซึ่งงานไม่มีตัวจับยืดซึ่งงานที่ติดกับจึก

รูปที่ 4.18 แสดงการเจียร์โครงตะแกรงล่างของพนักงาน

4.2.2.3 จากรูปที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวีดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องทำการเจียร์โครงตะแกรงออกจากกันหลังจากที่แผนกเตรียมขึ้นส่วนได้ทำการเชื่อมให้ติดกันแล้ว เจ้ารุ ทำให้พนักงานเสียเวลาในการประกอบ

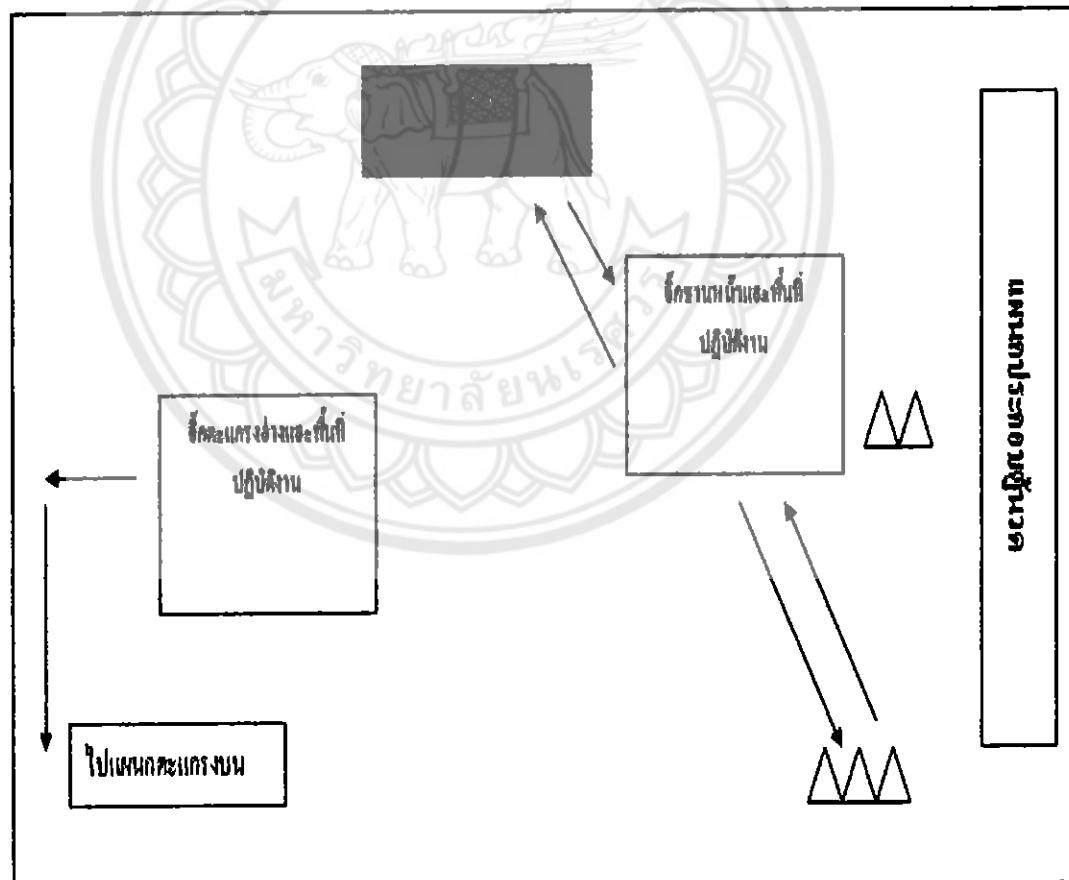
รูปที่ 4.19 แสดงการตัดเหล็กเส้นโครงตะแกรงล่างออก

4.2.2.4 จากรูปที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวีดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องทำการตัดเหล็กเส้นโครงตะแกรงส่วนที่ยาวเกินออกมาออก เนื่องจากเหล็กเส้นโครงตะแกรงล่างมีความยาวมากกว่าขนาดที่ต้องการ เพราะใช้ขนาดเดียวกับตะแกรงบน

รูปที่ 4.20 แสดงชั้นวางชิ้นส่วนของแผนกผลิตชานหน้าและตະແກງล่าง

4.2.2.5 จากรูปที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชั้นที่วางชิ้นส่วนไม่มีป้ายบ่งชี้ ทำให้พนักงานต้องเสียเวลาในการเลือกขนาดของชิ้นส่วนที่ต้องการ

รูปที่ 4.21 แสดงการเดินไปหยิบชิ้นส่วนที่อยู่ในลังของพนักงานผลิตชานหน้า

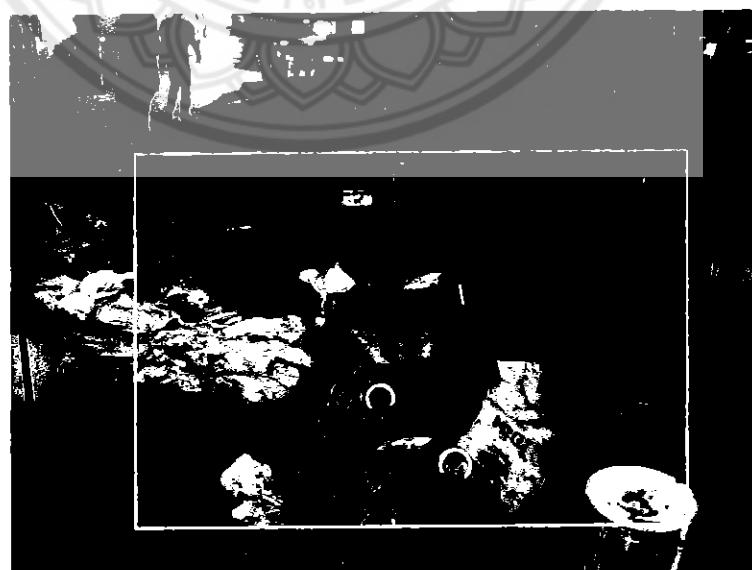
4.2.2.6 จากรูปที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าถังที่ใช้ในการใส่ขันส่วนอยู่ห่างจากจักรีที่ใช้ในการทำงาน เมื่อถึงเวลาที่ต้องใช้งานทำให้พนักงานต้องเสียเวลาเดินไปหยิบมาใช้งาน

4.2.3 สถานีผลิตศุภนวัต

รูปที่ 4.22 แสดงกระดาษที่พนักงานใช้พ่นสีเพื่อมาร์คตำแหน่งการประกอบใบพัดพ่าง

4.2.3.1 จากรูปที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ พนักงานต้องใช้กระดาษเป็นแม่แบบ เพื่อพ่นสีมาร์คตำแหน่งระยะใบพัดพ่าง ทำให้เสียเวลาในการผลิต และงานที่ได้ออกมาไม่ได้คุณภาพ

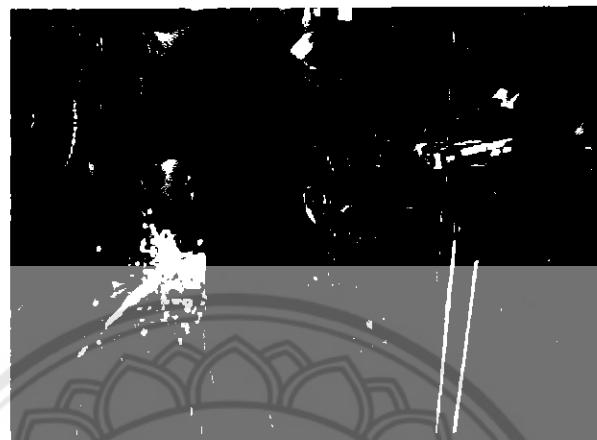

รูปที่ 4.23 แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วน

4.2.3.2 จากรูปที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชิ้นส่วนที่นำมาส่งโดยซัพพลายเออร์ ไม่ได้มีภาคชนะใส่และคัดแยกชิ้นส่วนออกจากกันให้ชัดเจน เมื่อถึงเวลาที่

พนักงานหอบมาใช้งาน จึงต้องเสียเวลาในการค้นหาขั้นส่วนที่ต้องการ และกีดขวางพื้นที่การทำงาน ของพนักงานทำให้พนักงานไม่มีความสะดวกในการทำงาน

4.2.4 สถานีผลิตตะแกรงบน

รูปที่ 4.24 แสดงการเจียร์โครงตะแกรงบนของพนักงาน

4.2.4.1 จากรูปที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องทำการเจียร์โครงตะแกรงออกจากกันหลังจากที่พนักงานแผ่นกาวเรียบวัสดุได้ทำการเชื่อมให้ติดกันและเข้าทับ จึงทำให้พนักงานเสียเวลาในการผลิต

รูปที่ 4.25 แสดงขั้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตตะแกรงบน

4.2.4.2 จากรูปที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชิ้นที่วางชิ้นส่วนไม่มีป้ายบ่งชี้ ทำให้พนักงานต้องเสียเวลาในการเลือกขนาดของชิ้นส่วนที่ต้องการ

4.2.4.3 จากตาราง ก.4 Activity Chart การผลิตตะแกรงบน ลำดับที่ 3 พนักงานต้องเดินไปหากเศษ โครงตะแกรงจากแผ่นประกอบตู้นวดเพื่อนำมาประกอบกับตะแกรงบน พนักงานจึงเสียเวลาในการผลิต

4.2.5 สถานีผลิตตะแกรงโยก

รูปที่ 4.26 แสดงการตัดเหล็กจากโครงตะแกรงโยก

4.2.5.1 จากรูปที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอพนักงานต้องใช้ค้อนตัดเหล็กจากเนื่องจากเหล็กจากเกิดการบิดของหลังจากการเชื่อมเพราะจึงที่ใช้จับชิ้นงานในการเชื่อมไม่ได้มีตัวจับยึดชิ้นงาน จึงทำให้เกิดการโกร่งตัวเสียรูปทรง

รูปที่ 4.27 แสดงชิ้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตตะแกรงโยก

4.2.5.2 จากรูปที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชิ้นวางชิ้นส่วนไม่มีป้ายป่างชื่อหรือขนาดของชิ้นส่วนทำให้พนักงานต้องเสียเวลาเลือกชิ้นส่วนให้ตรงกับขนาดที่ต้องการ

4.2.5.3 จากรายงาน ก.5 Activity Chart การผลิตตะแกรงโยก ลำดับที่ 11 พนักงานต้องเดินไปเอาชิ้นส่วนที่แผนกเตรียมชิ้นส่วนเองเนื่องจากแผนกผลิตชิ้นส่วนผลิตมาไม่ทัน และลำดับที่ 13 พนักงานต้องนำเหล็กจากไปตัดที่เครื่องตัด เมื่อจากชิ้นส่วนที่ตัดมาไม่ได้มาตรฐาน

4.2.6 สถานีผลิตโครงสร้างเก็บข้าว

รูปที่ 4.28 แสดงการตัดชิ้นส่วนโครงสร้างเก็บข้าวที่ยาวเกินออก

4.2.6.1 จากรูปที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องตัดชิ้นส่วนที่ยาวเกินออก เนื่องจากแผนกเตรียมชิ้นส่วนเตรียมชิ้นส่วนไม่ได้มาตรฐาน

รูปที่ 4.29 แสดงชิ้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตโครงสร้างเก็บข้าว

4.2.6.2 จากรูปที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชิ้นวางชิ้นส่วนไม่มีป้ายบ่งชี้ขนาดหรือชื่อที่ชัดเจน ทำให้พนักงานต้องเสียเวลาเลือกขนาดให้ได้ชิ้นส่วนตามที่ต้องการ

4.2.6.3 จากรายงาน ก.6 Activity Chart การผลิตโครงสร้างเก็บข้าว ลำดับที่ 25 และ 27 พนักงานต้องนำชิ้นส่วนไปตัดเพิ่มเติม เนื่องจากแผนกเตรียมชิ้นส่วนเพื่อขนาดมากเกินไป

4.2.7 สถานีผลิตท่อสีบและท่อเม็ด 1 , 2 , 3

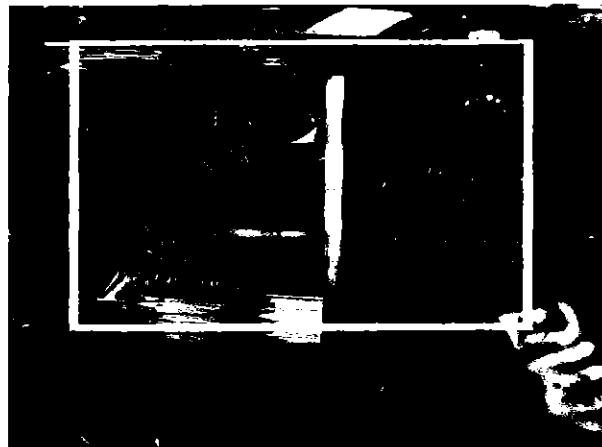
รูปที่ 4.30 แสดงการประกอบท่อสีบกับตันท่อสีบ

4.2.7.1 จากรูปที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานยกท่อซึ่งมีน้ำหนักมากกว่ามาประกอบกับตันท่อซึ่งมีน้ำหนักเบากว่าทำให้พนักงานเกิดความเมื่อยล้าขณะทำงานและเกิดความล่าช้าในการทำงานเนื่องจากต้องยกท่อซึ่งค่อนข้างหนักเลื่งให้ตรงกับตันท่อ

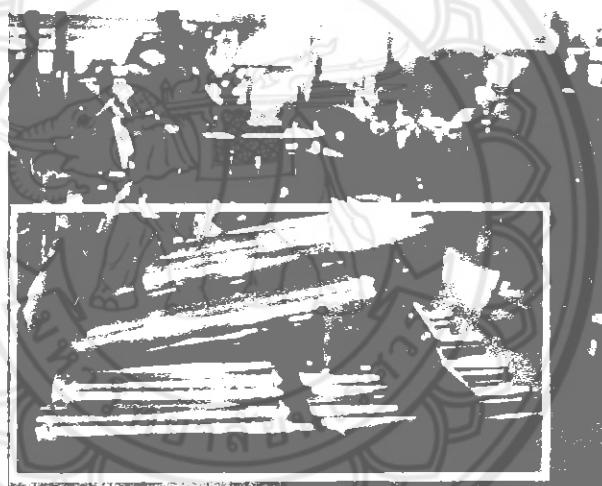
รูปที่ 4.31 แสดงการดัดเพลาเกลียวท่อสีบท่อเม็ด 1 , 2 , 3 ของพนักงาน

4.2.7.2 จากรูปที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องดัดเพลาเกลียวทุกครั้งก่อนการประกอบเนื่องจากแผนกเตรียมวัสดุได้ทำการเชื่อมต่อเพลาทำให้เพลาที่เชื่อมและเพลาของเกลียวไม่ร่วมนูนย์กันจึงเกิดการบิดของ管子ที่ท่อนุน

รูปที่ 4.32 แสดงชิ้นที่ใช้จัดเก็บชิ้นส่วนภายในสถานีผลิตท่อสิบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3

4.2.7.3 จากรูปที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปด้วย จะเห็นว่าชิ้นวางชิ้นส่วนไม่มีป้ายบ่งชี้ขนาดหรือข้อที่ซัดเจน ทำให้พนักงานต้องเสียเวลาเลือกขนาดให้ได้ชิ้นส่วนตามที่ต้องการ

รูปที่ 4.33 แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วนท่อสิบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3

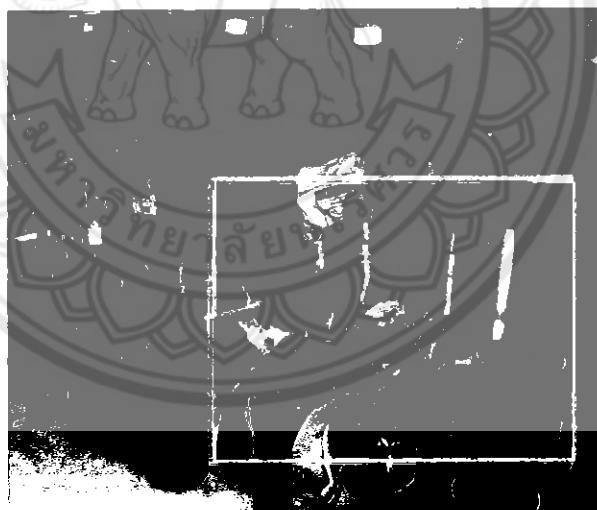
4.2.7.4 จากรูปที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปด้วย จะเห็นว่าไม่มีการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้วให้ชัดเจนทำให้พนักงานวางชิ้นส่วนทั่วทั้งสถานีงานทำให้เวลาทำงานเกิดความไม่สะดวกในการทำงาน

4.2.8 สถานีผลิตหัวกะโหลกและท่อส่งข้าวยาวย

รูปที่ 4.34 แสดงการตัดเพลาเกลียวหัวกะโหลกและท่อส่งข้าวยาวยของพนักงาน

4.2.8.1 จากรูปที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากกล้องวิดีโอ จะเห็นว่าพนักงานต้องตัดเพลาเกลียวทุกครั้งก่อนการประกอบเนื่องจากแผนกเตรียมวัสดุได้ทำการเชื่อมต่อเพลาทำให้เพลาที่เชื่อมและเพลาของเกลียวไม่ร่วมศูนย์กันจึงเกิดการบิดของขณะที่หมุน

รูปที่ 4.35 แสดงการจัดเก็บชิ้นส่วนหัวกะโหลกและท่อส่งข้าวยาวย

4.2.8.2 จากรูปที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาจากรูปถ่าย จะเห็นว่าชิ้นส่วนที่นำมาส่งโดยซัพพลายเออร์ ไม่ได้มีการคัดแยกชิ้นส่วนออกจากกันให้ชัดเจน เมื่อถึงเวลาที่พนักงานหยิบมาใช้งาน จึงต้องเสียเวลาในการค้นหาชิ้นส่วนที่ต้องการ และกีดขวางพื้นที่การทำงานของพนักงานทำให้พนักงานไม่มีความสะดวกในการทำงาน

หลังจากที่ได้ทำการสรุปหลักการที่ใช้ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาแล้ว ทางผู้จัดทำโครงการพบว่ามีปัญหาหลักทั้งหมด 5 ปัญหา จึงได้จัดทำตารางสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นที่มีลักษณะคล้ายๆ กันไว้ ดังตารางที่ 4.22 - 4.26

ตารางที่ 4.22 สรุปปัญหาที่เกิดจากการจัดสถานีงาน

ปัญหา ที่	สถานี	หัวข้อ ปัญหา	รายละเอียด	หลักการที่ใช้
1	สถานีผลิตแหงข้าง	4.2.1.2	มีชิ้นส่วนของอยู่ภายนอกสถานีงาน	5 ส. คือ สะสง
		4.2.1.4	ไม่มีการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเครื่อง	5 ส. คือ สุขสักษณ์
2	สถานีผลิตฐานหน้าและตะแกรงล่าง	4.2.2.6	ตั้งที่ใช้ในการใส่ชิ้นส่วนอยู่ห่างจากจั๊ก	5 ส. คือ สะสง
3	สถานีผลิตอุกุนวด	4.2.3.2	ชิ้นส่วนที่นำมาส่งโดยชัพพลาย เออร์ ไม่ได้มีการชนะใส่	5 ส. คือ สะสง
4	สถานีผลิตห่อสีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3	4.2.7.4	ไม่มีการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเครื่อง	5 ส. คือ สุขสักษณ์
5	สถานีผลิตหัวกะโหลกและห่อส่งข้าวยา	4.2.8.2	ชิ้นส่วนที่นำมาส่งโดยชัพพลาย เออร์ ไม่ได้มีการชนะใส่	5 ส. คือ สะสง

ตารางที่ 4.23 สรุปปัญหาที่เกิดจากการจัดเก็บชิ้นส่วน

ปัญหา ที่	สถานี	หัวข้อ ปัญหา	รายละเอียด	หลักการที่ใช้
1	สถานีผลิตแหงข้าง	4.2.1.3	ชิ้นที่วางชิ้นส่วนไม่มีป้ายบ่งชี้	5 ส. คือ สะสง
2	สถานีผลิตฐานหน้าและตะแกรงล่าง	4.2.2.5		
3	ผลิตตะแกรงบนสถานี	4.2.4.2		
4	สถานีผลิตตะแกรงโดยก	4.2.5.2		
5	สถานีผลิตโครงถังเก็บข้าว	4.2.6.2		
6	สถานีผลิตห่อสีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3	4.2.7.3		

ตารางที่ 4.24 สรุปปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ช่วยทำงาน

ปัญหา ที่	สถานี	หัวข้อ ปัญหา	รายละเอียด	หลักการที่ใช้
1	สถานีผลิตแผงซ้าง	4.2.1.1	พนักงานต้องทำการวัดระยะ คลายครั้ง	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ
2	สถานีผลิตชาน หน้าและตะแกรง ล่าง	4.2.2.2	พนักงานต้องใช้คิมลือคทำ การ ลือคชิ้นงานหลายตำแหน่ง	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ
3	สถานีผลิตลูกน้ำด	4.2.3.1	พนักงานต้องใช้กระดาษเป็น แผ่นแบบ	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ
4	สถานีผลิต ตะแกรงไอก	4.2.5.1	พนักงานต้องใช้ค้อนตัดเหล็ก ฉาก	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.25 สรุปปัญหาที่เกิดจากวิธีการทำงานที่ไม่เหมาะสม

ปัญหา ที่	สถานี	หัวข้อ ปัญหา	รายละเอียด	หลักการที่ใช้
1	สถานีผลิต ตะแกรงบน	4.2.4.3	พนักงานต้องเดินไปหาเศษ โครง ตะแกรง	การสร้างศูนย์ค่าเพิ่ม คือ กิจกรรมที่จำเป็นต้องทำแต่ ไม่เพิ่มมูลค่า
2	สถานีผลิตท่อสีบ และท่อเม็ด 1, 2 , 3	4.2.7.1	พนักงานยกท่อมาประกอบกับ ตืนท่อ	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.26 สรุปปัญหาที่เกิดจากการเตรียมขึ้นส่วน

ปัญหา ที่	สถานี	หัวขอ ปัญหา	รายละเอียด	หลักการที่ใช้
1	สถานีผลิตชาน หน้าและตะแกรง ถัง	4.2.2.1	พนักงานต้องเจียรเก็บรอยปาก ร่อง	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการผลิตของเสีย และแก้ไขงาน
		4.2.2.3	พนักงานต้องทำการเจียรโครง ตะแกรงออกจากกัน	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการผลิตของเสีย และแก้ไขงาน
		4.2.2.4	พนักงานต้องทำการตัดเหล็กเส้น โครงตะแกรงส่วนที่ยาวเกิน ออกมา	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการผลิตของเสีย และแก้ไขงาน
2	สถานีผลิต ตะแกรงบน	4.2.4.1	พนักงานต้องทำการเจียรโครง ตะแกรงออกจากกัน	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการผลิตของเสีย และแก้ไขงาน
3	ผลิตตะแกรงโดยก	4.2.5.3	พนักงานต้องเดินไปเอาขี้นส่วนที่ แผนกเตรียมขึ้นส่วนเอง	การสร้างศูนย์เพิ่ม คือ กิจกรรมที่จำเป็นต้องทำแต่ ไม่เพิ่มมูลค่า
4	สถานีผลิตโครงถัง เก็บข้าว	4.2.6.1 4.2.6.3	พนักงานต้องตัดขี้นส่วนที่ยาว เกินออก พนักงานต้องนำขี้นส่วนไปตัดพิม พิม	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากการผลิตของเสีย และแก้ไขงาน
5	สถานีผลิตท่อสิน และท่อเม็ด 1 , 2 , 3	4.2.7.2	พนักงานต้องตัดเหล็กเลี้ยวทุก ครั้งก่อนการประกอบ	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากกระบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ
6	สถานีผลิตหัว กะโหลกและห้อ สังขารข้าว	4.2.8.1	พนักงานต้องตัดเหล็กเลี้ยวทุก ครั้งก่อนการประกอบ	7 Waste คือความสูญเสีย เนื่องจากกระบวนการผลิตที่ ขาดประสิทธิภาพ

4.3 การหาแนวทางการแก้ปัญหา

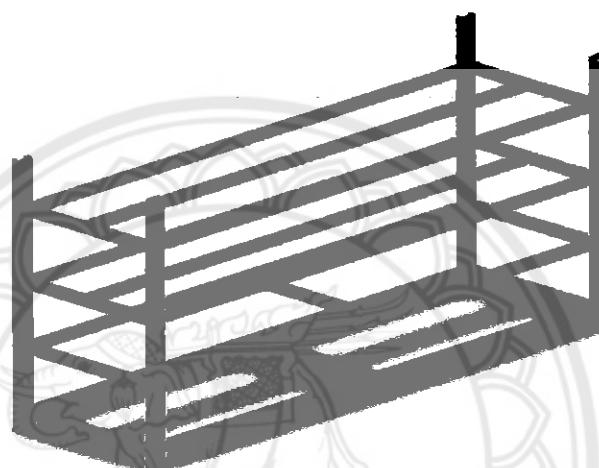
หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและแยกประเภทของปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วทางผู้จัดทำ
โครงการได้ทำการหาแนวทางที่จะแก้ปัญหางาน ตามปัญหาหลักที่ได้ทำการสรุปมาทั้ง 5 ปัญหาดัง
ตารางที่ 4.23 - 4.27 เนื่องจากปัญหานางปัญหามีลักษณะที่คล้ายๆ กัน โดยใช้หลักการ ECRS, และ
หลัก 5 ส. เป็นแนวทางในการหาแนวทางการปรับปรุงงาน โดยถูกจัดวิธีการทำงานเป็นหลัก รองลงมา
คือพื้นที่ภายในสถานีงาน เนื่องจากพื้นที่ภายในสถานีงานมีจำกัด การปรับปรุงการทำงานต้องควร
คำนึงถึงเรื่องนี้ด้วยซึ่งจะทำให้การทำงานของพนักงานลดลงและเพิ่มความสะดวกในการทำงานให้กับ
พนักงาน

4.3.1 ปัญหาที่เกิดจากการจัดสถานี

เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดสถานีงานที่ไม่เหมาะสม เช่น ถังใส่ชิ้นส่วนอยู่ไกลจากจักรไม้มีในสถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงโยก ไม่มีการกำหนดพื้นที่ที่ใช้เก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้ว ในสถานีผลิตแผงข้างและสถานีผลิตท่อสีบและท่อเม็ด 1 , 2 , 3 ไม่มีชั้นใส่ชิ้นส่วนในสถานีผลิตแผงข้างเป็นต้น โดยผู้จัดทำโครงการได้ทำการหาแนวทางการแก้ปัญหาตามลักษณะของปัญหาดังนี้

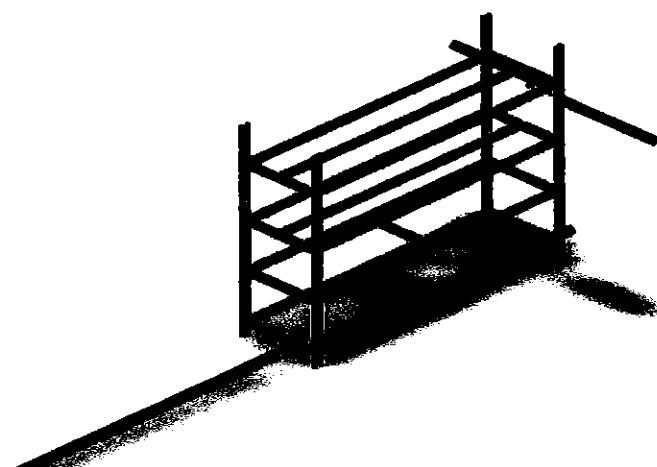
4.3.1.1 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.23 ปัญหาที่ 1

ก.ออกแบบชั้นวางชิ้นส่วนใหม่เพื่อนำมาเป็นชั้นวางชิ้นส่วนที่กองอยู่บนพื้นภายในสถานีผลิตแผงข้าง

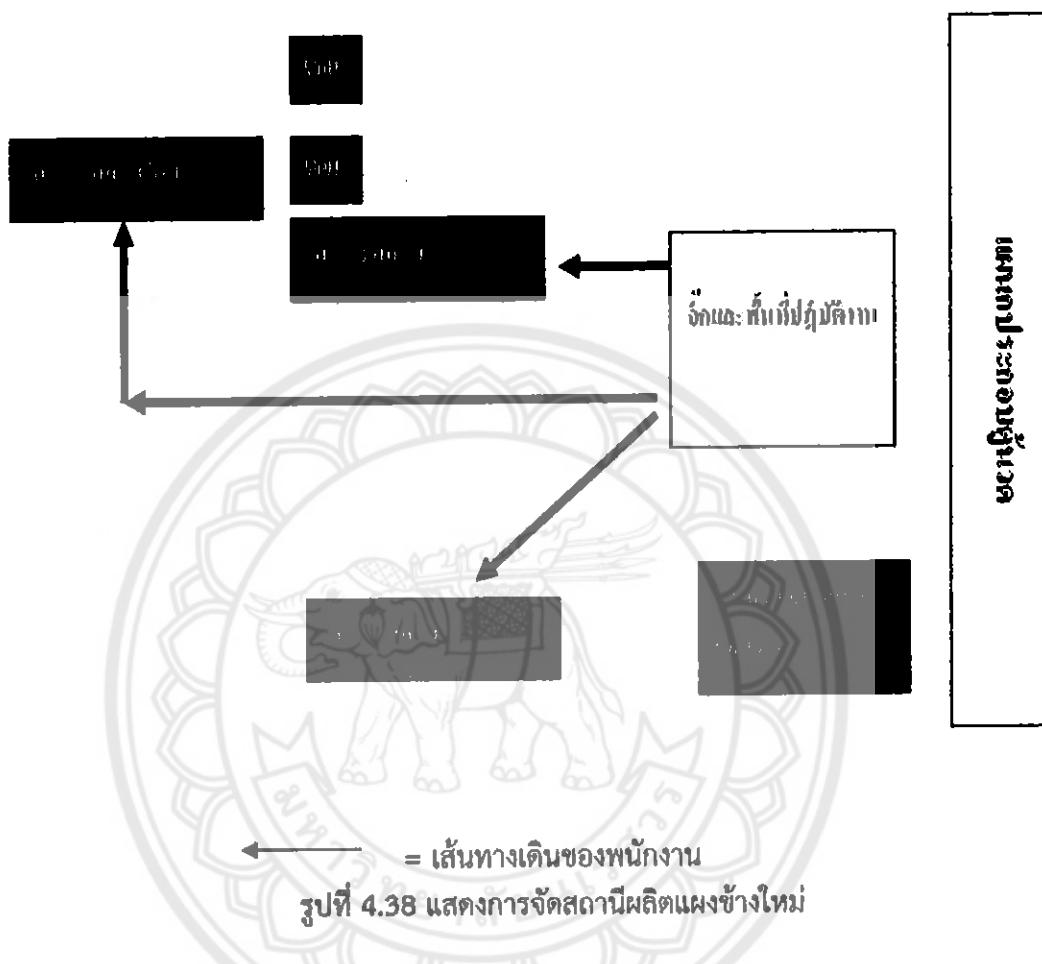
รูปที่ 4.36 แสดงชั้นที่ทำการออกแบบมาใส่ชิ้นส่วนที่กองอยู่บนพื้นภายในสถานีผลิตแผงข้าง

จากรูปที่ 4.36 แสดงชั้นที่ทำการออกแบบมาเพื่อใส่ชิ้นส่วนที่กองอยู่บนพื้นภายในสถานีผลิตแผงข้าง โดยที่สองชั้นบนสุดออกแบบมาสำหรับใส่ชิ้นส่วนที่มีขนาดสั้น และถูกหยินให้เข้ากับส่วนด้านล่างสองชั้นจะนำมาใส่ชิ้นส่วนที่มีขนาดยาวและถูกใช้ไม่บ่อยนัก สองชั้นด้านบนจะวางชิ้นส่วนในแนววางตั้งกับแนวยาวและสองชั้นล่างจะวางแนวยาวขนานกับชั้นวางเพื่อให้พนักงานมีความสะดวกในการทำงาน

รูปที่ 4.37 แสดงการใส่ชิ้นงานเข้าและดึงชิ้นงานออก

ข.ทำการจัดสถานีงานผลิตแผงข้างใหม่เพื่อให้พนักงานสามารถดึงชิ้นส่วนออกด้านที่ติดกับจิกได้ และกำหนดพื้นที่ในการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ทำการผลิตเสร็จแล้ว เพื่อความสะดวกในการทำงานและเป็นระเบียบภายในสถานีงาน

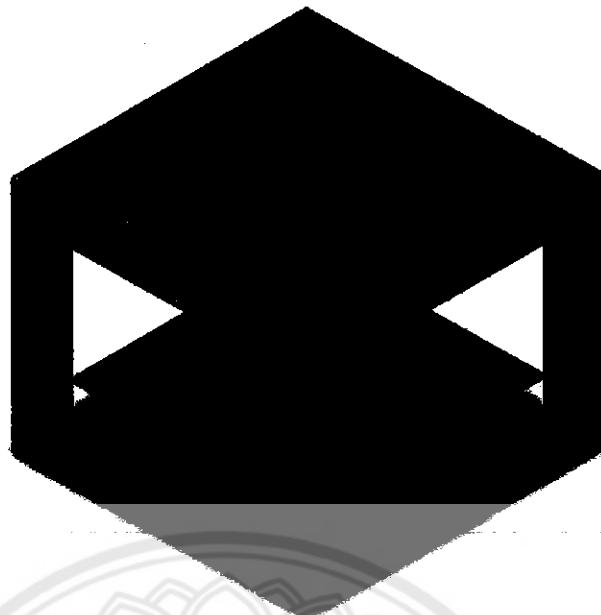

รูปที่ 4.38 แสดงการจัดสถานีผลิตแผงข้างใหม่

จากรูปที่ 4.38 แสดงให้เห็นถึงการจัดสถานีใหม่ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานีเก่า(รูปที่ 4.3) โดยยับจิกให้ห่างออกจากชั้นวางชิ้นส่วน 1 และนำชั้นวางชิ้นส่วนใหม่มาใส่ชิ้นส่วนที่กองอยู่กับพื้น โดยวางชั้นวางชิ้นส่วนใหม่ให้ขนาดไปกับชั้นวางชิ้นส่วน 1 และให้ชั้นทั้ง 2 ไม่ซ้อนกัน เพื่อความสะดวกในการดึงชิ้นส่วนมาใช้งาน และเมื่อจิอกอยู่ท่าจากชั้นวางชิ้นส่วน 1 แล้วพนักงานก็สามารถดึงชิ้นส่วนออกทางด้านที่อยู่ใกล้กับจิกได้โดย พร้อมทั้งกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนไว้ใกล้ๆ กับจิก เพื่อเวลาที่ผลิตเสร็จแล้วจะได้ไม่ต้องยกเก็บไกล พร้อมทั้งยังสามารถส่งให้กับแผนกประกอบตู้นวดได้ทันที

4.3.1.2 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.23 ปัญหาที่ 2

ทำการออกแบบแบบชั้นวางชิ้นส่วนขนาดเด็กในแผนกผลิตชานหน้าและตะแกรง ยกใหม่แทนการนำชิ้นส่วนใส่ในถังและนำชั้นวางใกล้ๆ กับจิกและพื้นที่ปฏิบัติงาน

รูปที่ 4.39 แสดงการออกแบบชั้นใส่ชิ้นส่วนขนาดเล็กในสถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงล่าง

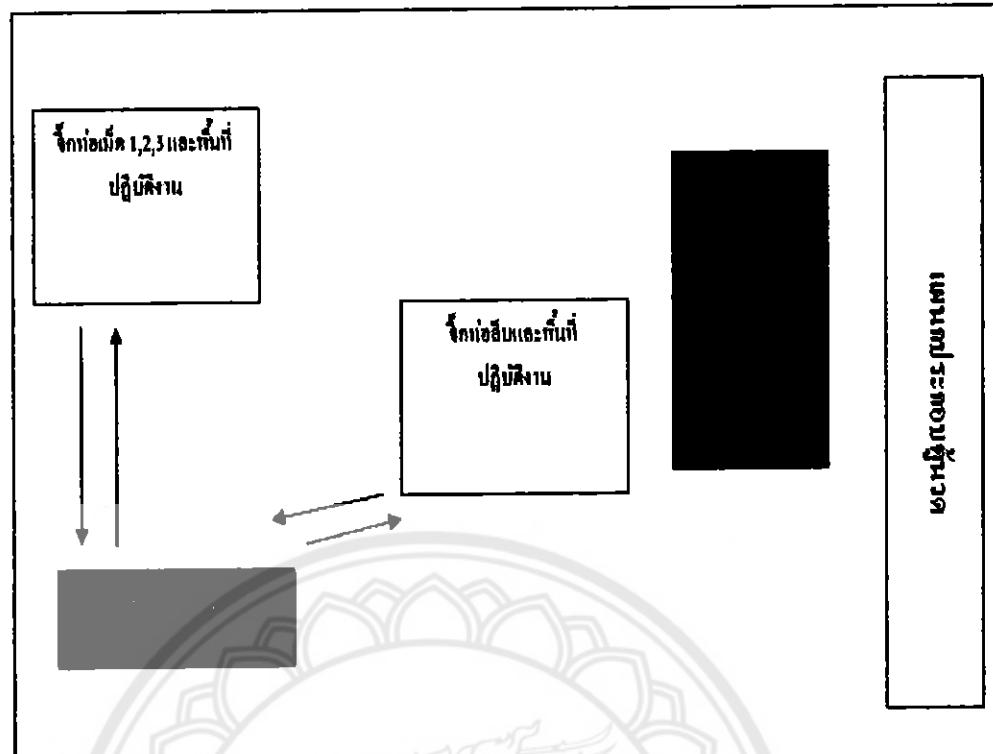
หลักการและเหตุผลในการออกแบบคือ ชิ้นส่วนที่อยู่ในดังใส่ชิ้นส่วนของสถานีผลิตชานหน้ามีทั้งหมด 9 ถัง หากผู้จัดทำโครงการจึงได้ออกแบบให้ชิ้นวางชิ้นส่วนมีลักษณะเป็นแค่ๆ แค่ละ 3 บล็อก ก็จะได้ 9 บล็อก พอดีกับจำนวนถังใส่ชิ้นส่วนที่มือญี่ แล้มีความสูงใกล้เคียงกับจั๊กที่ใช้งานเพื่อความสะดวกแก่การหยิบใช้งานของพนักงาน และด้านล่างยังมีพื้นที่ให้ใส่ชิ้นส่วนอีกด้วย พร้อมกันนี้ได้จัดทำป้ายบ่งชี้ไว้ที่ชั้นสำหรับพนักงานที่นำชิ้นส่วนมาส่ง และความสะดวกเวลาหยิบใช้งาน

4.3.1.3 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.23 ปัญหาที่ 3 และ 5

ทำการคัดแยกชิ้นส่วนออกจากกันให้ชัดเจน และจัดหาพาเลทที่เป็นลังไม้ม้า ใส่อะไหล่ที่ถูกนำมาส่งโดยซัพพลายเออร์ ในสถานีผลิตลูกน้ำดและสถานีผลิตหัวกะโหลกและห่อ仪表 เพื่อความเป็นระเบียบภายในสถานีงาน และเพิ่มความสะดวกในการค้นหาไปใช้งานของพนักงาน

4.3.1.4 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.23 ปัญหาที่ 4

กำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้วภายในสถานีผลิตห่อลีบและห่อ เม็ด 1 , 2 , 3 เพื่อป้องกันไม่ให้พนักงานนำชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้ววางไปทั่วสถานีงาน และสะดวกต่อ การขนส่งไปยังแผนกประกอบตู้นวด

รูปที่ 4.40 แสดงการกำหนดพื้นที่จัดเก็บขั้นส่วนที่ประกอบเสร็จภายในสถานีผลิตห่อถังและห่อเม็ด 1, 2, 3

4.3.2 ปัญหาที่เกิดจากการจัดเก็บชิ้นส่วน

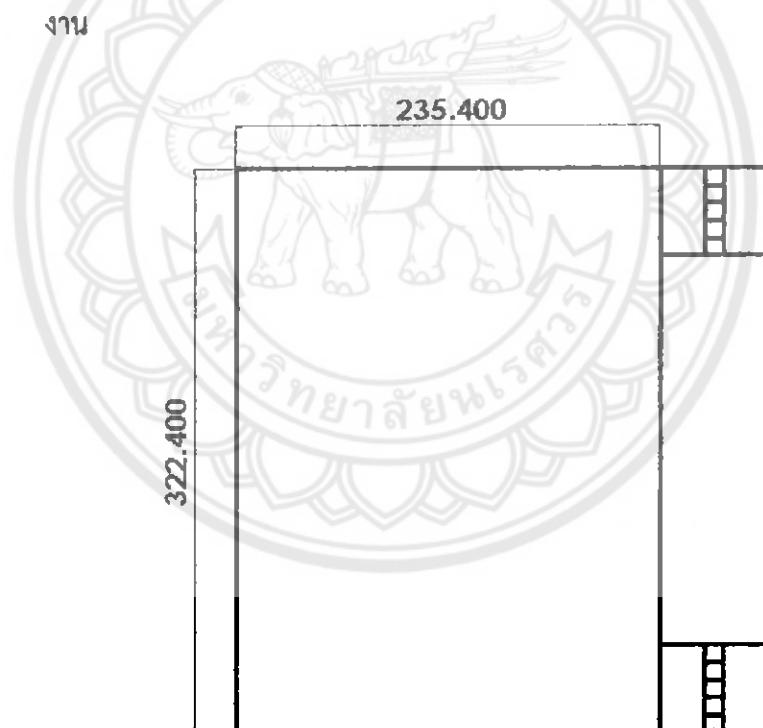
ปัญหาที่เกิดจากการจัดเก็บชิ้นส่วนนี้จะมีลักษณะที่คล้ายๆ กันทุกสถานีคือไม่มีป้ายบ่งชี้ตามชั้นวางชิ้นส่วนต่างๆ ของแต่ละสถานีงานและไม่มีการคัดแยกขนาดของชิ้นส่วนตามชั้นวางชิ้นส่วน ดังนั้นทางผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการออกแบบป้ายบ่งชี้ที่สามารถนำไปติดตั้งกับชั้นวางชิ้นส่วนได้ทุกสถานีงาน ดังแนวทางการแก้ปัญหาต่อไปนี้

4.3.2.1 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.24 ข้อที่ 1 - 6

ทำการคัดแยกชนิดและขนาดของชิ้นส่วนตามชั้นวางต่างๆ โดยใช้สีช่วยแยกขนาดและชนิดของชิ้นส่วนตามชั้นวางภายในสถานีงานต่างๆ ตามตารางที่ 4.24 และเพื่อง่ายต่อการมองเห็น จึงทำการพ่นสีลงไปบนชั้นวางชิ้นส่วนที่ได้แบ่งเป็นล็อกๆ ไว้ตามจำนวนของขนาด หรือชนิดของชิ้นส่วน พร้อมทั้งใช้สีแดงบอกถึงระดับต่ำสุดของจำนวนชิ้นส่วนที่มีอยู่บนชั้น และสีขาวบอกถึงระดับจำนวนสูงสุดของชิ้นส่วนที่มีอยู่บนชั้น เพื่อเป็นการควบคุมการสั่งผลิตชิ้นส่วนในให้มากหรือน้อยเกินไป เพราะถ้าชิ้นส่วนมีมากเกินไปชั้นที่ใส่ชิ้นส่วนก็จะไม่พอใส่ทำให้ต้องวางชิ้นส่วนไว้ที่พื้นเป็นการกีดขวางการทำงานของพนักงาน และถ้าชิ้นส่วนมีน้อยเกินไปพนักงานก็ต้องรอแผนกเตรียมชิ้นส่วนนำชิ้นส่วนมาส่งให้ ทำให้เสียเวลาในการผลิต และจัดทำป้ายบ่งชี้ โดยใช้เคสแทนเลสจากทางโรงงานที่มีอยู่เชื่อมติดกับชั้นวางเหล็กเพื่อความแข็งแรงและใช้ซองใส่เอกสารติดกับแผ่นสแตนเลสอีกครั้ง เนื่องจากในอนาคตถ้ามีการเปลี่ยนรูปแบบการจัดเรียงชั้นก็สามารถดึงกระดาษออกมาและเปลี่ยนได้

รูปที่ 4.41 แสดงแผ่นสแตนเลสติดบานพับพร้อมที่จะติดป้ายตามชั้นวางชั้นส่วนต่างๆภายในสถานีงาน

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร
รูปที่ 4.42 แสดงขนาดของแผ่นสแตนเลสที่ใช้ติดป้าย

4.3.3 ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ช่วยในการทำงาน

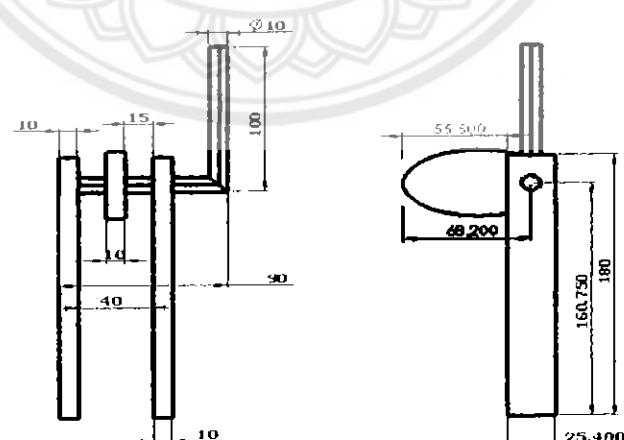
ปัญหาที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ช่วยในการทำงานจะมีอยู่ 2 กลุ่มคือกลุ่มที่ไม่มีการจับยึดชิ้นงานบนจี้กและกลุ่มที่ต้องออกแบบบจึกใหม่ขนาดแทน โดยได้จากการที่ 4.24 ทางผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาไว้ 2 แนวทางตามปัญหาข้างต้น ดังนี้

4.3.3.1 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.25 ข้อที่ 1, 2 และ 4

ก. ทำการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงาน ที่ใช้งานง่ายและนำไปติดตั้งบนจี้กที่มีปัญหาด้านการจับยึดชิ้นงานได้ โดยทำการเปลี่ยนระยะต่างๆเพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานบนจี้ก เพื่อใช้สอดคล้องกับชิ้นงานให้มีความแน่นหนามากขึ้น ป้องกันการยับเบี้ยวของชิ้นงานระหว่างการทำงาน

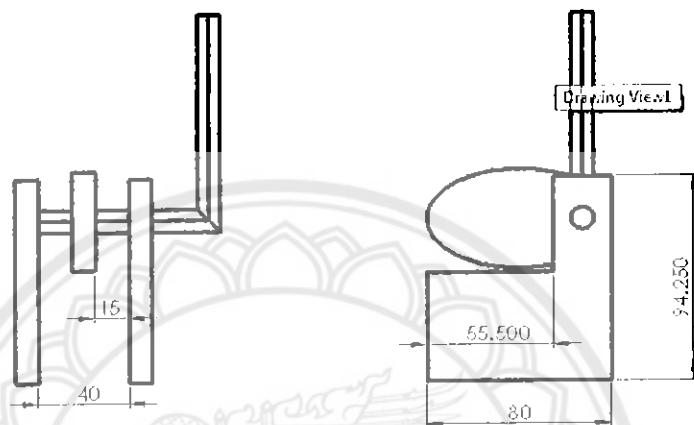
รูปที่ 4.43 แสดงการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงานบนจี้กผลิตแผงข้าง

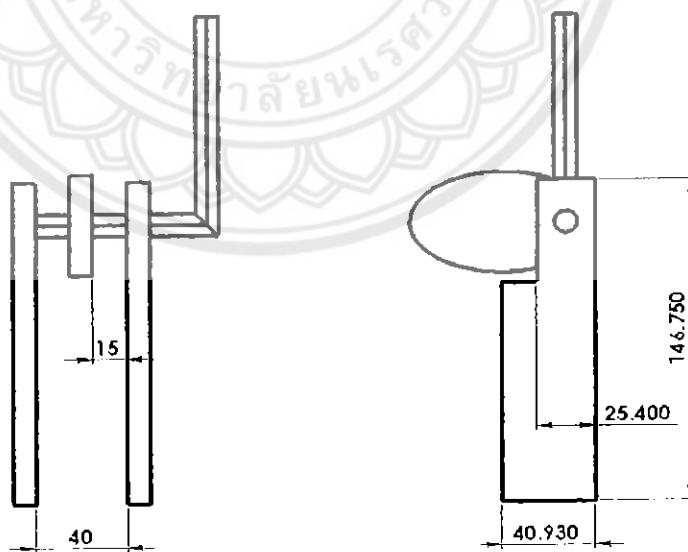
หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 4.44 แสดงระยะต่างๆในการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงานบนจี้กผลิตแผงข้าง

หลักการและเหตุผล เนื่องจากจิ๊กที่ใช้งานอยู่ปัจจุบัน ไม่มีตัวจับยึดชิ้นงานที่ติดอยู่กับจิ๊กพนักงานต้องใช้คิมล็อกจับแทนซึ่งทำให้เสียเวลาในการใช้งาน หรือบางจิ๊กไม่มีตัวจับยึดเลย ทางผู้จัดทำจึงได้ออกแบบชุดจับยึดชุดนี้ขึ้นมา โดยอาศัยหลักการเยื่องศูนย์ (ลูกเบี้ยว) เข้ามาช่วยทำให้สือคชิ้นงานได้ง่ายขึ้น ไม่เหมือนกับการใช้เกลียวที่ต้องหมุนหลายรอบจนกว่าจะจับชิ้นงานได้แน่น พร้อมกันนี้ยังสามารถนำไปเพิ่มหรือลดระยะต่างๆให้มีความเหมาะสมกับจิ๊กที่มีขนาดต่างกัน ออกໄປในการใช้งานด้วย

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร
รูปที่ 4.45 แสดงระยะที่มีการปรับเปลี่ยนของชุดจับยึดชิ้นงานบนจิ๊กผลิตชานหน้า

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร
รูปที่ 4.46 แสดงระยะที่มีการปรับเปลี่ยนของชุดจับยึดชิ้นงานบนจิ๊กดัดเหล็กจากโครงแท้แรงโดยก

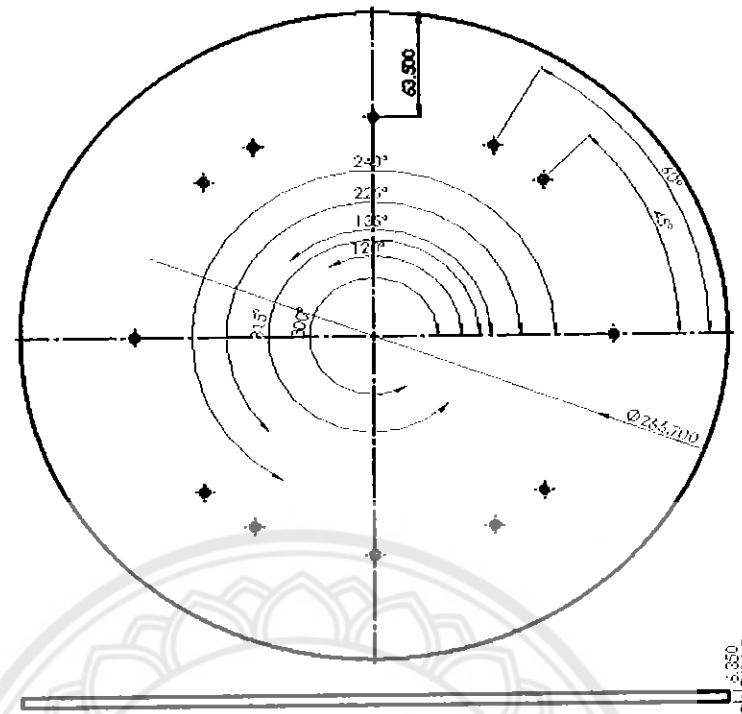
จากรูปที่ 4.43 - 4.44 แสดงการเปลี่ยนระยะต่างๆที่ใช้ของชุดจับยึดชิ้นงาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการนำไปติดตั้งกับจีกที่ผลิตแผงข้างและจีกตัดเหล็กจากโครงสร้างโยก และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น โดยอาศัยหลักการเดียวกันกับชุดจับยึดชิ้นงานบนจีกผลิต แผงข้าง

4.3.3.2 แนวทางการแก้ไขปัญหา จากตารางที่ 4.25 ข้อที่ 3

ทำการออกแบบจีกแบบแบ่งระยะใส่ใบพัดพางในสถานีผลิตลูกนวด จากชิ้นงานที่ได้ออกนามีลักษณะกลมและต้องแบ่งจำนวนการใส่ใบพัดพางเป็น 8 ใน และ 6 ใน ให้เท่ากัน ผู้จัดทำโครงการได้นำ ฝาลูกนวดต้น ชิ้นเก่านำมาออกแบบทำการแบ่งจำนวนรูให้มีจำนวน 8 รู โดยที่แต่ละรูจะทำองศาต่อกัน 45 องศาเท่ากัน และ 6 รู โดยที่แต่ละรูจะทำองศาต่อกัน 60 องศา เท่ากัน พร้อมกันนี้ใน จีก 1 แผ่น จะมีจำนวนรู 8 รู และ 6 รูอยู่ในแผ่นเดียวกัน แต่จะมีจำนวนรูทั้งหมด 12 รู เนื่องจากจะมีรูที่ซ้ำกันอยู่ 2 รู ที่ตำแหน่ง 0 องศา และ 180 องศา

รูปที่ 4.47 แสดงการออกแบบจีกแบ่งระยะใส่ใบพัดพาง

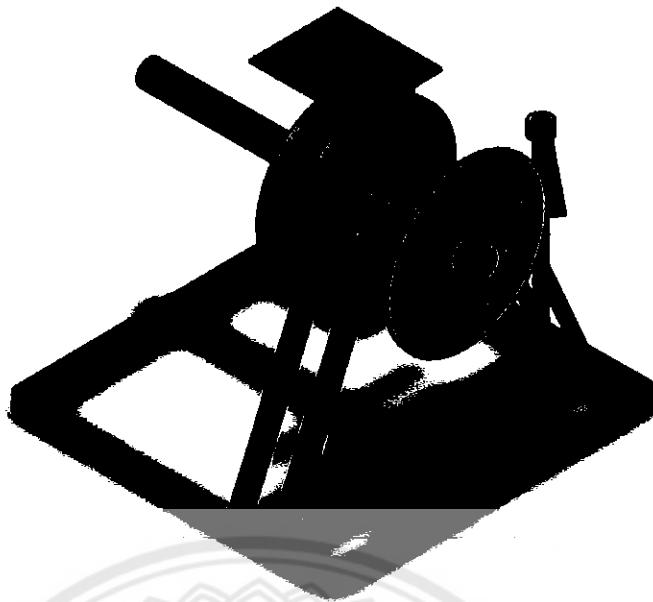

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร
รูปที่ 4.48 แสดงระยะต่างๆ ที่อยู่บนจีกแบงรยะห์ใส่ใบพัดฟางของสถานีผลิตลูกน้ำด

เมื่อได้ทำการออกแบบ และผลิตจิ๊กแบงร้อยละใส่ในพัดฟางมาแล้ว ทางผู้จัดทำโครงการได้นำจิ๊กไปประกอบกับจิ๊กใส่ในพัดฟางอันเดิม เพื่อลดเวลาในการเปลี่ยนจิ๊ก คือเมื่อทำการแบงร้อยละใส่ในพัดฟางแล้ว หนังงานก็ต้องนำชิ้นงานไปใส่อีกจิ๊กนึงเพื่อทำการใส่ในพัดฟาง ทางผู้จัดทำโครงการจึงทำการรวมจิ๊กที่ใช้แบงร้อยละในพัดฟางกับจิ๊กที่ใส่ในพัดฟางให้อยู่ในชุดเดียวกัน โดยได้เพิ่มในส่วนของการซีดเส้นแบ่งร้อยละและชุดล็อกตำแหน่งบนจิ๊กแบงร้อยละเข้าไปด้วย

รูปที่ 4.49 แสดงจิ๊กแบบเก่าที่มีแต่ชุดใส่ใบพัดฟ้าง

รูปที่ 4.50 แสดงแบบจึกที่รวมชุดแบ่งระยะใส่ใบพัดฟางเข้าไปด้วยกัน

จากรูปที่ 4.50 จะเห็นว่าทางผู้จัดทำโครงการได้เพิ่มแขนที่ใช้ขิดเส้นเพื่อแบ่งระยะ (สีชมพู) เข้าไปและชุดคือคำแนะนำนั่งขิดเส้นแบ่งระยะ (สีแดงและน้ำเงิน) เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงานของพนักงาน

4.3.4 ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการทำงาน

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวิธีการทำงานนี้ เป็นวิธีการทำงานที่มีการบอกต่อๆ กันมา โดยผู้ที่เข้ามาทำงานใหม่ๆ ก็อาจศึกษาแบบแนะนำจากผู้ที่เคยทำงานมาก่อนแล้วทำต่อ กันมาเรื่อยๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงวิธีการทำงานที่ถูกต้องหรือเหมาะสมหรือไม่ หากผู้จัดทำโครงการจึงได้คิดหาวิธีการทำงานใหม่เพื่อความรวดเร็วในการทำงานและเพิ่มความสะดวกในการทำงานของพนักงาน

4.3.4.1 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.26 ข้อที่ 1

ในสถานีผลิตห่อลีบและห่อเม็ด 1, 2, 3 ขั้นตอนการประกอบห่อลีบกับตืนห่อลีบ ให้พนักงานวางห่ออยู่กับตืนห่อแล้วให้พนักงานนำตืนห่อมาประกอบกับห่อลีบ เมื่องานตืนห่อลีบมีขนาดเล็กกว่าห่อและมีน้ำหนักเบากว่า การทำงานจึงง่ายกว่าและรวดเร็วขึ้น โดยที่พนักงานไม่เกิดความเมื่อยล้าขณะที่ทำงาน

4.3.4.2 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.26 ข้อที่ 2

ในสถานีผลิตตะแกรงบน ให้พนักงานนำถังใบไส้ชิ้นส่วนเทียบทะแกรงล่างที่แผนกประกอบตู้นวดที่ลະลายฯ ชิ้นแล้วค่อยนำมารวบไว้ใกล้ๆ กันแล้วพ่นที่ปฏิบัติงาน เพื่อลดเวลาในการเดินไปหยิบมาทีละชิ้น เมื่อชิ้นส่วนในถังใกล้ที่จะหมดจึงค่อยเดินไปขึ้นมาเพิ่มเติมอีก

4.3.5 ปัญหาที่เกี่ยวกับการเตรียมชิ้นส่วน

ปัญหาที่เกี่ยวกับการเตรียมชิ้นส่วนมีหัวที่เกิดขึ้นจากแผนกเตรียมชิ้นส่วนเอง เช่น การเตรียมชิ้นส่วนที่จะใช้ผลิตไม่ได้คุณภาพ พนักงานที่แผนกผลิตชิ้นส่วนต้องนำมาแก้ไขก่อนที่จะทำการผลิต การเตรียมชิ้นส่วนทำไม่ทันส่งให้แผนกผลิตชิ้นส่วน เป็นต้น และจากการสั่งผลิตมาจากต้านนอก

ของบริษัท เช่น การสั่งซื้อชิ้นส่วนที่มีขนาดความยาวมากเกิน เป็นต้น หากผู้จัดทำโครงการจึงได้จัดหา แนวทางการแก้ปัญหาไว้หลัก 2 แนวทางดังนี้

4.3.5.1 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.27 ข้อที่ 1 - 6

ให้แผนกเตรียมชิ้นส่วนทำการตรวจสอบชิ้นส่วนก่อนที่จะนำมาส่งให้กับแผนกผลิตชิ้นส่วน เพื่อป้องกันการแก้ไขงานก่อนที่จะทำการประกอบและการแก้ไขงานระหว่างการประกอบ รวมถึงการเช็คสต็อกตามชั้นวางชิ้นส่วนต่างๆภายในสถานีผลิตชิ้นส่วนต่างๆเพื่อป้องกันชิ้นส่วนไม่พอสำหรับการประกอบ

4.3.5.2 แนวทางการแก้ปัญหา จากตารางที่ 4.27 ข้อที่ 1 หัวข้อปัญหา 4.2.2.4

ทำการสั่งซื้อชิ้นส่วนโครงการล่างแยกกับโครงการบนเพื่อลดปั้นตอนการตัดเหล็กเส้นโครงการล่างออกของพนักงานผลิตโครงการ และยังลดต้นทุนได้อีกด้วย

4.4 นำเสนอต่อผู้บริหาร

หลังจากที่ได้คิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาแล้ว ได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในหัวข้อ 4.3 ต่อผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาของโรงงานประกอบรถเกียร์ข้าวไทย ซึ่งได้รับการสนับสนุนพร้อมทั้งให้คำชี้แนะต่างๆเป็นอย่างดี เนื่องจากทางโรงงานเลือกที่จะเน้นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับโรงงาน และทางโรงงานกำลังมีแผนที่จะพัฒนาเป็นทุนเดินอยู่แล้ว หากโรงงานจึงพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือในทุกด้านเป็นอย่างดี ซึ่งผู้จัดทำโครงการได้จัดทำสรุปผลหลังจากที่ได้นำเสนอต่อผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาได้ดังตารางที่ 4.27 - 2.31 ซึ่งประกอบด้วยข้อเสนอแนะที่ให้กับทางโรงงาน , ความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาและเหตุผลถึงปัจจัยที่ยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามข้อเสนอแนะ

**ตารางที่ 4.27 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดสถานีงานต่อผู้จัดการฝ่าย
วิจัยและพัฒนาของงานประกอบรถเกี่ยวนวดข้าวไทย**

หัวข้อ แนวทาง	รายละเอียดแนวทางการแก้ปัญหา	เห็นด้วย/ไม่ เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.3.1.1	ออกแบบชั้นวางชิ้นส่วนใหม่เพื่อ นำมาเป็นชั้นวางชิ้นส่วนที่กองอยู่บน พื้นภายในสถานีผลิตแหงข้าง	/	เห็นด้วย เนื่องจากจะทำ ให้พื้นที่การทำงานภายใน สถานีงานมากขึ้น
	ทำการจัดสถานีงานผลิตแหงข้างใหม่ เพื่อให้พนักงานสามารถดึงชิ้นส่วน ออกด้านที่ติดกับจักรได้ และกำหนด พื้นที่ในการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ทำการ ผลิตเสร็จแล้ว	/	เห็นด้วย เนื่องจากจะทำ ให้พื้นที่การทำงานภายใน สถานีงานมากขึ้นและ สะดวกต่อการทำงาน
4.3.1.2	ทำการออกแบบทำชั้นวางชิ้นส่วน ขนาดเล็กในแผนกผลิตชานหน้า	/	เห็นด้วย เนื่องจากจะทำ ให้พนักงานทำงานได้เร็ว ขึ้น
4.3.1.3	ทำการคัดแยกอะไหล่ออกจากกันให้ ชัดเจน และจัดหาพาเลทที่เป็นลังไม้ม มาใส่อะไหล่ที่ถูกนำมาส่งโดยซัพ พลายเออร์	/	เห็นด้วย เนื่องจากจะทำ ให้พนักงานหยิบใช้งานได้ ง่ายและสถานีงานเป็น ระเบียบ
4.3.1.4	กำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิต เสร็จแล้วภายในสถานีผลิตท่อลิบและ ห้องเม็ด 1 , 2 , 3	/	เห็นด้วย เนื่องจากจะทำ ให้สะดวกต่อการส่งไปยัง แผนกประกอบตู้นวดและ สถานีงานเป็นระเบียบ

ตารางที่ 4.28 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บขั้นส่วนต่อผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาในงานประกันคุณภาพเด่นชัดข้าวไทย

หัวข้อ แนวทาง	รายละเอียดแนวทางการแก้ปัญหา	เห็นด้วย/ไม่ เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.3.2.1	ทำการคัดแยกชนิดและขนาดของขั้นส่วนตามขั้นวางต่างๆโดยใช้สีช่วยแยกขนาดและชนิดของขั้นส่วนตามขั้นภายในสถานีงานต่างๆ และจัดทำป้ายบ่งชี้โดยใช้เศษแตนเลสจากทางโรงงานที่มีอยู่เชื่อมติดกับขั้นวางเพื่อความแจ้งเร็ว	/	เห็นด้วย เนื่องจากช่วยให้พนักงานหยิบขั้นส่วนได้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

ตารางที่ 4.29 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ช่วยในการทำงานต่อผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาในงานประกันคุณภาพเด่นชัดข้าวไทย

หัวข้อ แนวทาง	รายละเอียดแนวทางการแก้ปัญหา	เห็นด้วย/ไม่ เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.3.3.1	ทำการออกแบบชุดจับยืดขั้นงาน ที่ใช้งานง่ายและนำไปติดตั้งบนบันจิกที่มีปัญหาด้านการจับยืดขั้นงานได้โดยทำการเปลี่ยนระยะต่างๆเพื่อความเหมาะสมสมกับการใช้งานบนบันจิก	/	เห็นด้วย เนื่องจากขั้นงานจะได้มีคุณภาพมากขึ้นและทำงานได้เร็วขึ้น
4.3.3.2	ทำการออกแบบชักแรงระยะใส่ใบพัดฟางในสถานีผลิตลูกน้ำ	/	เห็นด้วย เนื่องจากขั้นงานจะได้มีคุณภาพมากขึ้นและทำงานได้เร็วขึ้น

ตารางที่ 4.30 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการทำงานต่อผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวขนาดข้าวไทย

หัวข้อ แนวทาง	รายละเอียดแนวทางการแก้ปัญหา	เห็นด้วย/ไม่ เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.3.4.1	ในสถานีผลิตท่อสีบและท่อเม็ด 1 , 2 , 3 ขั้นตอนการประกอบท่อสีบกับตันท่อสีบให้พนักงานวางแผนท่ออยู่กับที่ และให้พนักงานนำตันท่อมาประกอบกับท่อสีบ	/	เห็นด้วย เนื่องจากชั้นงานจะได้มีคุณภาพมากขึ้น และทำงานได้เร็วขึ้น
4.3.4.2	ในสถานีผลิตตะแกรงบน ให้พนักงานนำลังไปใส่ชิ้นส่วนเศรษฐะแกรงล่างที่แผนกประกอบตู้นวดที่ละหลายฯชิ้น	/	เห็นด้วย เนื่องจากทำงานได้เร็วขึ้น

ตารางที่ 4.31 แสดงข้อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเตรียมชิ้นส่วนต่อผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาโรงงานประกอบรถเกี่ยวขนาดข้าวไทย

หัวข้อ แนวทาง	รายละเอียดแนวทางการแก้ปัญหา	เห็นด้วย/ ไม่เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.3.5.1	แผนกเตรียมชิ้นส่วนทำการตรวจสอบชิ้นส่วนก่อนที่จะนำมาส่งให้กับแผนกผลิตชิ้นส่วน	/	**
4.3.5.2	ทำการสั่งซื้อชิ้นส่วนโครงตะแกรงล่างแยกกับโครงตะแกรงบน	/	เห็นด้วยเนื่องจากทำงานได้เร็วขึ้นและลดต้นทุน

เครื่องหมาย / หมายถึง เห็นด้วย
เครื่องหมาย X หมายถึง ไม่เห็นด้วย

จากแนวทางที่ได้นำเสนอไปทั้งหมด 12 แนวทาง มีทั้งหมด 12 แนวทางที่ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาเห็นด้วยที่จะทำการปรับปรุงและเห็นด้วยที่จะทำการปรับปรุงแต่ทางโรงงานยังไม่พร้อมที่จะทำการได้ทันที 1 แนวทาง (แนวทางที่ผู้จัดทำโครงการ ได้ทำเครื่องหมาย ** ไว้) โดยทางผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนาได้ให้เหตุผลกับทางผู้ทำโครงการว่า

“ ในส่วนแผนกเตรียมวัสดุ ทางฝ่ายวิจัยและพัฒนา เห็นด้วยกับนิสิตที่ได้นำเสนอแนวทางนี้ขึ้นมาเนื่องจาก แนวทางนี้เป็นประโยชน์ต่อระบบการผลิตของบริษัทเพรา

1. ทำให้แผนกประกอบและแผนกผลิตชิ้นส่วนทำงานได้เร็วขึ้นตามที่นิสิตนำเสนอ
2. ทำให้บริษัทผลิตสินค้าได้มากขึ้น

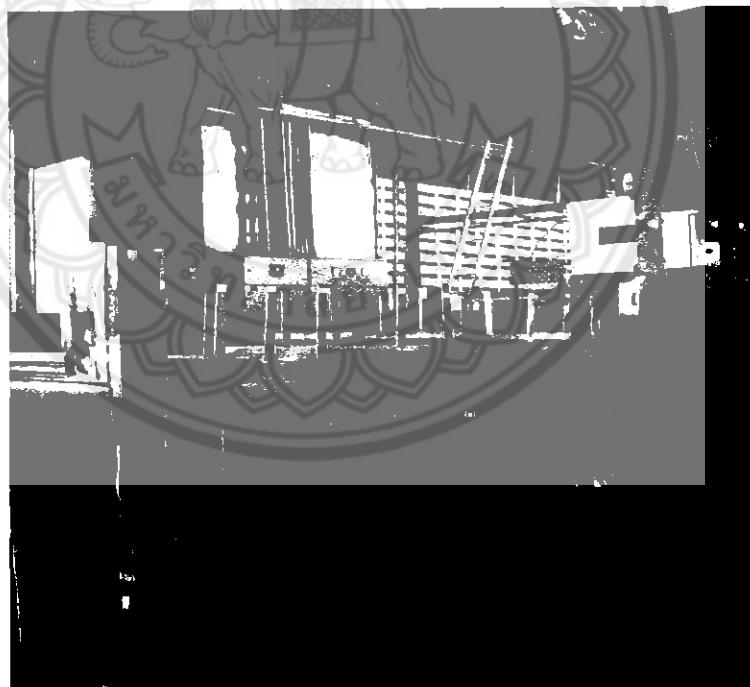
แต่เนื่องจากปัจจุบันนี้ บริษัท กำลังเพิ่มการผลิตสินค้า แต่ปริมาณพนักงานฝ่ายผลิตยังมีจำนวนจำกัด และยังไม่เพียงพอต่อการผลิตหลัก ดังนั้น ทางบริษัท จึงขอรับพิจารณาข้อเสนอแนวทางของนิสิตในแนวทางที่เกี่ยวข้องกับแผนกเตรียมวัสดุ ถ้าบริษัทมีความพร้อมในด้านบุคลากร บริษัทจะดำเนินการตามที่นิสิตเสนอทันที เพื่อประโยชน์ของบริษัทเอง ”

4.5 ทำการปรับปรุงปัญหา

เมื่อได้นำเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาและทางโรงงานได้พิจารณาพร้อมทั้งอนุมัติให้ทำการแก้ปัญหาได้ ตามที่เห็นสมควรแล้ว ทางผู้จัดทำโครงการจึงได้เข้าไปในโรงงานจัดทำการแก้ไขปัญหา ตามแนวทางที่ได้รับการอนุมัติ ดังตารางที่ 4.27 - 4.31 แต่เนื่องจากโรงงานกำลังเร่งผลิตสินค้าเพื่อให้ทันต่อความต้องการของลูกค้าจึงไม่สามารถทำการปรับปรุงได้ทุกสถานีงาน แนวทางใดที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน ก็จะเลือกทำการปรับปรุงตามสถานีที่มีคำสั่งการผลิตน้อย หรือว่างเนื่องจากชั้นส่วนพอมีอยู่ในคลังสินค้าบ้างแล้วจึงเข้าไปทำการปรับปรุง เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนกำลังการผลิตของโรงงาน

4.5.1 ปัญหาที่เกิดจากการจัดสถานี

4.5.1.1 จัดทำชั้นวางใหม่เพื่อนำมาใส่ชิ้นส่วนที่วางกองอยู่กับพื้นที่สถานีผลิตแห่งข้างเพื่อให้พื้นที่ภายในสถานีงานว่างมากขึ้น

รูปที่ 4.51 แสดงชิ้นที่จัดทำขึ้นเพื่อนำมาใส่ชิ้นส่วนในสถานีผลิตแห่งข้าง

จากรูปที่ 4.51 ชิ้นที่ถูกออกแบบมาเพื่อใส่ชิ้นส่วน พร้อมทั้งทำการคัดแยกขนาดไว้ตามขนาดที่แตกต่างกันออกไปของชิ้นส่วน โดยจะเห็นว่า 2 ชิ้นด้านบนจะออกแบบมาให้ใส่ชิ้นส่วนที่มีขนาดสั้น และ 2 ชิ้นด้านล่างจะออกแบบมาให้ใส่ชิ้นส่วนที่มีขนาดยาว เพื่อให้ชั้นมีพื้นที่มากพอสำหรับชิ้นส่วนที่มีหลายชนิด

4.5.1.2 ทำการจัดวางชั้นส่วนใหม่กับชั้นวางชิ้นส่วนเก่าภายในสถานีผลิตแผงข้าวใหม่เพื่อให้มีพื้นที่กว้างในสถานีงานมากขึ้นและทำให้พนักงานดึงเหล็กออกได้สะดวกมากขึ้น พร้อมทั้งกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้วภายในสถานีผลิตแผงข้าว โดยจะทำการวางชั้นใหม่ให้ขนาดไปกับชั้นเก่าและเลื่อนจิกที่ใช้ผลิตแผงข้างออกไปเพื่อเพิ่มพื้นที่ในการทำงาน และสามารถดึงชิ้นส่วนที่อยู่ด้านล่างชั้นเก่าออกได้จากทางด้านที่ติดอยู่กับจิก

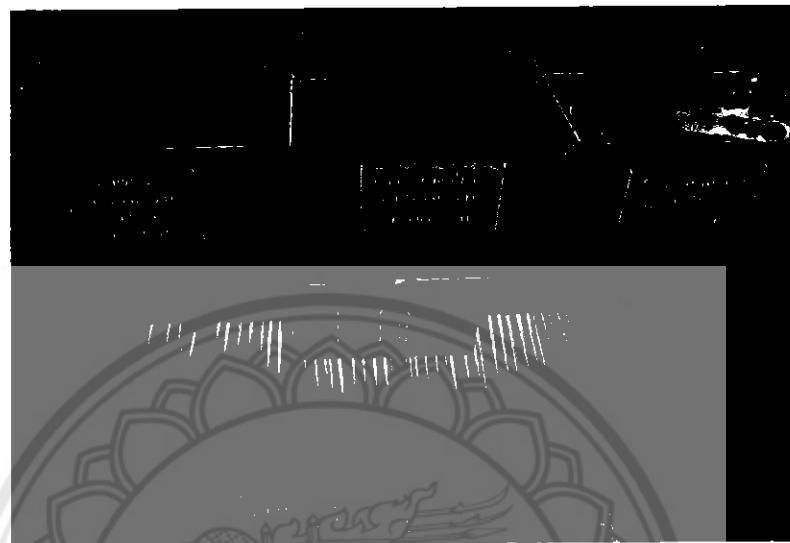
รูปที่ 4.52 แสดงการวางชั้นใส่ชิ้นส่วนใหม่กับชั้นใส่ชิ้นส่วนเก่าเพื่อให้มีพื้นที่กว้างมากขึ้น

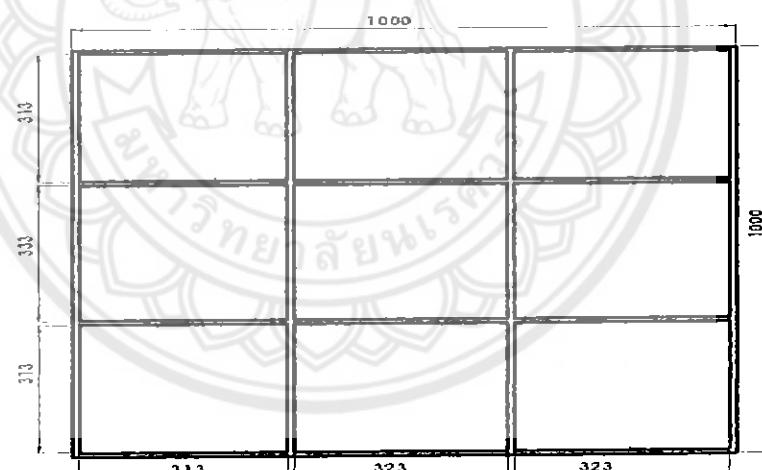
รูปที่ 4.53 แสดงการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้ว

จากรูปที่ 4.53 จะเห็นว่ามีการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้วอย่างชัดเจนและถูกกำหนดให้อยู่ใกล้กับแผนกประกอบตู้นวดเพื่อความสะดวกในการนำไปประกอบ เป็นแผงข้างโครงเครื่อง โดยแผงข้างด้านขวาจะอยู่ด้านในสุดที่ติดกับแผนกประกอบตู้นวด และแผงข้างด้านซ้ายจะอยู่ด้าน外 เนื่องจากการประกอบพนักงานจะยกแผงข้างด้านขวาไปประกอบก่อนแล้ว จึงนำแผงข้างด้านซ้ายไปประกอบทีหลังการจัดเก็บจึงเรียงลำดับการประกอบของแผนกประกอบตู้นวด เพื่อความสะดวกของพนักงานประกอบตู้นวด

4.5.1.3 จัดทำชั้นวางชิ้นส่วนขนาดเล็กในสถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงล่างเพื่อนำมาใส่ชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็กแทนการใส่ถังและนำชั้นวางไปล้ำกับจิกและพื้นที่ปฏิบัติงาน โดยใช้เศษชิ้นส่วนที่หาจากแผนกเตรียมชิ้นส่วนจัดทำชั้น ที่มีขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 1 เมตร และจัดแบ่งเป็นช่อง 9 ช่อง เท่ากับจำนวนถังที่ใช้ใส่อะไหล่

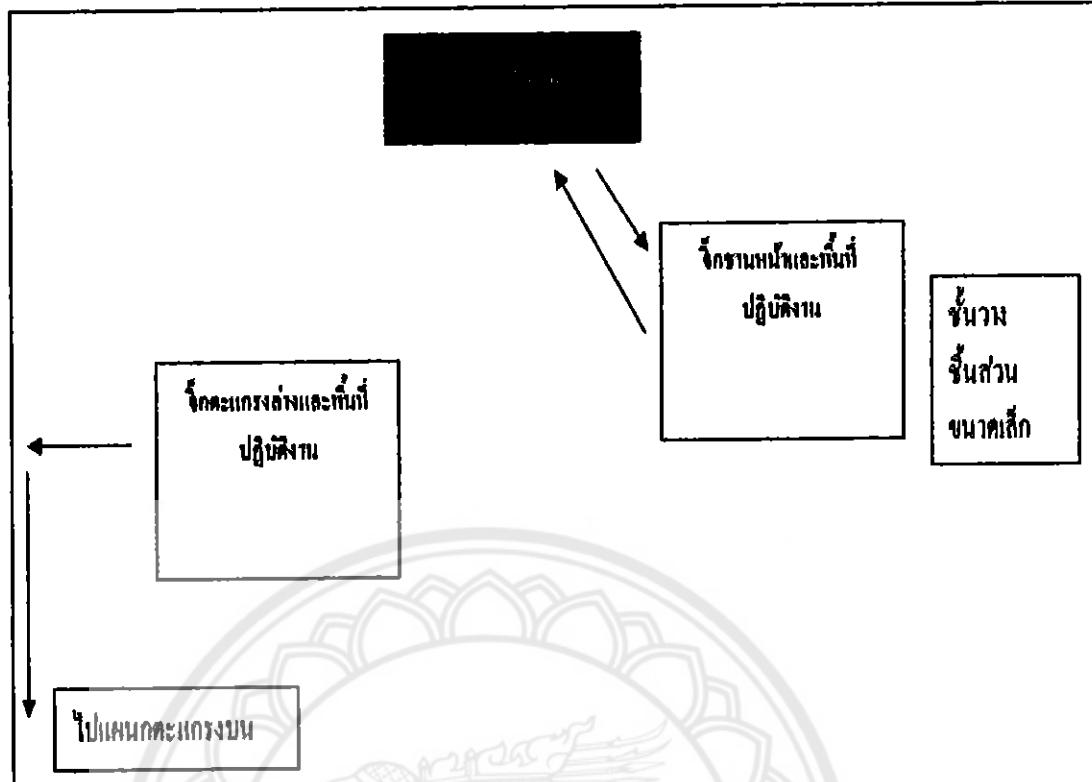

รูปที่ 4.54 แสดงขั้นที่จัดทำขึ้นเพื่อใส่ชิ้นส่วนขนาดเล็กแทนการใส่ในถัง

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร
รูปที่ 4.55 แสดงระยะที่ใช้แบ่งช่องของขั้นใส่ชิ้นส่วนขนาดเล็ก

จากรูปที่ 4.54 - 4.55 จะเห็นว่าจำนวนช่องที่ใช้ใส่ชิ้นส่วนจะมีขนาดที่เท่าๆ กันเนื่องจากข้อจำกัดด้านวัสดุที่นำมาใช้ และพื้นที่ที่ต้องนำชั้นวาง

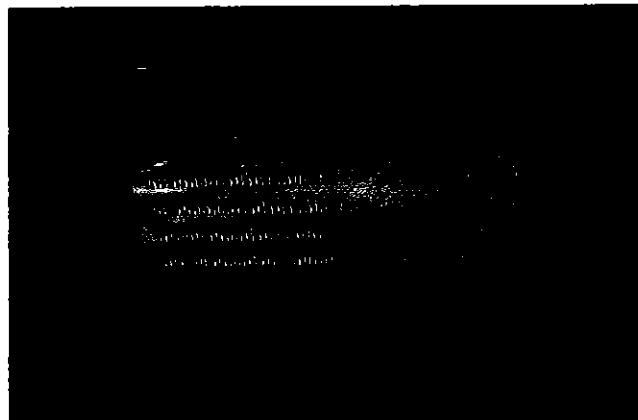
รูปที่ 4.56 แสดงการนำชื่นวางขึ้นส่วนขนาดเด็กมาวางใกล้ๆกับจี้กและพื้นที่ปฏิบัติงาน

จากรูปที่ 4.56 จะเห็นว่าชั้นที่ใส่ชื่นส่วนขนาดเด็กจะถูกนำมาวางใกล้ๆกับจี้กและพื้นที่ปฏิบัติงาน เพื่อลดระยะทางในการเดินไปหยิบชื่นส่วนของพนักงาน ช่วยให้การทำงานเร็วขึ้น

4.5.1.4 จัดหาพาเลทไม้มาใส่อยู่ใกล้ที่ซัพพลายเออร์มาส่งที่สถานีผลิตลูกน้ำดและสถานีผลิตหัวกะโหลกและหอยขาว เพื่อความสะดวกต่อการหยิบใช้งานและรับส่งอะไหล่

รูปที่ 4.57 แสดงการนำพาเลทไม้มาใส่อะไหล่พร้อมทั้งจัดทำป้ายบอกชื่อและขนาด

รูปที่ 4.58 แสดงรูปแบบป้ายที่ใช้ปั๊มซีอิจไอลท์อยู่ในพาเลทไม้

จากรูปที่ 4.58 จะเห็นว่าป้ายที่ใช้จะเป็นลักษณะของแผ่นป้ายพิวเจอร์บอร์ด เนื่องจากพาเลทเป็นไม้จึงไม่สามารถใช้แผ่นสแตนเล斯มาเชื่อมติดได้ จึงใช้แผ่นพิวเจอร์บอร์ดนำมาเจาะรูด้านหลังแล้วใช้สายรัดสายไฟนำรักริดกับพาเลทไม้อีกที่หนึ่งเพื่อความแน่นหนา และทำการพิมพ์ป้ายซีอิจของอะไหล่พร้อมทั้งรหัสที่ใช้เพื่อความสะดวกในการเขีคห์อย่างไร และการสั่งซื้อ

4.5.1.5 กำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้วภายในสถานีผลิตห่อสีบ และห่อเม็ด 1 , 2 , 3 เพื่อป้องกันไม่ให้พนักงานนำชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้ววางไปทั่วสถานีงาน และสะดวกต่อการขนส่งไปยังแผนกประกอบตู้นวด

รูปที่ 4.59 แสดงการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้วภายในสถานีผลิตห่อสีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3

จากรูปที่ 4.59 จะเห็นว่ามีการกำหนดพื้นที่ในการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ซัดเจนและกำหนดให้อยู่ใกล้ๆ กับแผนกประกอบตู้นวดเพื่อความสะดวกในการนำไปประกอบกับตู้นวด และทำการแยกออกจากกันอย่างชัดเจน คือ ห่อเม็ด 1 อยู่ทางด้านซ้ายสุด ห่อเม็ด 2 , 3 อยู่ตรงกลาง ห่อสีบอยู่ทางด้านขวาสุด เนื่องจากการประกอบพนักงานจะต้องประกอบห่อเม็ด 1 กับตู้นวด ก่อน ถัดไปจึงประกอบห่อเม็ด 2 , 3 สุดท้ายเป็นการนำห่อสีบไปประกอบ การจัดเก็บจึงเรียงลำดับตามการประกอบของพนักงานแผนกประกอบตู้นวด

4.5.2 ปัญหาที่เกิดจากการจัดเก็บชิ้นส่วน

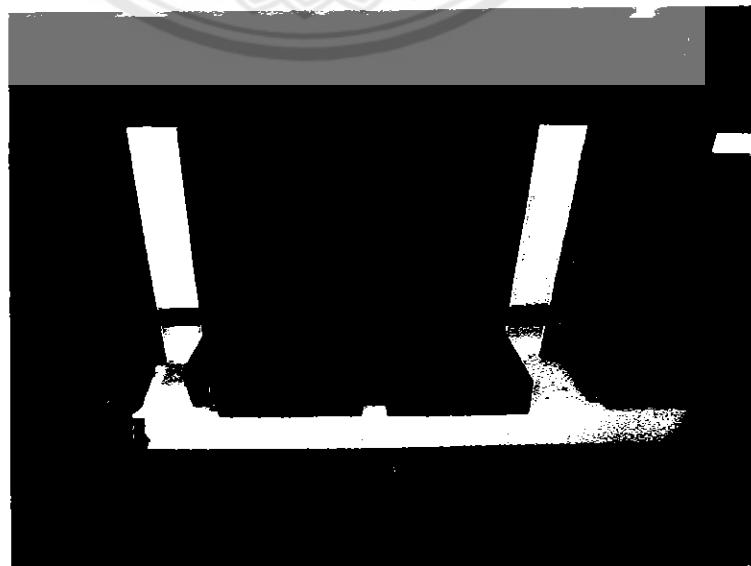
เนื่องจากมีสภาพปัญหาที่คล้ายคลึงกันและแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทางบริษัทกำลังเร่งผลิตชิ้นส่วนเพื่อให้ทันต่อความต้องการของลูกค้าทางผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการเป็นแนวทางให้กับบริษัทเพื่อดำเนินการต่อไป ดังนี้

ทำการคัดแยกขนาดและชนิดของชิ้นส่วนตามชั้นวางต่างๆโดยใช้สีช่วยแยกขนาดและชนิดของชิ้นส่วนตามชั้นภายในสถานีต่างๆตามตารางที่ 4.23 โดยใช้สีตามจำนวนชนิดของชิ้นส่วน เช่นใน 1 ชั้น มีชิ้นส่วนอยู่ 7 ชนิด สีที่ใช้ก็จะใช้ 7 สีแตกต่างกันไป เพื่อง่ายต่อการมองเห็น

รูปที่ 4.60 แสดงการคัดแยกขนาดของเหล็กตามชั้นพร้อมทั้งใช้สีช่วยในการแยกขนาดและชนิดของชิ้นส่วน

เมื่อทำการคัดแยกขนาดแล้ว จึงได้จัดทำเส้นแสดงระดับท่าสุดและฐานสุดของปริมาณชิ้นส่วนที่จะอยู่บนชั้นเพื่อป้องกันปัญหาในเรื่องของชิ้นส่วนไม่เพียงพอและชิ้นส่วนมากเกินจนไม่มีชั้นใส

รูปที่ 4.61 แสดงเส้นบอกระดับสูงสุดและต่ำสุดที่อยู่บนชั้น

จากรูปที่ 4.61 แสดงให้เห็นเส้นสีแดงหมายถึงระดับต่ำสุดของปริมาณชั้นส่วนที่อยู่บนชั้น บ่งบอกว่าพนักงานฝ่ายผลิตซึ่งส่วนครัวที่ทำการสังให้แผนกเตรียมวัสดุทำการเตรียมวัสดุนำมาส่งได้แล้ว และเส้นสีขาวแสดงให้เห็นถึงระดับสูงสุดของปริมาณชั้นส่วนที่อยู่บนชั้น บ่งบอกว่าชั้นวางชั้นส่วนใกล้เต็มแล้วควรที่จะบอกให้แผนกเตรียมชั้นส่วนหยุดการเตรียมชั้นส่วนได้แล้ว และความกว้างของช่องที่ใช้แบ่งจากรูปจะเห็นว่าความกว้างที่ไม่เท่ากัน เนื่องมาจากความต้องการต่ำสุดของแท่นชั้นส่วนมีไม่เท่ากัน ยกตัวอย่างดังที่แสดงในรูปจะเห็นว่าเหล็กราง 2 นิ้ว จะมีความกว้างของช่องมากกว่าเหล็กราง 1 นิ้ว เพราะการผลิต 1 ชุดจะใช้เหล็กราง 2 นิ้ว 4 ชิ้น และเหล็กราง 1 นิ้ว 1 ชิ้น จึงเป็นเหตุผลของการแบ่งความกว้างของช่องที่ใส่ชั้นส่วนที่ไม่เท่ากัน

เมื่อทำการคัดแยกชั้นส่วนแล้ว จึงจัดทำป้ายเพื่อบอกขนาดไว้ที่ด้านข้างของชั้น โดยเชื่อมแผ่นสแตนเลสติดกับบานพับ แล้วจึงค่อยนำไปเชื่อมติดกับชั้นวางชั้นส่วน

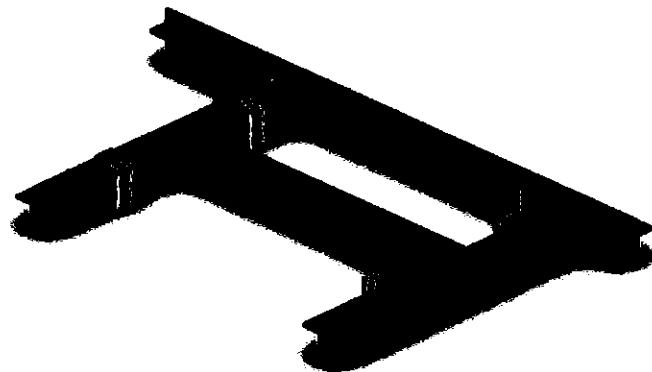
รูปที่ 4.62 แสดงป้ายที่ใช้บอกขนาดของชั้นส่วนตามชั้นวางชั้นส่วนต่างๆ

จากรูปที่ 4.62 จะเห็นว่าแผ่นสแตนเลสนั้นเชื่อมติดกับบานพับเพื่อที่จะสามารถพับหมุนได้ จะได้ไม่เกิดขวางพนักงานขณะทำงาน และสามารถนำไปติดได้กับชั้นวางชั้นส่วนทุกแผนก

4.5.3 ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ช่วยในการทำงาน

ปัญหาที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ช่วยในการทำงานแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังตารางที่ 4.29 แต่เนื่องจากโรงงานกำลังเร่งผลิตขนาดหน้าและตะแกรงโดยจึงไม่สามารถนำชุดจับยืดชิ้นงานไปติดตั้งบนจิกได้ทางผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการออกแบบไว้ เพื่อให้ทางโรงงานทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

4.5.3.1. จัดทำชุดจับยืดชิ้นงานบนจิกผลิตแผงช้างตามแบบที่กำหนดไว้ในข้อ 4.3.3.1 แล้วนำไปติดตั้งบนจิกผลิตแผงช้าง เพื่อลดการวัดงานหลายครั้งของพนักงานและทำให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

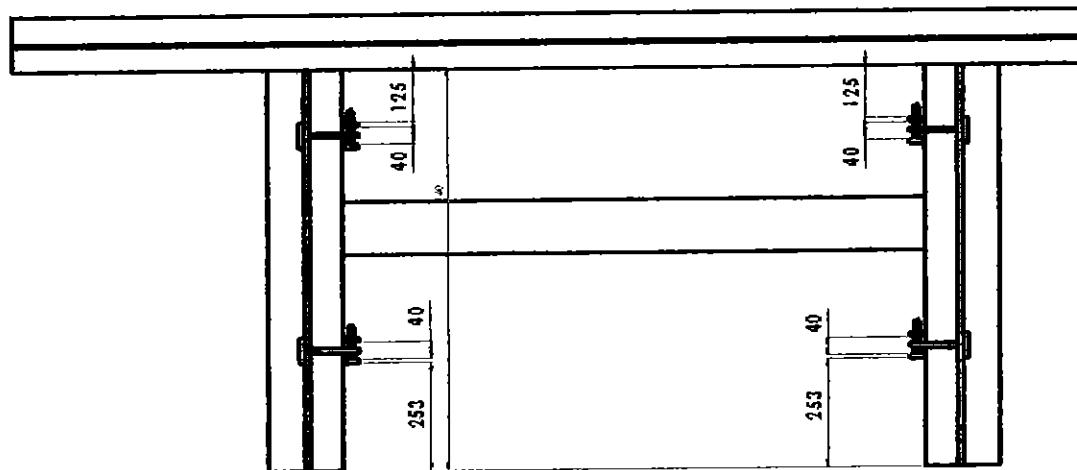
รูปที่ 4.63 แสดงการออกแบบตั้งชุดจับยึดซึ่งงานบนจิกผลิตแผงข้าง

รูปที่ 4.64 แสดงการติดตั้งชุดจับยึดซึ่งงานบนจิก

รูปที่ 4.65 แสดงชุดจับยึดซึ่งงานขณะที่จับยึดซึ่งงาน

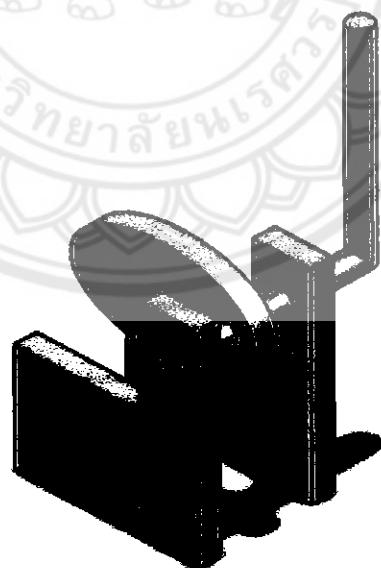

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร

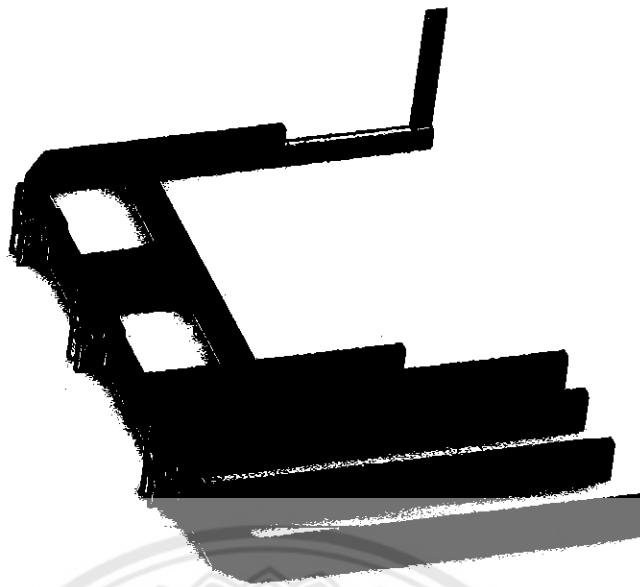
รูปที่ 4.66 แสดงระยะในการติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจิกผลิตแผงข้าง

จากรูปที่ 4.63 - 4.66 จะเห็นว่าจิกที่ใช้ในการทำงานมีการเพิ่มชุดจับยึดชิ้นงานเข้าไปในจิกเพื่อแก้ปัญหาด้านการจับยึดชิ้นงาน

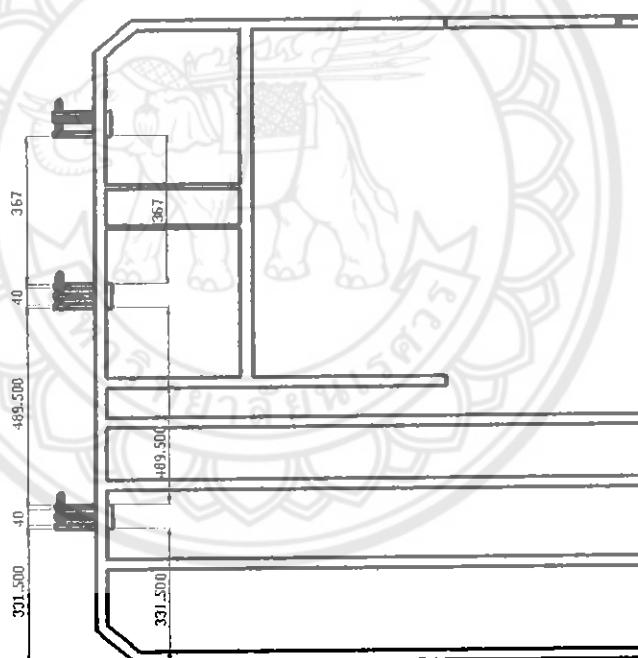
หลังจากที่ได้ทำการติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจิกผลิตแผงข้างแล้ว ทางผู้จัดทำการเปลี่ยนแปลงแบบของชุดจับยึดชิ้นงานตามแบบที่กำหนดไว้ในข้อ 4.3.3.1 เพื่อให้มีความเหมาะสมกับจิกผลิตชานหน้าและจิกดัดเหล็กจากโครงงตะแกรงโดยไว้ให้กับทางโรงงานเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

รูปที่ 4.67 แสดงการตัดแปลงขนาดของชุดจับยึดชิ้นงานบนจิกชานหน้า

รูปที่ 4.68 แสดงการประกอบแบบติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงาน

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 4.69 แสดงรายละเอียดในการติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจักรภพิตชานหน้า

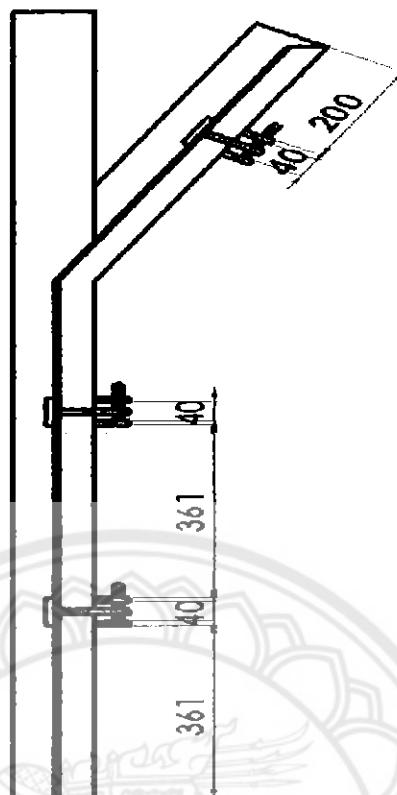
จากรูปที่ 4.67 – 4.69 จะเห็นว่ามีการประกอบแบบติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจักรภพิตชานหน้าและทำการกำหนดขนาดระยะต่างๆบนจักรเพื่อใช้ในการติดตั้งไว้ ให้กับทางโรงงานใช้ในการปรับปรุง

รูปที่ 4.70 แสดงชุดจับยึดชิ้นงานบนจี้กตัดเหล็กโครงทะแกรงโยก

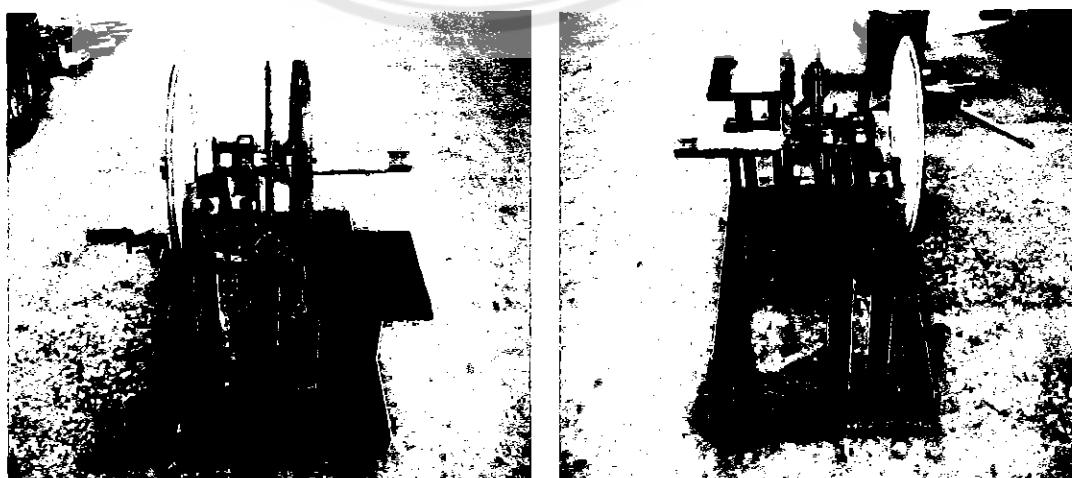
รูปที่ 4.71 แสดงการออกแบบชุดจับยึดชิ้นงานบนจี้กตัดเหล็กจากโครงทะแกรงโยก

หมายเหตุ : หน่วยเป็นมิลลิเมตร
รูปที่ 4.72 แสดงรายละเอียดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานของจักรดัดเหล็กจากโครงทะแกรงโยก

จากรูปที่ 4.70 – 4.72 จะเห็นว่ามีการออกแบบติดตั้งชุดจับยึดชิ้นงานบนจักรดัดเหล็กจากโครงทะแกรงโยกและทำการกำหนดขนาดระยะต่างๆบนจักรเพื่อใช้ในการติดตั้งไว้ให้กับทางโรงงานใช้ในการปรับปรุง

4.5.3.2 จัดทำจิกแบบระยะใส่ในพัดฟางตามแบบที่กำหนดไว้ตามข้อ 4.3.3.2 และทำการประกอบรวมเข้ากับจิกใส่ในพัดฟางเพื่อลดขั้นตอนในการเปลี่ยนจิกของพนักงาน

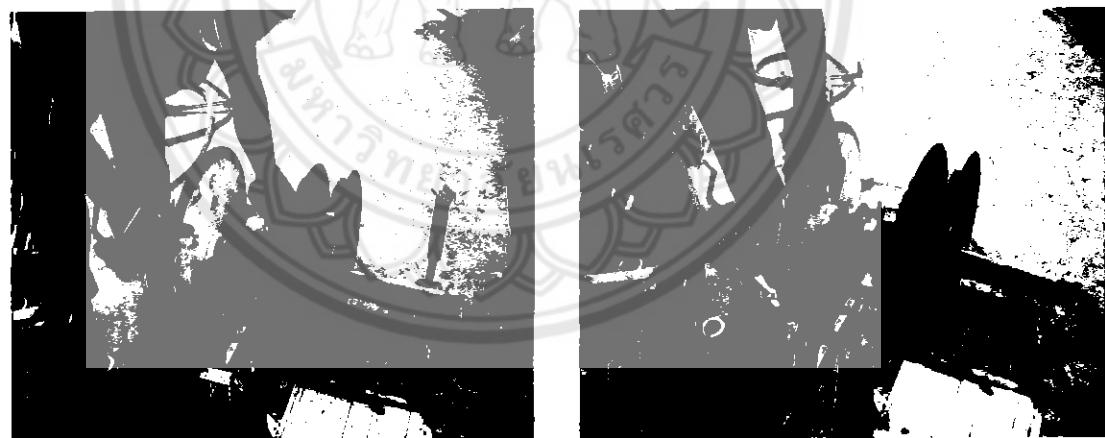
รูปที่ 4.73 แสดงการประกอบจิกแบบระยะใส่ในพัดฟางกับจิกใส่ในพัดฟาง

นอกจากนี้ยังได้เพิ่มตัวลือคต้าแห่งนั่งและตัวกำหนดขีดเส้นเข้าไปด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

รูปที่ 4.74 แสดงตัวลือคต้าแห่งนั่งและตัวกำหนดขีดเส้นที่เพิ่มเข้าไปในจักบ่างระยะใส่ใบพัดฟาง

จากรูปที่ 4.74 จะเห็นว่ามีการเพิ่มตัวลือคต้าแห่งนั่งและตัวกำหนดขีดเส้นเพื่อความสะดวกในการทำงานของพนักงาน และมีความถูกต้องของระยะการใส่ใบพัดฟาง

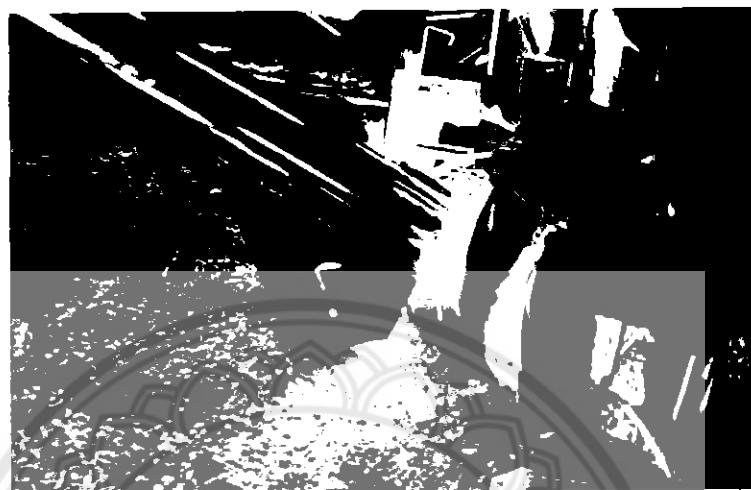

รูปที่ 4.75 แสดงการใช้งานของจึกที่ใช้แบ่งระยะใส่ใบพัดฟาง

รูปที่ 4.75 แสดงการใช้งานโดยเริ่มจากดูผ่านวดว่าเป็นรุ่นที่ใช้ใบพัดฟางกี่ใบ เช่น 8 ใบ กีเลือกต้าแห่งนั่งรู 8 รูที่งานแบ่งหลังจากนั้น ประกอบฝาสูญนวดเข้ากับจึก ต่อมาก็ตัวลือคต้าแห่งนั่งลือคต้าแห่งนั่งรูแรกของจำนวน 8 รู หลังจากนั้นหมุนตัวกำหนดขีดเส้นให้มาชนกับฝาสูญนวดแล้วจึงทำการขีดเส้นแบ่งระยะ ต่อมามุนตัวกำหนดขีดเส้นออก และนำตัวลือคชั้นงานออกจาก ฐาน และหมุนจึกแบ่งเป็นต้าแห่งนั่งรูที่ 2 ลือคต้าแห่งนั่งแล้วจึงขีดเส้น ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆจนครบ 8 รู เป็นอันเสร็จ

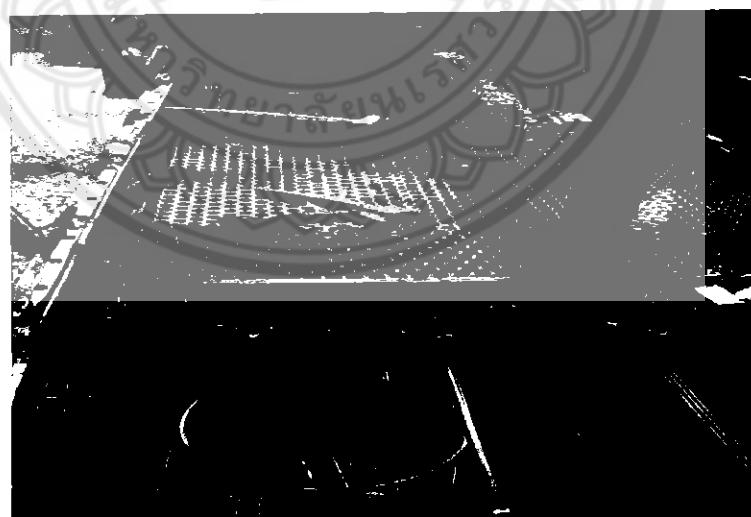
4.5.4 ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการทำงาน

4.5.4.1 เปลี่ยนวิธีการทำงาน โดยให้พนักงานวางท่ออยู่กับที่ และให้พนักงานนำตีนท่อมาประกบกับท่อสีบ เมื่อจากตันท่อสีบมีขนาดเล็กกว่าท่อและมีน้ำหนักเบากว่า การทำงานจึงง่ายกว่าและรวดเร็วขึ้น โดยที่พนักงานไม่เกิดความเมื่อยล้าขณะที่ทำงาน

รูปที่ 4.76 แสดงการเปลี่ยนวิธีการทำงานของพนักงานผลิตท่อสีบ

4.5.4.2 เปลี่ยนวิธีการทำงาน โดยให้พนักงานนำถังไปใส่ขึ้นส่วนเศษตะแกรงล่างที่แผนกประกอบตู้นวดที่ลະຫວายชิ้นแล้วค่อยนำมาราวงไว้ใกล้ๆ จิกและพื้นที่ปฏิบัติงาน เพื่อลดเวลาในการเดินไปหยิบมาที่ลະชิ้น เมื่อขึ้นส่วนในถังใกล้ที่จะหมดจึงค่อยเดินไปขึ้นมาเพิ่มเติมอีก

รูปที่ 4.77 แสดงการนำถังไปใส่เศษโครงตะแกรงล่างแล้วนำมาราวงใกล้ๆ จิก

4.5.5 ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียบม้วสตุ

ทำการสั่งซื้อเหล็กเส้นโครงตะแกรงล่างแยกจากเหล็กเส้นโครงตะแกรงบน เพื่อการตัดเหล็กเส้นโครงตะแกรงของพนักงานผลิตตะแกรงล่างออก และยังลดการเดินไปขึ้นเหล็กเส้นโครงตะแกรงที่แผนกผลิตตะแกรงบนได้อีกด้วยหนึ่ง

รูปที่ 4.78 แสดงขั้นตอนการทำงานหลังปรับปรุง

จากรูปที่ 4.78 แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่ทำการสั่งซื้อเหล็กเส้นโครงตัวกรงล่างแยกจากโครงตัวกรงบนแล้ว พนักงานสามารถจัดเรียบได้โดยที่ไม่ต้องมาตัดเหล็กเส้นโครงตัวกรงออก แล้วค่อยจัดเรียบกัน

4.6 เปรียบเทียบผลก่อนและหลังปรับปรุง

เมื่อได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วทางผู้จัดทำโครงการได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังปรับปรุงไว้เพื่อทำการเปรียบเทียบผลหลังปรับปรุงของแต่ละแนวทางการแก้ปัญหาตามตารางที่ 4.27 - 4.31 ก่อนที่จะทำการวัดผลด้านเวลา

4.6.1 เปรียบเทียบผลด้านเวลา

เมื่อทำการแก้ไขปัญหาแล้วทางผู้จัดทำโครงการได้เข้าไปทำการจับเวลาโดยตรงเพื่อใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในด้านของเวลาหลังจากที่มีการปรับปรุง เป็นจำนวน 10 ครั้ง ของแต่ละสถานี เหมือนกับตอนก่อนทำการปรับปรุงแต่การจับเวลาครั้งนี้จะไม่ได้จับเวลาครบทั้ง 8 สถานีงานเนื่องจากแนวทางการแก้ปัญหาเป็นแนวทางที่เกี่ยวข้องกับเวลาและการจัดสถานีงาน แต่แนวทางที่เกี่ยวข้องกับเวลานั้นไม่ได้ทำการแก้ปัญหาตามแนวทางที่วางไว้ทุกสถานี เพราะติดเงื่อนไขของทางโรงงานที่กำลังเร่งการผลิต จึงทำการจับเวลาโดยตรงเฉพาะสถานีที่ทำการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเวลาเท่านั้นได้แก่

4.6.1.1 สถานีผลิตแผงข้าง

4.6.1.2 สถานีผลิตชานหน้าและตัวกรงล่าง

4.6.1.3 สถานีผลิตลูกน้ำด

4.6.1.4 สถานีผลิตตัวกรงบน

4.6.1.5 สถานีผลิตห่อลีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3

เมื่อกำหนดสถานีที่จะทำการจับเวลาได้แล้วทางผู้จัดทำโครงการจึงได้เข้าไปจับเวลาเป็นจำนวน 10 ครั้ง พร้อมทั้งหาค่าเฉลี่ย ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงการจับเวลาหลังการปรับปุ่ง

สถานี ที่	จำนวนครั้ง ในการอัป เวลา	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	\bar{x}
1	แผงข้าง	37	42	43	41	42	43	44	39	40	41	41.2
2	ชานหน้า	218	225	227	213	211	213	224	228	224	213	219.6
	ตะแกรงล่าง	121	119	129	117	120	115	114	118	117	118	118.8
3	สูกน้ำด	365	375	377	386	381	372	383	385	374	371	376.9
4	ตะแกรงบน	151	161	150	167	160	166	158	161	173	165	161.2
5	ท่อข้าวสีบ	164	163	160	165	162	158	161	163	166	161	162.3
	ท่อข้าวเม็ด 1,2,3	314	309	313	316	314	316	311	313	316	313	313.5

เมื่อทำการจับเวลาครบทั้ง 10 ค่าแล้ว ทางผู้จัดทำโครงการจึงทำการกำหนดอัตราการทำงาน (Rating) หลังการปรับปุ่งโดยการประเมินค่าอัตราความเร็วของการทำงานในแต่ละแผนก จะให้คะแนนขององค์ประกอบของระบบ Westinghouse system of rating ซึ่งพิจารณาจากปัจจัย 4 อย่าง คือ ความชำนาญ (Skill) ความพยายาม (Effort) ความสม่ำเสมอ (Consistency) และ เงื่อนไข (Condition) เพื่อใช้ในการคำนวณหา Normal Time ของเวลาหลังปรับปุ่งเพื่อเปรียบเทียบกับ Normal Time ของเวลาการทำงานหลังการปรับปุ่ง ดังตารางที่ 4.11 - 4.18 และทำการคำนวณหา Normal Time ของเวลาการทำงานหลังการปรับปุ่ง ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดง Normal Time ของเวลาการทำงานหลังปรับปุ่ง

สถานีที่	การผลิต	Selected Time (min)	Rating	Normal Time(min)
1	แผงข้าง	41.2	0.97	39.964
2	ชานหน้า	219.6	1.18	259.128
	ตะแกรงล่าง	118.8	0.97	115.236
3	สูกน้ำด	376.9	0.97	365.593
4	ตะแกรงบน	161.2	1.03	166.036
5	ท่อข้าวสีบ	162.3	0.95	154.185
	ท่อข้าวเม็ด 1 , 2 , 3	313.5	1.12	351.12

หลังจากที่ทำการคำนวณหา Normal Time หลังการปรับปุ่งแล้วทางผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการเปรียบเทียบ Normal Time ก่อนและหลังปรับปุ่ง ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงการเปรียบเทียบ Normal Time ก่อนปรับปุ่งและหลังปรับปุ่ง

สถานีที่	การผลิต	Normal Time (ก่อนปรับปุ่ง) (นาที)	Normal Time (หลังปรับปุ่ง) (นาที)	เวลาที่ลดลง (นาที)
1	แผงข้าง	49.47	39.964	9.506
2	ชานหน้า	264.91	259.128	5.782
	ตะแกรงล่าง	123.287	115.236	8.051
3	ถุงน้ำด	376.651	365.593	11.058
4	ตะแกรงบน	173.349	166.036	7.313
5	ท่อข้าวลีบ	163.115	154.185	8.93
	ท่อข้าวเม็ด 1 , 2 , 3	358.96	351.12	7.84

จากการเปรียบเทียบเวลาในการทำงานก่อนปรับปุ่งและหลังปรับปุ่งตามตารางที่ 4.35 จะเห็นว่าเวลาในการทำงานของแต่ละสถานีงานที่มีการปรับปุ่งที่เกี่ยวข้องกับเวลาในการทำงานลดลง ทำให้มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นและใช้เวลาในการทำงานลดลง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการลดลงของเวลาในการทำงานดังนี้

สถานีผลิตแผงข้าง สามารถลดเวลาในการผลิตลงได้ 9.506 นาที เนื่องจากมีการปรับปุ่งแก้ไขจีกที่ใช้ในการจับยืดชิ้นงานในการทำงานให้มีความแน่นหนามากขึ้นและลดการวัดงาน ทลายครั้งของพนักงาน และจัดสถานีงานโดยการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้ว ภายในสถานีงานทำให้พนักงานทำงานได้สะพัดขึ้น

สถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงล่าง สามารถลดเวลาในการผลิตลงได้ 5.782 และ 8.051 นาที ตามลำดับ เนื่องจากมีการปรับปุ่งการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิตชานหน้าโดยการจัดทำชิ้นวางชิ้นส่วนขนาดเล็กมาใส่ชิ้นส่วนขนาดเล็กที่อยู่ในถังและนำชิ้นวางชิ้นส่วนมาวางใกล้ๆ กับจีกผลิตชานหน้าและพื้นที่ปฏิบัติงาน และลดขั้นตอนการทำงานของการผลิตตะแกรงล่างโดยการส่งชิ้นส่วนที่เหลือสู่กระบวนการต่อไป ให้มีขนาดที่พอดีกับตะแกรงล่าง เพื่อลดขั้นตอนในการตัดเหล็กเส้น โครงตะแกรงล่างในขั้นตอนสุดท้าย

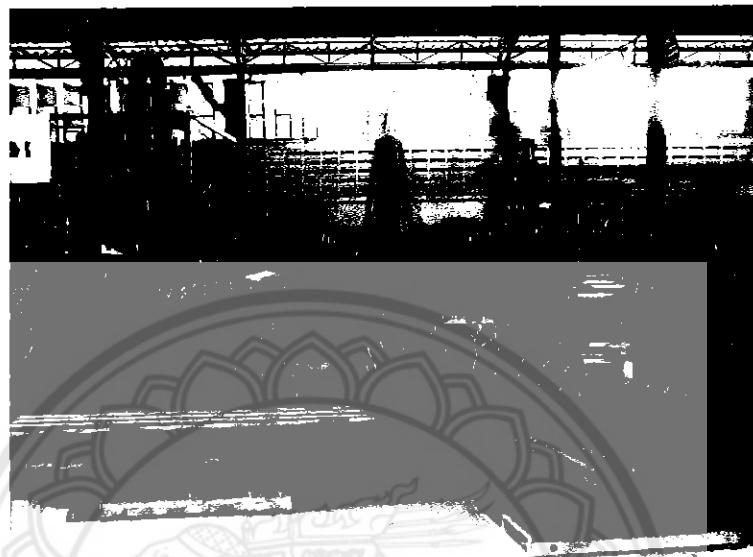
สถานีผลิตถุงน้ำด สามารถลดเวลาในการผลิตลงได้ 11.058 นาที เนื่องจากมีการปรับปุ่งแก้ไขจีกที่ใช้ในการแบ่งระยะใส่ใบพัดฟางและรวมเข้ากับจีกที่ใช้ใส่ใบพัดฟาง เพื่อลดขั้นตอนการเปลี่ยนจีกในการทำงาน และการจัดเก็บอะไหล่ที่ใช้ในการผลิตโดยการคัดแยกอะไหล่ที่ซื้อมาจากกันและจัดหาพาเลทไม้มาใส่օจะให้ลดเพื่อความสะดวกในการทำงาน

สถานีผลิตตะแกรงบน สามารถลดเวลาในการผลิตลงได้ 7.313 นาที เนื่องจากมีการเปลี่ยนวิธีการทำงานในขั้นตอนการผลิต คือการนำเศษตะแกรงล่างใส่ถังที่ละลายฯลฯ และนำมาระบายใกล้ๆ กับจีกผลิตตะแกรงบน เพื่อลดเวลาในการเดินไปค้นหาเศษตะแกรงล่างที่แผนกประกอบศูนย์

สถานีผลิตท่อลีบและท่อเม็ด 1 , 2 , 3 สามารถลดเวลาในการผลิตลงได้ 8.93 และ 7.84 นาทีเนื่องจากมีการเปลี่ยนวิธีการทำงานโดยการนำเต็นท์ท่อมาประกอบกับท่อเนื่องจากเต็นท์ท่อมีน้ำหนักเบากว่าท่อจึงสามารถทำงานได้เร็วขึ้น และการจัดสถานีงานทำโดยการกำหนดพื้นที่จัดเก็บชิ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้วภายในสถานีงานทำให้พนักงานทำงานได้สะพัดขึ้น

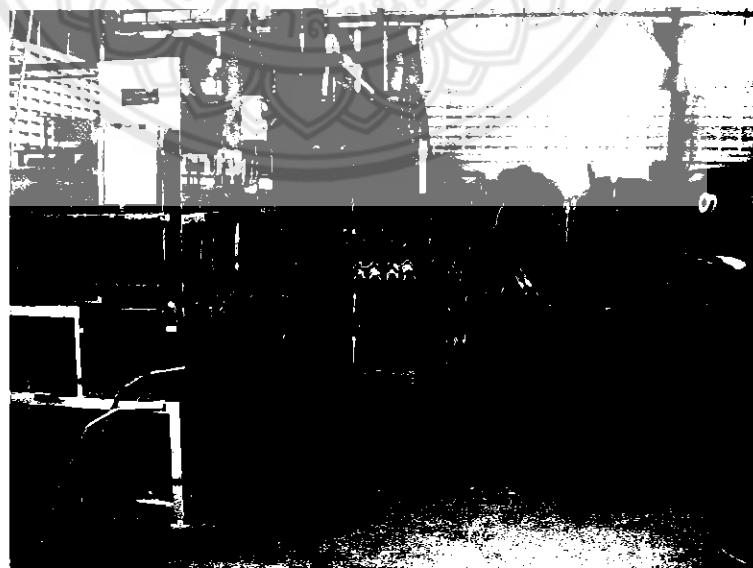
4.6.2 เปรียบเทียบผลด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

หลังจากที่ได้มีการปรับปรุงด้านสถานีการทำงานของพนักงาน สถานีที่ได้ทำการปรับปรุงนั้นจะมีพื้นที่ในการทำงานมากขึ้น พนักงานจึงสามารถทำงานได้สะดวกมากขึ้นตามไปด้วย ดังตัวอย่างสถานีผลิตแผงข้าง ในรูปที่ 4.79 – 4.80

รูปที่ 4.79 แสดงสถานีผลิตแผงข้างก่อนปรับปรุง

จากรูปที่ 4.79 แสดงให้เห็นว่าก่อนทำการปรับปรุงสถานีผลิตแผงข้าง จะมีกองขี้นส่วนวางอยู่ภายในสถานีงานทำให้พนักงานทำงานได้ไม่สะดวก พื้นที่ใช้สอยภายในสถานีผลิตแผงข้างก์น้อยลงตามไปด้วย

รูปที่ 4.80 แสดงสถานีผลิตแผงข้างหลังปรับปรุง

จากข้อที่ 4.80 แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่ทำการปรับปรุงสถานีผลิตแผงข้างแล้วกองชั้นส่วนจะหายไปทำให้พื้นที่ภายในสถานีผลิตแผงข้างเพิ่มมากขึ้น พนักงานสามารถทำงานได้สะดวกมากขึ้น และยังช่วยให้สามารถนำล้อเลื่อนที่ใช้ตั้งโครงตู้นวดเข้าออกได้สะดวก

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งขายการประกอบตู้น้ำดื่มของโรงงานรถเกี่ยวข้าวไทย จ.พิษณุโลก เพื่อที่จะทำการปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน โดยปรับปรุงวิธีการทำงานให้ง่ายขึ้น ตามหลักการ ECRS จัดสถานีการทำงานตามหลักการ 5 ส.

5.1 สรุปผลการดำเนินโครงการ

ทางผู้จัดทำได้ทำการสรุปแนวทางการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการ ECRS และ 5 ส. พร้อมทั้ง เวลาที่ลดลงไว้ในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1แสดงการสรุปหลักการที่ใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมทั้งเวลาที่ลดลง

สถานีที่	แนวทางการแก้ปัญหา	หลักการที่ใช้	เวลาที่ลดลง (นาที)
1. สถานีผลิต แผงข้าง	จัดท่าชุดจับยืดชิ้นงาน	ECRS (S)	9.506
	จัดทำชิ้นวางชิ้นส่วน	5 ส. สะดาวก	
	คัดแยกวัสดุตามชิ้นพร้อมทั้งทำป้ายบ่งชี้	5 ส. สะดาวก	
	กำหนดพื้นที่ในการจัดเก็บชิ้นส่วนที่ผลิตเสร็จแล้ว	5 ส. สุขลักษณะ	
2. สถานีผลิต ชานหน้าและ ตะแกรงล่าง	จัดทำชิ้นวางชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็ก	5 ส. สะดาวก	13.833
	จัดสถานีใหม่ โดยย้ายชิ้นวางชิ้นส่วนขนาดเล็กให้อยู่ใกล้ๆกับจักรและพื้นที่ปฏิบูรณ์ต่างๆ	5 ส. สะดาวก	
	ส่งชิ้นเหล็กเส้นโครงตะแกรงใหม่	ECRS (E)	
3. สถานีผลิตลูก น้ำด	จัดทำจิ๊กแบงรยะใส่ใบพัดพ่างใหม่	ECRS (S)	11.058
	ทำการคัดแยกของไม่ที่นำมาส่งโดยซัพพลายเออร์ และจัดหาพาเลทไม้มาใส่	5 ส. สะดาวก	
4. สถานีผลิต ตะแกรงบน	เปลี่ยนวิธีการทำงานใหม่โดยการนำถังไปใส่เศษ ตะแกรงล่างที่แผนกประกอบตู้น้ำดื่ม	ECRS (S)	7.313

ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงการสรุปหลักการที่ใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมทั้งเวลาที่ลดลง

สถานีที่	แนวทางการแก้ปัญหา	หลักการที่ใช้	เวลาที่ ลดลง (นาที)
5. สถานีผลิต ห่อสีบและห่อ ^{เม็ด 1 , 2 , 3}	เปลี่ยนวิธีการทำงานใหม่โดยการนำตีนท่อ ประกอบกับห่อ	ECRS (S)	16.77
	กำหนดพื้นที่ในการจัดเก็บขึ้นส่วนที่ผลิตเสร็จ ^{แล้ว}	5 ส. สุขลักษณะ	

จากตารางที่ 5.1 แสดงการสรุปการใช้หลักการ ECRS และ 5 ส.ช่วยในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้ในหัวข้อ 4.2 พร้อมทั้งเวลาที่ลดลงในแต่ละสถานีงาน จะเห็นว่าในสถานีผลิตชานหน้าและตะแกรงล่างจะมีเวลาลดลง 13.833 นาที แต่จะแบ่งเป็นเวลาในการผลิตชานหน้าลดลง 5.782 นาที และเวลาในการผลิตตะแกรงล่างลดลง 8.051 นาที เช่นเดียวกับสถานีผลิตห่อสีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3 จะแบ่งเป็นเวลาในการผลิตห่อสีบลดลง 8.93 นาที และเวลาในการผลิตห่อเม็ด 1 , 2 , 3 ลดลง 7.84 นาที และจากตารางที่ 5.1 จะเห็นว่าแต่ละสถานีมีเวลาที่ลดลงแตกต่างกันออกไป ตามแนวทางที่ได้แก้ไขไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 ทำการปรับปรุง แก้ไขจีกที่ใช้ในการทำงาน 1 สถานี ได้แก่ สถานีผลิตแพงช้างเพื่อแก้ไขจีกในด้านการจับยึดชิ้นงาน และอีก 2 สถานีงานได้ทำการออกแบบใหม่เนื่องจากทางโรงงานกำลังเร่งการผลิตจึงไม่สามารถทำการแก้ไขได้ และได้จัดทำจีกขึ้นมาใหม่ 1 ชิ้น ใช้ในการแบ่งระยะไลส์ใบพัดฟางในสถานีผลิตลูกน้ำด้วย

5.1.2 จัดทำชิ้นวางชิ้นส่วนขึ้นมาใหม่ 1 ชิ้น เพื่อทำการเก็บขึ้นส่วนที่วางอยู่ภายใต้สถานีผลิตแพงช้าง และจัดทำการจัดสถานีงานใหม่เนื่องจากมีการเพิ่มชิ้นวางชิ้นส่วนเข้าไปจึงต้องจัดสถานีงานเพื่อให้พนักงานทำงานได้สะดวกมากขึ้น

5.1.3 ทำการคัดแยกชิ้นส่วนที่อยู่บนชิ้นวางชิ้นส่วน โดยการใช้สีเข้ามาช่วยในการคัดแยกเพื่อความสะดวกต่อการสังเกต พร้อมทั้งจัดทำระดับสูงสุดและท้าสุดบนชิ้นวางชิ้นส่วนเพื่อควบคุมเบริกมาณชิ้นส่วนที่อยู่บนชิ้นวางชิ้นส่วน

5.1.4 ทำการกำหนดพื้นที่จัดเก็บขึ้นส่วนที่ประกอบเสร็จแล้ว ภายในสถานีผลิตแพงช้างและสถานีผลิตห่อสีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3 ด้วยการหาสีที่พื้นภายใต้สถานีงาน เพื่อความสะดวกในการทำงานของพนักงาน และทำให้สถานีงานมีความเป็นระเบียบมากขึ้น

5.1.5 ทำการแก้ไขวิธีการทำงานของพนักงาน เพื่อลดขั้นตอนในการทำงานของพนักงานทำให้สามารถทำงานได้เร็วขึ้น ในสถานีผลิตตะแกรงล่างและสถานีผลิตห่อสีบและห่อเม็ด 1 , 2 , 3

จากสถานีงานทั้งหมด 8 สถานีงาน สามารถทำการปรับปรุงการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเวลาในการผลิตได้ 5 สถานี ที่เหลือเป็นการปรับปรุงที่ช่วยให้พนักงานสามารถทำงานได้สะดวกขึ้น

เมื่อทำการปรับปรุงปัญหาแล้วสามารถคิดเป็น % ของเวลาที่ลดลงได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงผลการเปรียบเทียบด้านเวลาเมื่อคิดเป็น %

สถานที่	การผลิต	Normal Time (ก่อนปรับปรุง) (นาที)	Normal Time (หลังปรับปรุง) (นาที)	เวลาที่ ลดลง (นาที)	% ที่ลดลง
1	แผงข้าง	49.47	39.964	9.506	18.30 %
2	ชานหน้า	264.91	259.128	5.782	2.18 %
	อะแกรงล่าง	123.287	115.236	8.051	6.53 %
3	ถูกน้ำด	376.651	365.593	11.058	2.93 %
4	อะแกรงบน	173.349	166.036	7.313	4.21 %
5	ห้องซ้ำลับ	163.115	154.185	8.93	5.47 %
	ห้องซ้ำเม็ด 1 , 2 , 3	358.96	351.12	7.84	2.18 %

เมื่อคิดเป็น % แล้วจะพบได้ว่าสถานีผลิตแผงข้างจะมีเวลาลดลงมากที่สุด เนื่องจากมีการปรับปรุงทั้งจีกที่ใช้ในการผลิตแผงข้างและการปรับปรุงด้านสถานีการทำงานด้วย

5.2 ปัญหาที่พบในการดำเนินโครงการ

5.2.1 ไม่สามารถเก็บข้อมูลด้านเวลาได้ແเน່ນอนในแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งสายการประกอบตู้นวด เนื่องจากแต่ละสถานีมีวิธีการปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน เพราะแต่ละสถานีผลิตชิ้นส่วนไม่เหมือนกัน ทำให้ไม่สามารถจับเวลาเทียบหน่วย

5.2.2 เนื่องจากการผลิตของแผนกผลิตชิ้นส่วนย่อยเพื่อส่งรายประกอบตู้นวดเป็นสายการผลิตใหญ่ จึงยากต่อการจับเวลา

5.2.3 การผลิตแต่ละสถานีจะใช้เวลาในการผลิตหลายชั่วโมง จึงยากต่อการจับเวลาให้ແเน່ນอน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรมีการทำความเข้าใจกับพนักงานในสถานีที่มีการปรับปรุงว่า หลังการปรับปรุงแล้วมีวิธีการปฏิบัติงานใหม่อย่างไร

5.3.2 พนักงานอาจยังไม่เชื่อกับวิธีการปฏิบัติงานใหม่ หรือ อุปกรณ์ช่วยต่างๆ ควรมีการปฏิบัติหรือใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานเกิดความเคยชิน

เอกสารอ้างอิง

- เกษม พิพัฒน์ปัญญาบุก, การศึกษางาน (WORK STUDY), พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์
ประกอบเมือง, 2539
- รัชท์วรรณ กาญจน์ปัญญาคม, การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา, สำนักพิลิ๊ปส์เซ็นเตอร์, 2538
วันชัย ริจิวนิช, การศึกษาการทำงาน หลักการ และกรณีศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ,
สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์, 2543
- อิสร้า อีระวัณ์สกุล, การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา (MOTION AND TIME STUDY),
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542
- ศิษญา สินารักษ์, การศึกษาการปฏิบัติงานทางอุตสาหกรรม (INDUSTRIAL WORK STUDY),
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552

ตารางที่ ก.1 Activity Chart การผลิตชานหน้า

ชานหน้า			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	เจียรรอยบาร์องเหล็กراج	3	
2	นำเหล็กراجขึ้นจีก ตัดเข้ากับจีก	5	
3	เชื่อมเหล็กraj ติดกับจีก	1.3	
4	ตัดเหล็กraj 3 ชิ้น	1	
5	นำเหล็กraj 3 ชิ้น ขึ้นจีก เจียรแต่งให้เข้ากับจีก	3.3	
6	เชื่อมประกอบเหล็กraj 3 ชิ้น	1	
7	ใส่เพลากลม วัสดุระยะเหล็กraj เชื่อมเหล็กraj	1	
8	วัดระยะเหล็กraj ใช้คิมลือคลิปจับกับจีก	2	
9	เดินไปหยิบเหล็กจากแล้วนำมามาเชื่อมความระยะเหล็กraj	3	
10	วัดระยะใส่เหล็กraj ตัวขาวง,เจียรเหล็กraj ตัวขาวง	1	
11	เชื่อมประกอบเหล็กraj ตัวขาวง	1	
12	วัดระยะใส่เหล็กraj ค้าที่นั่งคนขับ	1	
13	เชื่อมประกอบเหล็กraj ค้าที่นั่งคนขับ	2	
14	ตัดเหล็กraj ที่นั่งคนขับและเจียรแต่ง 1 ชิ้น	1	
15	เชื่อมประกอบเหล็กraj ที่นั่งคนขับ	3	
16	ตัดและเจียรแต่งเหล็กraj ที่นั่งคนขับอีก 1 ชิ้น	0.3	
17	เชื่อมประกอบเหล็กraj ที่นั่งคนขับ	1.3	
18	เชื่อมเหล็กจากความระยะเหล็กraj ที่นั่งคนขับ	0.3	
19	วัดระยะเหล็กraj ที่นั่งคนขับ	0.3	
20	นำเหล็กraj งานที่นั่งไปดัด	2	เดินไปดัด ที่แผ่น
21	เชื่อมประกอบเหล็กraj งานที่นั่งกับเหล็กraj ที่นั่งคนขับ	1.3	

ตารางที่ ก.1 (ต่อ) Activity Chart การผลิตชานหน้า

ชานหน้า			
ลำดับที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
22	เชื่อมเก็บทุกชุด	17.3	
23	เตรียมอะไหล่ (เชื่อมประกอบบูติกับหุ้นส่วนคอนโตรล)	2	2ชิ้น
24	วัดระยะเหล็กแผ่น, เจียรเหล็กแผ่น	1	
25	ใส่เหล็กแผ่นกับเพลาคลมแล้ววัดระยะ	3	
26	เชื่อมเหล็กแผ่นติดกับเหล็กรางพร้อมวัดระยะ	5	
27	ถอดเพลาคลมออกแล้วใส่เพลาคลม 2 ห้องแทนที่	1	
28	เชื่อมประกอบอะไหล่กับเพลาคลมทั้ง 2 ห้อง	1.3	อะไหล่ใน ขันตอนที่ 23
29	เจียรแต่ง	1.3	
30	วัดระยะใส่เหล็กแผ่น (เหล็กลาย)	2	
21	นำเหล็กแผ่น (เหล็กลาย) ไปตัด	4	เดินไปตัดเอง
32	เจียรรอยตัด	0.3	
33	เชื่อมประกอบเหล็กแผ่น (เหล็กลาย)	3.3	
34	เจียรแต่งรอยตัดอีกครั้ง	1.3	
35	ประกอบเพลาคอนโตรลกับบูติกชุด	1.3	
36	เชื่อมประกอบเพลาคอนโตรลทั้ง 3 ชุดกับชานหน้า	5	
37	เจียรแต่งชุดบูติกับหุ้นส่วนคอนโตรล	1	เตรียมอะไหล่ เอง
38	ประกอบชุดบูติกับหุ้นส่วนคอนโตรลกับเพลาคอนโตรล	6	
39	นำหุ้นส่วนคอนโตรลไปตัด	3	เดินไปตัดที่แท่น
40	นำหุ้นส่วนคอนโตรลที่ตัดแล้วมาเชื่อมประกอบกับเพลา คอนโตรล	3	
41	เชื่อมเก็บหุ้นส่วนคอนโตรลกับเพลาคอนโตรล	2	
42	วัดระยะใส่เหล็กราง 2 ชิ้น	1	

ตารางที่ ก.1 (ต่อ) Activity Chart การผลิตชานหน้า

ชานหน้า			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
43	นำเหล็กراجไปดัดและเจียร์แต่ง	2	
44	เชื่อมประกอบเหล็กraj 2 ชิ้นเข้ากับชานหน้า	6	
45	เชื่อมประกอบเหล็กแบบ 4 ชิ้นกับเพลาคอนโถรลและที่นั่งคนขับ	6	
46	วัดระยะก้านคอนโถรล	1	
47	นำก้านคอนโถรลไปดัด	2	เดินไปดัดที่ แท่น
48	ประกอบก้านคอนโถรลชุดเดินกับเพลาคอนโถรลพร้อมตั้งระยะ	4	
49	ประกอบหูล็อคก้านคอนโถรลพร้อมเชื่อมและตั้งระยะ	6	
50	เชื่อมประกอบชุดล็อคหูลคอนโถรลพร้อมตั้งระยะ	5	
51	เชื่อมแหวนล็อคเพลาคอนโถรล	1	
52	เชื่อมโซ่ติดกับเพลาล็อคก้านคอนโถรลและชุดล็อคหูลคอนโถรล	4	
53	ประกอบขาคันเร่งตั้งเครื่อง	3	
54	วัดระยะใส่ขาคอนโถรล	1	
55	เชื่อมประกอบขาคอนโถรล	5	
56	เจียร์แต่ง	11	
57	ประกอบลูกยางกับขาคอนโถรลกับขาคันเร่งตั้งเครื่อง	3	
58	ประกอบขาคอนโถรลกับลูกปืน	3	
59	ประกอบขาคอนโถรลเข้ากับเพลาคอนโถรล	1	
60	ประกอบชุดขาคอนโถรลท่อส่งข้าว	5	แยก ประกอบ

ตารางที่ ก.1 (ต่อ) Activity Chart การผลิตชานหน้า

ชานหน้า			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
61	ประกอบขาค่อนໂທຣລ່ອສ່າງข້າວກັບຈານหน້າ	3	
62	ประກອນກຳນົດຄອນໂທຣລັກບຸກຄອນໂທຣລືເຫຼືອ	4	
63	ประກອບຄຸກຕຸ້ມກັບການຄອນໂທຣລົ້ງໝາດ	2	
64	ยกຈານหน້າລົງຈຶກ	3	
65	ເຊື່ອມເກີບດ້ານໃນ	21	
66	ເຈີຍເກີບ	8	

ตารางที่ ก.2 Activity Chart การผลิตตะแกรงล่าง

ตะแกรงล่าง			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	เชื่อมเหล็กจาก 2 ชิ้นติดกับจี๊ก	2	
2	เจียรเหล็กแบบโครงตะแกรงออกจากกัน	6	
3	ใส่เหล็กแบบโครงตะแกรงบนจี๊กทีละชิ้นตามระยะ	1	
4	ตัดขาโครงตะแกรงออกทีละชิ้น	7	
5	ใช้คิมล็อคล็อกจับโครงตะแกรงติดกับด้านหัวของจี๊ก	5	
6	เชื่อมโครงตะแกรงด้านหัวติดกับเหล็กจาก	1	
7	ใส่เหล็กเส้น 2 เส้นร้อยตามรูของโครงตะแกรง 1 ด้าน	1	
8	เชื่อมโครงตะแกรง 1 ด้านติดกับเหล็กจาก	3	
9	ใส่เหล็กเส้น 2 เส้นร้อยตามรูของโครงตะแกรง อีก 1 ด้าน	3	
10	เชื่อมโครงตะแกรงอีกด้านติดกับเหล็กจาก	5	
11	ใส่เหล็กเส้นอีก 2 เส้น	2	
12	เชื่อมโครงตะแกรงตรงกลางติดกับเหล็กเส้นทีละชิ้น	4	
13	ตัดโครงตะแกรงให้ได้ตามระยะ	4	
14	เชื่อมโครงตะแกรงติดกับเหล็กเส้น	2	
15	ตัดโครงตะแกรงให้ได้ตามระยะอีกด้านที่เหลือ	1	
16	เชื่อมโครงตะแกรงติดกับเหล็กเส้น	1	
17	ตัดโครงตะแกรงอีกรั้ง	3	
18	เดินไปขอนเหล็กเส้น	5	ที่แผนก ตะแกรงบน
19	ใส่เหล็กเส้น (สั้น) ให้ครบ	4	
20	ใส่เหล็กเส้น (ยาว) ให้ครบตามจำนวนรูที่เหลือ	4	
21	เชื่อมโครงตะแกรงให้ติดกับเหล็กเส้นทั้งหมด	19	
22	เชื่อมโครงตะแกรงติดกับเหล็กจาก	6	
23	เจียรเหล็กจากออกจากจี๊ก	3	

ตารางที่ ก.2 (ต่อ) Activity Chart การผลิตตะแกรงล่าง

ตะแกรงล่าง			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
24	ยกตะแกรงล่างออกจากจี๊ก	0.5	
25	ใส่เหล็กเส้นอีก 1 เส้นที่เหลือพร้อมเชื่อม	2.5	
26	ยกตะแกรงล่างลงจากจี๊ก	1	
27	เชื่อมโครงตะแกรงติดกับเหล็กคาด	1	
28	เจียรแต่งโครงตะแกรงด้านที่ติดกับจี๊ก	3	
29	กลับด้านเชื่อมด้านในโครงตะแกรง	9	
30	ตัดเหล็กเส้นส่วนที่เลียออกมาราจากโครงตะแกรง	6	
31	เจียรเก็บโครงตะแกรงด้านใน	12	

ตารางที่ ก.3 Activity Chart การผลิตลูกนวด

ลูกนวด			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา(นาที)	หมาย เหตุ
1	นำเพลามาประกอบกับฝ่าลูกนวด	8	
2	นำแผ่นเหล็กกลม, น้ำและลูกปืนมาประกอบกับเพลา	3	
3	นำขี้นจึก	6	
4	เชื่อมหมายฝ่าลูกนวด, แผ่นเหล็กกลม ติดกับเพลา	4	
5	ล็อคบุชและวัดขนาดระยะห่างระหว่างแผ่นเหล็กกลม	5	
6	เชื่อมละเอียดฝ่าลูกนวด, แผ่นเหล็กกลม ติดกับเพลา	7	
7	วัดระยะห่างของเหล็กกลมแต่ละแผ่นอีกครั้งและเคาะให้ได้ขนาด	5	
8	เจียรขอบเหล็กกลมแต่ละแผ่น	5	
9	นำแผ่นเหล็กยาวมาเชื่อมติดกับแผ่นเหล็กกลม	15	
10	นำแผ่นเหล็กสามเหลี่ยมมาเชื่อมติดกับแผ่นเหล็กกลม	14	
11	นำไปขีนจึกอีกอัน	3	
12	เชื่อมเก็บละเอียดด้านในลูกนวด	55	
13	เชื่อมเก็บละเอียดฝ่าลูกนวด	25	
14	เชื่อมเก็บละเอียดด้านนอกลูกนวด	50	
15	กลับด้านลูกนวด	5	
16	เชื่อมเก็บละเอียดด้านในลูกนวดอีกครั้ง	15	
17	เชื่อมเก็บละเอียดฝ่าลูกนวดอีกครั้ง	60	
18	เจียรอยเชื่อม	12	
19	นำแก๊สมาตัดเหล็กที่ยาเกินออก	20	
20	เจียรรอยหัดเหล็ก	10	
21	ใส่นือตและขันให้แน่น	30	
22	เช็คนือตที่ใส่หัวหนด	14	

ตารางที่ ก.4 Activity Chart การผลิตตะแกรงบัน

ตะแกรงบัน			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	นำเหล็กจากมาเขื่อมเป็นฐานตะแกรง	10	
2	เจียรเหล็กแบบโค้งที่เขื่อมติดกันออก	7	
3	เดินไปหาเศษโครงตะแกรงที่สายการประกอบตู้น้ำด	10	
4	นำเหล็กแบบมาเขื่อมติดกับฐานเพื่อทำโครงตะแกรง	23	
5	นำเหล็กเส้นมาร้อยใส่รูเหล็กแบบโค้งและตัดโครงตะแกรง	45	
6	เชื่อมด้านนอกเหล็กเส้นติดกับโครงและตัด	35	
7	เจียรฐานโครงออกจากจีก	7	
8	เชื่อมด้านในตะแกรง	13	
9	ทดสอบและวัดขนาดความกว้างของตะแกรง	5	
10	เจียรเก็บรอยเขื่อม	10	

ตารางที่ ก.5 Activity Chart การผลิตตะแกรงโยก

ตะแกรงโยก			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	ตัดเหล็กจากข้างตะแกรง 2 ชิ้น	5	
2	นำเหล็กจากข้างตะแกรงขึ้นจิ๊กจับกับจิ๊กให้แน่น	1	
3	ใส่เหล็กด้านท้ายตะแกรง	1	
4	วัดระยะใส่เหล็กแบบหัวตะแกรง	2	
5	เชื่อมเหล็กแบบติดกับเหล็กจาก	1	
6	วัดระยะใส่เหล็กแบบห้ามหัวตะแกรง	6	
7	เชื่อมเหล็กแบบติดกับเหล็กจาก	2	
8	ใส่เหล็กจากกลางตะแกรงพร้อมเชื่อมติด	1	
9	ใส่เหล็กจากข้างตะแกรงด้านท้าย 4 ชิ้น	4	
10	ใส่เหล็กจากตัวสัน 2 ชิ้น เชื่อมติดเหล็กจากข้างตะแกรง ข้างละ 1 ชิ้น	0.3	
11	เดินไปเอาอย่างเหล็กที่แผ่นกาวเรียบขึ้นส่วน	21.3	เหล็กจากโครงตะแกรง
12	นำเหล็กจากโครงตะแกรงมาตัด 3 ชิ้น	6	
13	นำเหล็กจากโครงตะแกรงไปตัด 3 ชิ้น	2	เดินไปตัดที่เครื่อง
14	ใส่เหล็กจากเข้ากับโครงตะแกรง พร้อมเชื่อมติด	2	
15	ใส่เล็บล้อพร้อมเชื่อม	6	
16	เชื่อมเก็บ	30	
17	คลายตะแกรงออกจากจิ๊ก	4	
18	เชื่อมเก็บด้านที่ติดจิ๊ก	1	
19	เจียรเก็บ	8	
20	ยกลงจิ๊กและกลับด้าน	1	
21	เจียรเก็บด้านที่พลิกกลับ	2	
22	ประกบเหล็กแผ่นตะแกรงรูกับตะแกรงโยก	2	
23	เจาะรูเหล็กแผ่นตะแกรงรู	2	
24	ใส่น็อตเหล็กแผ่นตะแกรงรูกับตะแกรงโยกพร้อมขันให้แน่น	2	
25	นำรอกตัวหน่อเจาะรูกับเหล็กจากข้างตะแกรงกับเหล็กจากโครงตะแกรง	1	

ตารางที่ ก.5 (ต่อ) Activity Chart การผลิตตะแกรงไ yok

ตะแกรงไ yok			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
26	เจาะรูตามตำแหน่งที่มาร์ค	3	
27	ใส่น็อตตามรูเจาะ	4	
28	ขันน็อตให้แน่น	2	
29	ประกอบแผ่นสแตนเลสกับตะแกรง	0.3	
30	เจียร์รอบแผ่นสแตนเลส	1	
31	ใช้ c-clamp ยึดแผ่นสแตนเลสกับตะแกรงไ yok	0.3	
32	มาร์คตำแหน่งเจาะรูกับเหล็กฉากข้างตะแกรง	4	
33	เจาะรูตามตำแหน่งที่มาร์ค	2	
34	ใส่น็อตตามรูเจาะ	3	
35	ขันน็อตให้แน่น	2	
36	คลาย c-clamp ออก แล้วกลับด้านตะแกรง	2	
37	เจาะรูที่เหลือ	2	
38	ประกอบเดือยตะแกรงกับตะแกรงไ yok	3	
39	เชื่อมหัวน็อตติดกับตะแกรงไ yok	4	
40	ตั้งตะแกรงขึ้น	1	
41	เจียร์แต่งแผ่นสแตนเลสบรอยเจาะ	0.5	
42	ใส่น็อตตามรูเจาะที่เหลือ	4.3	
43	เชื่อมหัวน็อตติดกับตะแกรงไ yok	1	
44	ขันน็อตให้แน่น	2	
45	เชื่อมหัวน็อตที่เหลือติดกับตะแกรงไ yok	5	

ตารางที่ ก.6 Activity Chart การผลิตโครงถังเก็บข้าว

โครงถังเก็บข้าว			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา(นาที)	หมายเหตุ
1	นำเหล็กจาก 4 ชิ้นมาวางบนจั๊กและใช้คิมส์อ็อกจับกับจั๊ก	1.3	
2	นำเหล็กจากตัวยาว 2 ชิ้นวางบนจั๊ก	0.1	
3	วัดระยะเหล็กจากหัว 2 ชิ้น	0.5	
4	ใช้ c-clamp จับเหล็กจากกับจั๊ก ขันให้แน่น หัว 2 ชิ้น	1.1	
5	ใช้แก๊สลมเหล็กจากหัว 2 ชิ้นเพื่อดัดเข้ากับจั๊กพร้อมตัดส่วนที่เลยจากจั๊กออก	4	
6	เชื่อมเหล็กจากที่ดัดเข้ากับจั๊กแล้วติดกับเหล็กจากในขันตอนที่ 1	3.6	
7	เชื่อมแผ่นเหล็กติดกับเหล็กจากในขันตอนที่ 2 1 ด้าน	2.4	
8	วัดระยะเหล็กจาก 2 ชิ้นกับเหล็กจาก ในขันตอนที่ 1 กับเหล็กแผ่นในขันตอนที่ 7 ,ตัดส่วนที่เกิน,เชื่อมติดกัน	8.1	
9	เจียรแต่งในขันตอนที่ 8	1.3	
10	เชื่อมเก็บหลังจากเจียรแต่ง	1.1	
11	เจียรแต่งอีกครั้ง	0.3	
12	เชื่อมท่อต่อ กับเหล็กแผ่นในขันตอนที่ 7	6.3	
13	เชื่อมเก็บเหล็กจากในขันตอนที่ 8	4	
14	วัดระยะเหล็กจากในขันตอนที่ 2 1 ด้าน	1	
15	ใส่เหล็กแบบตัวยาว 3 ชิ้นตามระยะที่วัดแล้วเชื่อมติดกับเหล็กจาก	4	
16	ตัดเหล็กแบบจั๊บสัก 2 ชิ้น	1	
17	วัดระยะพร้อมกับตัดส่วนที่เกิน	1.3	
18	ใส่เหล็กแบบตัวสัก เชื่อมติดกับเหล็กจากและเหล็กแบบตัวยาว	1.5	
19	วัดระยะเหล็กจากกลางโครง	1	
20	ใส่เหล็กจากกลางโครงกับจั๊ก เชื่อมติดกับเหล็กแบบ	1.1	
21	ใช้แก๊สลมเหล็กจากกลางโครง และตัดเข้ากับจั๊ก	2.4	
22	วัดระยะเหล็กจากในขันตอนที่ 2 อีกด้านที่เหลือและเหล็กจากกลางโครง	1.2	
23	ใส่เหล็กจาก 2 ชิ้น เชื่อมติดกับเหล็กจากในขันตอนที่ 2 และเหล็กจากกลางโครง	2	

ตารางที่ ก.6 (ต่อ) Activity Chart การผลิตโครงถังเก็บข้าว

โครงถังเก็บข้าว			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา(นาที)	หมายเหตุ
24	วัดระยะเหล็กจากค้าห่อ	1.2	
25	นำเหล็กจากค้าห่อไปตัด	2	
26	เชื่อมประกลบเหล็กจากค้าห่อบนจี๊กและวัดระยะเจาะรู	2.2	
27	นำเหล็กจากค้าห่อไปเจาะรู	8	
28	นำเหล็กจากค้าห่อมาวัดระยะเจาะรูกับโครงถังเก็บข้าว	2	
29	ตัดเหล็กจากค้าห่อส่วนที่เกิน	1	
30	เชื่อมเหล็กจากค้าห่อติดกับโครงถังเก็บข้าว	5	
31	เยียร์แต่ง	2	
32	เชื่อมเก็บทุกจุด	34	
33	ใส่ขาตั้งโครงถังเก็บข้าว เชื่อมติดกับโครงถังเก็บข้าว	3	
34	เยียร์แต่ง	5	
35	ใช้นกสตัดเหล็กแบบในขันตอนที่ 7	3	
36	วัดระยะเจาะรูเหล็กจากค้าห่อ เจาะรูเหล็กจากค้าห่อ	8	
37	ยกโครงถังเก็บข้าวลงจี๊ก	2	
38	เชื่อมเก็บโครงถังด้านในและด้านนอก	15	
39	เยียร์เก็บโครงถังเก็บข้าวด้านในและด้านนอก	22	

ตารางที่ ก.7 Activity Chart การผลิตห่อสีบ

ห่อสีบ			
ลำดับ ที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	วัดระยะตีนห่อสีบ	1	
2	นำห่อสีบมาเชื่อมประกอบกับตีนห่อสีบตามระยะที่วัดไว้	2	
3	เชื่อมประกอบฝ่าข้างตีนห่อสีบกับห่อสีบ	18	
4	นำห่อสีบไปประกอบกับจากคำท่อบนจีก	5	
5	ตัดแผ่นสแตนเลสหัวห่อสีบ	2	
6	เชื่อมประกอบแนวรั้ดห่อต้านบน	5	
7	เชื่อมประกอบหัวห่อ	12	
8	เชื่อมจากคำท่อติดกับห่อสีบ	9	
9	ถอดห่อสีบออกจากจีก ยกลงจีก	2	
10	เชื่อมเก็บหัวห่อ	4	
11	เจียรแต่งหัวห่อ	5	
12	เชื่อมเก็บหัวห่อ	22	
13	เจียรแต่งด้านในหัวห่อ	3	
14	เชื่อมด้านในหัวห่อ	2	
15	เจียรเก็บหัวห่อ	2	
16	เชื่อมเก็บจากคำท่อติดกับห่อสีบ	4	
17	เชื่อมประกอบฝาปิดตีนห่อสีบ	10	
18	เชื่อมประกอบฝาช่องปล่อยข้าว	10	
19	ตัดเพลาเกลี่ยว ตั้งใบเกลี่ยว	18	
20	เจียรแต่งหน้าแปลนปิดเกลี่ยว	2	
21	ประกอบลูกปืนกับหน้าแปลนปิดเกลี่ยว	2	
22	เชื่อมหัวน็อตติดกับหน้าแปลนปิดเกลี่ยว	2	
23	ประกอบลูกปืนกับจากรองลูกปืน	2	
24	ใส่เพลาเกลี่ยวงในห่อสีบ	4	

ตารางที่ ก.7 (ต่อ) Activity Chart การผลิตห่อสีบ

ลำดับ ที่	ห่อสีบ กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
25	เจาะรูแหวนรัดห่อด้านบน	3	
26	ประกอบหน้าแปลนปิดเกลียวกับห่อ ขันน็อตให้แน่น	8	
27	ประกอบลูกปืนเข้ากับเพลาเกลียวด้านท้าย	1	
28	ตั้งเพลาเกลียวให้ได้ตามระยะ	2	
29	เชื่อมถากค้าลูกปืนติดกับตีนห่อสีบ	1	
30	ขันน็อตยึดลูกปืนติดกับถากและขันน็อตจี้กั้งจับเพลา	3	
31	เชื่อมเก็บถากค้าลูกปืน	4	

ตารางที่ ก.8 Activity Chart การผลิตห่อยา

ห่อยา			
ลำดับที่	กิจกรรม	เวลา (นาที)	หมายเหตุ
1	นำชิ้นส่วนห่อทั้งสองมาวางบนจี๊กแล้วเชื่อมติดกัน	25	
2	เจียรอยเชื่อมและแบ่งระยะของห่อ	5	
3	นำแนวทั้งสองอันมาเชื่อมติดห่อตามระยะที่แบ่งไว้	15	
4	นำสังกะสีมาเชื่อมที่หัวห่อให้ได้ตามแบบ	35	
5	นำชิ้นส่วนเหล็กกลมมาเชื่อมติดที่หัวห่อ	20	
6	เจาะรูที่ชิ้นส่วนท้ายห่อ	10	
7	นำเกลียวยาวมาเช็คเพลา	25	
8	เจียเพลาและขوبใบเกลียว	10	
9	นำเกลียวไปใส่ที่ห่อแล้วยืดติดกับลูกปืน	15	
10	นำเหล็กแบบมาเชื่อมติดที่ส่วนท้ายห่อ	15	
11	เจียรอยเชื่อม	5	

ตารางที่ ก.9 Activity Chart การผลิตหัวกะโหลก

หัวกะโหลก			
ลำดับที่	กิจกรรม	เวลา(นาที)	หมายเหตุ
1	นำเหล็กแบบที่เจาะรูแล้วไปใส่จี๊ก	5	
2	นำชิ้นส่วนที่หนึ่งของหัวห่อมาเชื่อมเข้ากับรูของเหล็กแบบ	30	
3	นำเกลียวและชิ้นส่วนที่สองของหัวห่อมาประกอบกับชิ้นส่วนที่หนึ่ง	22	
4	ตั้งระยะเกลียวและเชื่อมปิดรู	12	
5	เช็คการหมุนของเกลียว	1	

ประวัติผู้ดำเนินโครงการ

ชื่อ นายสันต์ สิงห์รุ่ง
ภูมิลำเนา 89 หมู่ 8 ต.วังอิทก อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก
ประวัติการศึกษา

- จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจาก
วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail : ta_teeza@hotmail.com

ชื่อ นายอาเขต ตอนไพรนุช
ภูมิลำเนา 34 หมู่ 6 ต.วังวน อ.พระหมพิราม จ.พิษณุโลก
ประวัติการศึกษา

- จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจาก
วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail : akhet_le_bonus@hotmail.com